

T.C.
SAKARYA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

**AHMET MÜSELLEM EFENDİ
VE DİVAN'IN TENKİTLİ METİNİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Zafer TOPAK

**Enstitü Anabilim Dalı : Türk Dili ve Edebiyatı
Enstitü Bilim Dalı : Eski Türk Edebiyatı**

Tez Danışmanı : Yard.Doç.Dr. Hüseyin YORULMAZ

MAYIS 2006

T.C.
SAKARYA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

**AHMET MÜSELLEM EFENDİ
VE DİVAN'IN TENKİTLİ METNİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Zafer TOPAK

**Enstitü Anabilim Dalı : Türk Dili ve Edebiyatı
Enstitü Bilim Dalı : Eski Türk Edebiyatı**

Bu tez 21/06/2006 tarihinde aşağıdaki juri tarafından Oybirligi ile kabul edilmiştir.

Juri Başkanı

Juri Üyesi

Juri Üyesi

BEYAN

Bu tezin yazılmasında bilimsel ahlak kurallarına uyulduğunu, başkalarının eserlerinden yararlanması durumunda bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunulduğunu, kullanılan verilerde herhangi bir tahrifat yapılmadığını, tezin herhangi bir kısmının bu üniversite veya başka bir üniversitedeki başka bir tez çalışması olarak sunulmadığını beyan ederim.

Zafer TOPAK

30.05.2006

ÖNSÖZ

Türk kültürü ve edebiyatı içerisinde Divan Edebiyatı'nın ayrı bir yeri ve önemi vardır. Yaklaşık altı asır devam eden Divan Edebiyatı ile ilgili yapılan her çalışma, bu zengin edebiyatın bir yönüne ışık tutacaktır.

Divan Edebiyatı'nda 18. yüzyıla gelinceye kadar Fuzuli, Baki, Nef'i, Nabi gibi büyük şairler yetişmiştir. Bu şairlerin tesiri 18. yüzyılda da devam etmiştir. 18. yüzyılda ise Divan Edebiyatı'nın önemli şairlerinden Nedim ve Şeyh Galip yetişmiştir.

Ahmet Müsellem Efendi, 18. yüzyıl Divan Edebiyatı şairleri arasında yer almaktadır. Tasavvuf geleneği içerisinde yetişmiş olan Ahmet Müsellem Efendi, Gülşeniye tarikatının Sezaiye koluna mensup mutasavvif bir şairdir. Hemen tüm mutasavvif şairlerde görüldüğü üzere şiir, Ahmet Müsellem Efendi için de tasavvufi öğretileri duyurmanın ve yaymanın bir aracı olmuştur. Ancak o, Divan Edebiyatı'nın kendine has söyleyişinden de kopmuş değildir. Şiirleri edebiyat açısından değer taşımaktadır. Bu çalışmamızda daha önce üzerinde bir çalışma yapılmamış olan 18. yüzyıl Divan şiirinin mutasavvif şairlerinden Ahmet Müsellem Efendi'yi ve Divan'ını tanıtmaya çalıştık. Çalışmamızı ise üç bölüme ayırdık. Birinci bölümde Ahmet Müsellem Efendi'nin hayatını, edebi kişiliğini ve eserlerini; ikinci bölümde Müsellem Divanı'nı, üçüncü bölümde ise Divan'ın tenkitli metnini tanıtmaya çalıştık. Yaptığımız bu çalışma, zengin Divan Edebiyatı'na bir nebze de olsa katkı yaparsa çalışmamızı amacına ulaşmış sayacağız.

Çalışmamız sırasında her türlü bilgi ve desteği esirgemeyen Sakarya Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi öğretim üyesi değerli hocam Yard. Doç. Dr. Hüseyin YORULMAZ'a yine aynı üniversite de görev yapan Yard. Doç. Dr. Bayram Ali KAYA hocama teşekkürlerimi sunarım.

Zafer TOPAK

30.05.2006

İÇİNDEKİLER

KISALTMALAR	iii
TABLO LİSTESİ	iv
TRANSKRİPSİYON HARFLERİ	v
ÖZET	vi
SUMMARY	vii
GİRİŞ	1
BÖLÜM:1 AHMET MÜSELLEM EFENDİ (HAYATI, EDEBİ KİŞİLİĞİ, ESERLERİ)	4
1.1. Hayatı	4
1.2. Edebi Kişiliği	6
1.2.1. Mahlası	6
1.2.2. Etkilendiği Şahsiyetler	6
1.2.2.1. İbrahim Gülşenİ	6
1.2.2.2. Hasan Sezayi	7
1.2.3. Şiiri	8
1.3. Eserleri	10
1.3.1. Divan	10
1.3.2. Şerh-i Şumu-ı Lami fi-Beyan-ı Etvar-ı Sabi	10
1.3.3. Risaletü'l-Fulusiyye	11
BÖLÜM:2 MÜSELLEM DİVANI	12
2.1. Şekil Özellikleri	12
2.1.1. Nazım Şekilleri	12
2.1.1.1. Gazel	12
2.1.1.2. Murabba	13
2.1.1.3. Rubai	13
2.1.1.4. Nazm	13
2.1.1.5. Kit'a	14
2.1.1.6. Tarih	14

2.1.1.7. Müfred	15
2.1.1.8. Matla	15
2.1.2. Vezin	15
2.1.3. Kafiye ve Redif	15
2.2. Dil ve Uslup Özellikleri	18
2.2.1. Tamlamalar	20
2.2.2. Atasözleri ve Deyimler	21
2.2.3. Edebi Sanatlar	23
2.2.4. Mazmunlar	25
2.3 Metnin Transkripsiyon ve İmlasında İzlenen Yol	28
2.4 Müsellem Divanı'nın Yazma Nüshalarının Tanıtılması	30
BÖLÜM:3 METİNLER	32
SONUÇ	192
KAYNAKLAR	194
ÖZGEÇMIŞ	196

KISALTMALAR LİSTESİ

- Çev.** : Çeviren
G. : Gazel
Haz. : Hazırlayan
H.-h. : Hicri
İst. : İstinsah
İst. Tar. : İstinsah Tarihi
M.-m. : Miladi
M1 : Milli Kütüphane Birinci Nüshası
M2 : Milli Kütüphane İkinci Nüshası
Mu. : Murabba
Ma. : Matla
Müs. : Müstensih
Na. : Nazm
Sy. : Sayfa
Stn. : Sütun
Str. : Satır
S1 : Süleymaniye Kütüphanesi Nüshası
Vr. : Varak
Yp. : Yaprak

TABLO LİSTESİ

	Sayfa
Tablo 1: Divandaki Gazellerin Beyit Sayısına Göre Dağılımı.....	12
Tablo 2: Divandaki Manzumelerin Türlere Göre Dağılımı.....	16

TRANSKRİPSİYON HARFLERİ

ا	: A, a, Ā, ā, E, e	ن	: N, n
ب	: B, b	و	: V, v, o, ö, u, ū, ü
پ	: P, p	ه	: H, h
ت	: T, t	ي	: Y, y, ı, i, ī
ث	: S, s		
س	: C, c		
ق	: Ç, ç		
ه	: H, h		
خ	: H, h		
د	: D, d		
ذ	: Z, z		
ر	: R, r		
ز	: Z, z		
س	: S, s		
ش	: Ş, ş		
ص	: S, s		
ض	: D, d, Z, ž		
ط	: T, t		
ظ	: Z, z		
ع	: c		
غ	: G, g		
ف	: F, f		
ق	: K, k		
ك	: K, k		
گ	: G, g, ñ		
ل	: L, l		
م	: M, m		

Tezin Başlığı: Ahmet Müsellem Efendi ve Divan'ın Tenkitli Metni

Tezin Yazarı: Zafer TOPAK

Danışman: Yard.Doç.Dr.Hüseyin YORULMAZ

Kabul Tarihi : 21.06.2006

Sayfa Sayısı: vii (ön kısım)+196 (tez)

Anabilimdalı : Türk Dili ve Edebiyatı **Bilimdalı:** Eski Türk Edebiyatı

Divan Edebiyatı, 13. yüzyılda şekillenmeye başlayan 19. yüzyılın ilk yarısına kadar devam eden zengin bir edebiyattır. Divan edebiyatı alanında günümüze gelinceye kadar pek çok çalışma yapılmıştır. Yapılan her çalışma, bu edebiyatın daha iyi tanıtılmamasına ve anlaşılmasına katkıda bulunmuştur. Şu ana kadar yapılan çalışmaları yeterli görmek mümkün değildir. Divan Edebiyatı alanında tanıtılmayı bekleyen daha birçok yazar ve eser bulunmaktadır.

Bu anlamda tez konusu olarak seçilen “ Ahmet Müsellem Efendi ve Müsellem Divanı’nın Tenkitli Metni ” konusu, üzerinde daha önce bir çalışma yapılmamış olan bir konudur. Bu çalışmanın amaçlarını şu sorularla belirlemek mümkündür:

- a) Ahmet Müsellem Efendi kimdir, edebi kişiliği nasıldır, eserleri nelerdir?
- b) Müsellem Divanı’nın şekil ve muhteva özellikleri nelerdir?
- c) Divan’ın tenkitli metni nasıldır?

Ahmet Müsellem Efendi, tasavvuf anlayışıyla yetişmiş, Divan ve Tasavvuf edebiyatlarının özelliklerini bilen bir şahsiyet olarak 18. yüzyıl Divan Edebiyatı şairleri arasındaki yerini almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Divan Edebiyatı, Ahmet Müsellem Efendi, Müsellem Divanı

Title of the Thesis: Ahmet Musellem Effendi And His Divan

Author: Zafer TOPAK

Supervisor: Asst. Prof. Dr. Hüseyin YORULMAZ

Date : 21th Jun 2006

Nu. of pages: vii (pre text) + 196 (main body)

Department: Turkish Language And Literature **Subfield:** Old Turkish Literature

Divan Literature is a vast and rich literature, which started to form in the 13. century and continued until the first half of the 19. century. Many studies have been made on Divan Literature. Each study has helped us to know and understand this literature more. Unfortunately, these studies are not enough, and furthermore, a lot of authors and their works need to be introduced.

From this point of view, the chosen title of the thesis , Ahmet Musellem Effendi and Musellem Divan, has been studied for the first time. The questions below establish the aims of this study:

- a) Who is Ahmet Musellem Efendi? What is his literary personality like? What are his works ?
- b) What are the forms and features of Musellem Divan?
- c) What is his Divan's translation like ?

Ahmet Musellem Effendi, who lived in the understanding of Islamic mysticism and knew the details of Divan and Islamic Mysticism Literature very well, takes place in the 18. century Divan Literature poets.

Key Words: Divan Literature, Ahmet Musellem Effendi, Musellem Divan

GİRİŞ

18. yüzyılda Osmanlı Devleti, siyasi gücünü iyice kaybetmeye başlamıştır. Bu durum kültür ve edebiyata aynı ölçüde yansımamıştır. 18. yüzyıl edebiyatı genel anlamda bir önceki yüzyılın devamı olarak varlığını sürdürmüştür. Bu yüzyılda *Dīvan* edebiyatının iki büyük şairi Nedim ve Şeyh Gālip yetişmiştir.

18. yüzyıl edebiyatının en önemli özelliği mahallileşme hareketidir. Bu hareket, bu dönemin şairleri üzerinde etkili olmuştur. Yüzyılın iki büyük şairi Nedim ve Şeyh Gālip hece ölçüsüyle yazdıkları birer türkü ile mahallileşme hareketine destek vermişlerdir.

17. yüzyılda oldukça etkili olan *Sebk-i Hindī* akımı anlamda derinlik, geniş hayaller, soyut söyleyişler, kapalı ifadeler gibi özellikleriyle 18. yüzyılda da varlığını sürdürmüştür. Bu akımdan Nedim dahil yüzyılın bütün şairleri az ya da çok etkilenmişlerdir.

17. yüzyıl *Dīvan* şairi Nābī, 18. yüzyıl şairlerini en çok etkileyen şairlerin başında gelir. Ayrıca bu yüzyılda nazirecilik de gelişmiştir. Nābī ve Nefī en çok tanzir edilen şairlerin başında gelir.

Ahmet Müsellem Efendi de belirtilen şartlar içerisinde yetişmiş 18. yüzyıl *Dīvan* Edebiyatı şairidir. Aslen Belgratlı olan Müsellem, hayatının büyük bir bölümünü Edirne'de geçirmiştir ve bu şehirde vefat etmiştir. Edirne'ye geldiğinde Gülşenī Hasan Sezāyī ile tanışmış ve ona talebe olmuştur. O, tasavvuf yolundaki istidat ve gayreti ile hocasının hem halifesi hem de damadı olmuştur. İyi bir eğitim görmüş, alim, fazıl bir kişi olan Müsellem Efendi, vefatına kadar (h.1166) Gülşenī Veli Dede Dergahı'nda şeyhlik vazifesinde bulunmuştur.

Çalışmanın Konusu

Mutasavvıf bir şair olan Müsellem Efendi'nin ve *Dīvan*'ının tanıtılmاسının bu yüzyıl edebiyatına katkı sağlayacağını düşünüyoruz. Bu sebeple kendimize " Ahmet Müsellem Efendi ve *Dīvanı*'nın Tenkitli Metni " konusunu, çalışma konusu seçtik. Bu konuyu da şu üç bölüme ayırdık.

1. Ahmet Müsellem Efendi'nin hayatı, edebî kişiliği ve eserleri
2. Müsellem Dīvān'ının incelenmesi
3. Dīvān'ın tenkitli metni

Çalışmanın Önemi

Müsellem gibi tarikat çevresinde yetişmiş olan mutasavvif şairler, şiiri dini ve tasavvufi konuları öğretmek için bir araç olarak görmüşler ve şiirlerinde genellikle bu konulara yer vermişlerdir. Söyleyişten ziyade söylenenin daha önemli görüldüğü mutasavvif şairlerin şiirlerinde uslup ve ifade eksiklikleri genellikle görülür.

Tasavvuf geleneği içerisinde yetişen Müsellem'in de şiirlerini didaktik bir kaygı ile yazdığını söylemek mümkündür. O da şiirlerinin çoğunda din ve tasavvuf konularını işlemiştir. Ancak o, bu konuları işlerken uslup ve ifade kusurlarına düşmemiştir. Şiirleri söyleyiş bakımından başarılıdır. Şiirlerinde edebi sanatları kullanmış, mazmunlara yer vermiş ve arzu da genel olarak ustalıkla kullanmıştır, diyebiliriz. Ayrıca onun din dışı konularda da şiirleri vardır. Bu şiirlerinde lirik söyleyiş daha belirgindir.

Şiirlerinde zaman zaman ağır bir dil kullanan Müsellem'in şiir dilinin orta olduğunu söyleyebiliriz. Şiirleri incelendiğinde Müsellem'in Dīvan şiirinin kurallarına vakıf olan ve bu kuralları uygulayan bir şair olduğunu söylemek mümkündür.

Onun şiirlerinde yaşadığı yüzyılın genel özelliklerini kısmen de olsa görmek mümkündür. Kimi şiirlerinde sade bir söyleyiş varken kimi şiirlerinde de somut ve soyut kavramların birlikte kullanıldığı ağır ve kapalı bir söyleyiş hakimdir. Bu şiirlere bakarak Müsellem'in hem mahallileşme hem de Sebk-i Hindī akımlarından etkinlendirdiğini söylemek mümkündür. Ayrıca o, devrinde yaygın olan nazire söyleme geleneğine de uyumuş az da olsa nazire söylemiştir.

Çalışmanın Yöntemi

Müsellem Dīvani'nin yapılan araştırmalar sonunda üç yazma nüshası tespit edilmiştir. Tenkitli metnin hazırlanmasında üç nüsha da kullanılmıştır. Dīvan'ın ayrıca baskısı da yapılmıştır. Müsellem'in İstanbul'dan uzakta olması ve büyük şairlerin gölgesinde kalması onun adının duyulmasına engel olmuştur, diyebiliriz.

Müsellem'in hayatı ve Dīvān'ı ile ilgili ayrıntılı bilgiler ileriki bölümlerde verilecektir.

BÖLÜM:1 AHMET MÜSELLEM EFENDİ (HAYATI, EDEBİ KİŞİLİĞİ, ESERLERİ)

1.1. Hayatı

Ahmet Müsellem Efendi'nin hayatı hakkında bilgi veren kaynaklar oldukça sınırlıdır. Bu sınırlı kaynaklarda yer alan bilgiler de birbirinin tekrarı mahiyetindedir. Adı Ahmet Müsellem'dir (Hüseyin Vassaf, 2006:237; Peremeci, 1939:271; Bursalı Tahir, h.1333:166). Bu isim, bazı kaynaklarda "Ahmet Muslim" veya "Ahmet Müsellim" şeklinde geçmektedir. Kanaatimize bu okuyuşlar doğru değildir. Çünkü Müsellem ismi farklı okunuşlara müsait olduğu için dīvānın yazma nüshalarında hep "Müsellem" şecline uygun harelendirilerek yazılmıştır.

Ahmet Müsellem Efendi hicrī 1106'da (m.1695) doğmuştur (Hüseyin Vassaf, 2006:238). Aslen Belgraklı'dır (Hüseyin Vassaf, 2006:238; Peremeci, 1936:271; Bursalı Tahir, h.1333:166). Edirne'ye ne zaman geldiği ve ailesi hakkında bir bilgi yoktur. Müsellem Efendi, Edirne'de Gülşenīye tarikatı şeyhi Hasan Sezāyī ile tanışır ve ona talebe olur. Daha sonra onun hem damadı hem de halifesi olur (Hüseyin Vassaf, 2006:237; Peremeci, 1936:271; Bursalı Tahir, h.1333:166). Hasan Sezāyī, h.1112'de (m.1701) Āşık Musa Efendi Dergāhı'na geçtiği zaman yerine damadı ve halifesi Ahmet Müsellem'i postnişin tayin etmiştir (Hüseyin Vassaf, 2006:237; Özuygun, 2005:24; İslam Ansiklopedisi, 1967:547). Müsellem, Şeyh Sezāyī'nin Zehra adındaki kızıyla evlenmiştir (Özuygun, 2005:27; İslam Ansiklopedisi, 1967:548). Bu evlilikten kaynaklara göre Vefā ve Abdullah adında iki oğlu olmuştur (Hüseyin Vassaf, 2006:222,243). Vefā adındaki oğlundan dolayı Müsellem Efendi'ye Ebu'l-Vefā da denmektedir (Hüseyin Vassaf, 2006:243). Başka çocuğu olup olmadığına dair bir bilgi yoktur. Oğullarının her ikisi de dedeleri Hasan Sezāyī'nin dergāhında yetişmiştir. Şeyh Vefā Efendi, babası Ahmet Müsellem Efendi'nin vefatından sonra Gülşenī Veli Dede Dergāhı'na şeyh olmuştur ve hicrī 1212'de (m.1801) vefat etmiştir. Şeyh Abdullah bin Müsellem ise

Bağdat kadılığı yapmıştır ve vefatı hakkında bir bilgi yoktur (Hüseyin Vassaf, 2006:222,243).

Müsellemler, alim ve arif bir kişidir. Hocası ve kayınpederi Hasan Sezayı'nın halifesine olmuş, onun işaretleriyle Gülsenî Veli Dede Dergâhi'na şeyh olmuş ve hocasının vefatından sonra on beş yıl daha bu vazifeyi yapmıştır. Ahmet Müsellem Efendi h.1166'da (m.1753) 60 yaşında iken Edirne'de vefat etmiştir. Veli Dede Dergâhi'nin bahçesine defn edilmiştir. Şu tarih onun vefatı üzerine Lafzî Ahmet Efendi tarafından söylemiştir (Hüseyin Vassaf, 2006:237-240).

Lafziyā nāsa diyüp menkūtla tārīhini
Āyn-ı cennet meşhed-i pāk-i Müsellem Gülsenî

Ahmet Bâdî Efendi eserinde Ahmet Müsellem'i devrin şairleri arasında zikrettiği gibi hattatları arasında da zikreder (Ahmet Bâdî, 2000:349).

Müsellemler, Halvetîliğin bir kolu olan Gülsenîye tarikatının ikinci piri kabul edilen Şeyh Hasan Sezayı'ye atfen söylenen Sezâîye tarikatına bağlıdır. Müsellem'in Şeyh Sezayı ile tanışmasının ve tarikata girişinin tarihi bilinmemekle birlikte Sefîne-i Evliyâ'nın yazarı Hüseyin Vassaf, onun genç yaşıdan olgunluk çağına kadar pek çok sırlara vakıf olduğunu ve yüksek derecelere ulaştığını belirtmektedir. Sezayı Efendi Edirne'deki Gülsenî Âşık Musa Dergâhi'na geçince, Gülsenî Veli Dede Dergâhi'na Müsellem Efendi'yi bırakmıştır. Müsellem Efendi, Şeyh Sezayı'nın h.1151'de (m.1738) vefatından sonra on beş sene daha aynı dergâhta post-nişin olarak vazifesine devam etmiştir (Hüseyin Vassaf, 2006:238). Sezâîye kolunun son şeyhlerinden, Şuayb Şerefeddin Efendi'de mevcut bulunan Gülsenî silsilenamesinde Ahmet Müsellem Efendi'nin ismi yer almamaktadır (Hüseyin Vassaf, 2006:250). Ancak başka bir kaynacta Sezâîye'den ayrılan kolların şecereleri verilmiş ve bu kolların birisinde Hasan Sezayı'den sonra Ahmet Müsellem'in adı yer almaktadır (Ustaoğlu, 2002:136). Hasan

Sezāyī'nin bir çok halife yetiştirdiğini ve bunları irşadla görevlendirdiğini söylemek mümkündür. Dolayısıyla tarikatın Sezāyī'den sonra farklı isimlerle devam etmesi normaldir.

1.2. Edebi Kişiliği

1.2.1. Mahlası

Divan edebiyatında şairlerin, şiirlerinde kullandıkları takma isme mahlas denilmektedir. Bazı şairler şiirlerinde kendi adlarını mahlas olarak kullanmışlardır. Mahlas kullanmak, şiirin başka şirlerle karışmasını öner. Divan şairleri mahlas seçerken seçilen mahlasın iki veya üç heceli olmasına dikkat etmişlerdir. Üç heceli mahlasların bir hecesi açık hecedir. Bunun sebebi mahlasın tüm aruz kalıplarına uyum göstermeye müsait olmasıdır (Pala, 1995:354).

Ahmet Müsellem de şiirlerinde mahlas olarak kendi adını kullanan şairerdendir. Şiirlerinin tamamında “ Müsellem ” mahlasını kullanmıştır. Müsellem Efendi'den bahseden bazı kaynaklarda onun ismi “ Müslüm, Müsellim ” şeklinde geçse de bu okuyuşlar kanaatimize doğru değildir. Dīvān'ın yazma nüshalarında bu isim hep “ Müsellem ” okunuşuna uygun olarak harelendirilmiştir.

1.2.2. Etkilendiği Şahsiyetler

1.2.2.1. İbrahim Gülsenī

“İbrahim bin Muhammed, Halvetīye tarikatına bağlı Gülsenīye kolunun pīridir. Doğum yeri olarak kaynaklarda farklı bilgiler yer almaktadır. Diyarbakır civarında veya Azerbaycan'da doğduğu zikredilmektedir. Babası Şeyh Muhammed'in nesibi, menakıbında Oğuz Ata'ya kadar çıkarılır. Uzun Hasan'ın kazaskeri Mevlana Hasan, İbrahim'in zeka ve kabiliyetini müşahede ederek tahsil ve terbiyesine ihtimam gösterir. Tebriz'de Dede Ömer Ruşeni'den hilafet alarak onun tarikatını yaymaya çalıştığı zaman bu şeyhin bir münasebetle ima eylediği Gülsenī lakabı ile şöhreti her tarafa yayılır. Daha sonra Diyarbakır'a, oradan da oğlu Ahmet Hayaī ile birlikte Kudüs yolu ile Mısır'a gider. Mısır halkı İbrahim Gülsenī'yi çok sevmiştir. Bilahere zaviye tesis ederek burasını Gülsenī dergâhı haline getirmiştir. İbrahim Gülsenī miladi 1533'te Mısır'da vefat etmiştir” (Özuygun, 2005:37).

Ahmet Müsellem, İbrahim Gülşenî'ye olan sevgi ve bağlılığını şu misralarda iftiharla belirtmektedir.

Ger şorarsaň intisâb-ı zât u nâm u şanımız
Bülbül-i şûrîdeyüz biz Gülsenî  uşşakıyuz
Rûz-ı şeb  ikr-i  udâ'dur nâle vü efğânımız
Bülbül-i şûrîdeyüz biz Gülsenî  uşşakıyuz Mu. 1/I

1.2.2.2. Hasan Sezâyî

Ahmet Müsellem'i en çok etkileyen şahıs hiç şüphesiz hocası, şeyhi, aynı zamanda da kayınpederi olan Hasan Sezâyî'dir. 18. yüzyılın büyük mutasavvîf şairlerinden Hasan Sezâyî, m.1669'da Mora / Korent'te dünyaya gelmiş ama ömrünün büyük bir bölümünü Edirne'de geçirmiştir ve m.1738'de Edirne'de vefat etmiştir. Tekke edebiyatının onde gelen isimlerindendir. Gülsenîye tarikatının ikinci piri kabul edilir ve bu tarikatın Sezâyîye kolunun da kurucusudur. Hasan Sezâyî, tarikat kuruculuğunun ve mutasavvîflığının yanında şairliği ile de ünlü bir kişidir. Hem aruzla hem de heceyle şiirler yazmıştır. Dîvân ve Halk edebiyatlarının hususiyetlerini bilen Sezâyî için bazı kaynaklar Osmanlı Türklerinin Hâfız-ı Şirâzî'sidir demişlerdir (Türk Ansiklopedisi, 1980:491). Sezâyî'nin biri manzum üçü mensur toplam dört eseri vardır. Hasan Sezâyî, Şeyh Mahmut Hamdi Efendi'nin vefatıyla onun makamına geçmek üzere Gülsenî Âşık Musa Efendi Dergâhı'na geldiğinde Gülsenî Veli Dede Dergâhı'na post-nişin olarak Müsellem Efendi'yi bırakmıştır (İslam Ansiklopedisi, 1967:547; Canım, 1995:383). Şu beyitler Ahmet Müsellem Efendi'nin Hasan Sezâyî'ye olan sevgisini ve saygısını en güzel şekilde göstermektedir.

Nîce cânlar meh ü sâl hırka-püş-ı dergehi olmuş
Dimişler neşve-yâb-ı nefhası olmak sa adetdür G. 59/8

Cenâb-ı Hażret-i Şeyh Sezâyî mürşid-i  âlem
Ki zîr-i pâyine fersûde-rû olmak  ibâdetdür G. 59/10

Gel Müsellemden Sezāyī cāmını nūş eyle kim

Eyleye keyfiyyet-i esmā ile sekrān seni

G. 160/5

1.2.3. Şiiri

Müsellem Efendi, şiirlerinde Dīvān şiirinin bütün nazım şekillerini kullanmamıştır. Dīvānında gazelleri, rubāileri, nazmları, kıtaları, matla'ları, müfretleri ve tarih manzumeleri yer alır. Bunlar içerisinde, hemen hemen bütün Dīvān şairlerinde olduğu gibi en çok gazel nazım şeklini kullanmıştır. Şiirlerinde ekseriyetle din ve tasavvuf konularına yer vermiş, din ve tasavvuf ile ilgili kelime ve kavramları çok kullanmıştır. Müsellem, bu şiirlerle dinin ve tasavvufun inceliklerini, tarikat ādābını öğretmemi amaçlamıştır. Müsellem Efendi'nin şiirlerinin edebi söyleyişten ve lirizmden uzak olduğunu söylemek doğru olmaz. Şiirlerinde edebi sanatlara, mazmunlara yer vermiş, akıcı bir dil kullanmaya çalışmıştır. Şu beyitler onun din ve tasavvuf konularını işlediği şiirlere örnek gösterilebilir:

Her dile feyyāż-ı muṭlaq ḥilm ü ḫrfān mı virür

Her ten-i efsürdeye Ḥaḳ nūr-ı īmān mı virür

G. 32/1

Devlet-i dünyāya mağrūr olma ḡafetten şakın

ᜒĀkibet-endīş olub hengām-ı fırSATdan şakın

G. 120/1

Her makāmuň perde-i rāzı enīn üstündedür

Sāye-i luṭf-ı Ḥudā ḫalb-i ḥazīn üstündedür

G. 40/1

Müsellem Efendi'nin klasik gazel konularında da söyledişi şiirleri vardır. Bu şiirlerinde lirik söyleyiş daha belirgindir. Şu beyitler din dışı konularda söyledişi şiirlere örnek gösterilebilir:

Senüñ ebrū vü müjgānuñ kemān u tīr yazsunlar

Benüm de şayda āmāde dilüm naḥcīr yazsunlar G. 55/1

Görenler tīr-i müjgāniyla yārūn čīn-i ebrūsun
Didiler Rüstem-i hüsnüñ kurulmuş bir kemānidur G. 68/3

Şayd ider Rüstemleri tār-ı kemend-i türresi
Dil mi var cālemde olmaz kayd-bend-i türresi G. 167/1

Müsellemler, mutasavvif bir şair olduğu için şiirlerinde kendini övmeyi sevmeyen. Bununla birlikte kendini övdüğü bölgelere az da olsa rastlanır. O, din ve tasavvufa dair uyulması gereken kuralları anlatırken kendine öğüt verircesine anlatır. Şu beyitler buna örnek gösterilebilir:

Ey Müsellem çün ulūl-ebsāradur emr-i İlāh
Sen dahī eşyāya eyle ol nażarla ītibār G. 47/7

Ey Müsellem kākum-ı tenle tefākum eyleme
Hic libās-ı müstēar ile olur mı iftiḥār G. 48/5

Müsellemler nūr-ı zikrullāh ile dil müncēlī ister
Ki levh-i kalb-i insān şūret-i Rahmāna lāyıldur G. 49/7

Müsellemler, şiirlerinde az da olsa kendini övdüğü görülür. Şu beyitler de buna örnek gösterilebilir:

Kaşabǖs-sabk-ı feşāḥatda olan yekke-süvār
Zāde-i ṭab̄-ı Müsellemnür o irdāf degil G. 100/5

Sāha-gāh-ı nażm içinde itdi irħā-yı cīnān
Düldül-i ṭab̄-ı Müsellem şimdi meydān almada G. 153/5

Gel Müsellemden Sezāyī cāmını nūş eyle kim

Eyleye keyfiyyet-i esmā ile sekrān seni

G. 160/5

1.3. Eserleri

1.3.1. Dīvān

Müsellem Dīvāni'nın, Türkiye'deki bütün yazma eser kütüphanelerinin taranması sonucu toplam üç adet yazma nüshasını tespit ettiğim. Dīvān'ın tenkitli metin ve incelemesini yaptığımız için ayrıntılı bilgiler ilgili bölümlerde yer almıştır. Gülşenī şeyhi Şuayb Şerefeddin, Müsellem Dīvāni'nı hicri 1326'da İstanbul'da bastırmıştır. Şeyh Şuayb Şerefeddin ile Hüseyin Vassaf'ın mektuplaşmalarından oluşan Müraselat isimli esere göre Müsellem Dīvāni'nın varlığı bilinmekle birlikte yeri bilinmemektedir. Dīvān bulunamayınca Müsellem'in mevcut şiirleri ile Vefā Efendi'nin dedesi Hasan Sezāyī'nin gazellerine yazdığı tahmislerden oluşan şiirleri Nüzhetü'l-İhvān adıyla bastırmıştır. Ancak daha sonra Dīvān bulunmuş ve Şerefeddin Efendi tarafından bastırılmıştır (Hüseyin Vassaf, h.1325). Dīvān'da sırasıyla 169 gazel, 1 murabba, 4 rubāi, 12 nazm, 3 kīt'a, 8 tarih, 5 müfred ve 9 matla bulunmaktadır.

1.3.2. Şerh-i Kasīde-i Şumūc-ı Lāmī Fī Beyān-ı Etvār-ı Sābīc

Bu eser, Müsellem Efendi'nin Hasan Sezāyī'nin Şumūc-ı Lāmīc adıyla bilinen kasidesine yazdığı şerhtir (Bursalı Tahir, h.1333:166; Peremeci, 1939:271). Eserin yazma nüshalarının yanında basması da mevcuttur. Edebi bir dille yazılan bu eser Müsellem Efendi'nin ilim ve irfan bakımından makamının pek yüksek olduğunu göstergesidir (Hüseyin Vassaf, 2006:240). Müsellem Efendi, bu eserde Hasan Sezāyī'nin kasidesinden hareketle nefsin yedi mertebesini ve bu mertebelerin özelliklerini belirtmiştir.

1.3.3. Risāletü'l-Fulūsiyye

Müsellem Efendi bu risaleyi paranın (nakit) tamamen tedavülden kaldırılması, revaç bulmayıp itibardan düşmesi, ayarının düşürülmesi veya yükseltilmesi sebebiyle değerinin azalması veya artması hususlarıyla ilgili olarak yazmıştır. Ele aldığı hususları açıklarken Hanefi mezhebinin temel kaynaklarının isimlerini zikretmiş ve bu kaynaklardan yararlanmıştır. Risale toplam 8 vr. olup Arapça olarak kaleme alınmıştır.

BÖLÜM:2 MÜSELLEM DİVANI

2.1. Şekil Özellikleri

2.1.1. Nazım Şekilleri

2.1.1.1. Gazel

Müsellem Dîvâni'nın büyük bir bölümünü gazeller oluşturmaktadır. Dîvândaki gazellerin sayısı 169'dur. Bu gazellerin 4 tanesi (6, 85, 104, 116 numaralı gazeller) Farsça yazılmıştır. Gazeller kafiye harflerine göre sıralanmış ve bu harflere göre isimlendirilmiştir. " Harfü'l-elif ", " Harfü'l-bā " şeklinde kafiye harfleri belirtilmiştir. Müsellem, Arap harflerinin 26'sıyla gazel yazmış, 4 tanesiyle gazel yazmamıştır. Divanda en fazla gazel, 39 gazelle harfü'r-ra'dadır. Daha sonra sırayla 20 gazelle harfü'n-nun, 15 gazelle harfü'y-ye gelmektedir. Müsellem, gazellerinde genellikle mahlas söylemiştir. Ancak 11 gazelinde mahlas söylememiştir. Mahlas söylemediği gazeller şunlardır: 13, 75, 82, 90, 95, 98, 99, 119, 121, 138, 164 numaralı gazeller. 92. gazelde ise mahlas maktadan bir önceki beyitte söylemiştir. 100. ve 137. gazellerinin ise matla beyitleri yoktur. Divandaki gazellerin beyit sayılarını şu şekilde göstermek mümkündür:

Tablo 1. Dîvândaki Gazellerin Beyit Sayısına Göre Dağılımı

Beyit Sayısı	4	5	6	7	8	9	10	11	13	Toplam
Gazel Sayısı	1	92	9	40	11	7	3	4	2	169
Toplam Beyit	4	460	54	280	88	63	30	44	26	1040

Dîvân'daki gazellerin 4 tanesi (36, 136, 140, 146 numaralı gazeller) na't içeriğlidir. Bu gazellerde onun Hz. Muhammed (s.a.v)'e olan sevgisi belli olur. Ahmet Müsellem Efendi 8. gazelinde ise Hz. Muhammed'in (s.a.v) mi'rac mucizesini işlemiştir. Dîvânda yer alan gazellerin çoğu din ve tasavvufla ilgilidir. Ancak klasik gazel konularının

işlendiği gazeller de vardır. Dīvānda yer alan tek murabba da gazeller bölümünde yer almaktadır.

2.1.1.2. Murabba

Müsellem Dīvānı'nda bir tane murabba yer almaktadır. Ayrı bir başlık altında yer almayan murabba, gazellerin arasında yer almaktadır. Ayrı bir tür olduğu için ayrı başlık altına almayı daha doğru bulduk. Bu murabba, Gülşenîye tarikatına bir övgündür ve şairin bu tarikata olan bağlılığını belirtir.

2.1.1.3. Rubāi

Müsellem Dīvānı'nda rubāiyat bölümünden yer alan 19 manzumenin ancak 4 tanesi rubāidir. Diğerleri nazm ve kīt'adır. Birçok dīvānda rubāiyat başlığı altında nazm ve kītalar; mukattaat başlığı altında da nazm ve rubāiler yer alabilmektedir. Divandaki rubāiyat bölümünde yer alan nazm ve kīt'aları ayrı başlıklar altında belirtmeyi daha uygun görдük.

2.1.1.4. Nazm

Müsellem Dīvānı'nda 12 tane nazm örneği vardır. Bunlar hiçbir nūshada nazm veya nazmiyāt başlığı altında yer almamaktadır. Rubāiyat başlığı altında yer almıştır. Nazmlar kītaların ilk beyiti kafiyeli olan şekilleridir. Uyak düzeni aa, ba, ca... şeklindedir. Dīvāndaki nazmların birinde ilgi çekici bir konu ele alınmıştır. İslâm uleması Hz. Muhammed'in (s.a.v.) isrā ve mi'rac olayının bedenen mi rūhen mi gerçekleştiği konusunda farklı görüşler beyan etmişlerdir. Müsellem Efendi ise bu konuyu şu şekilde işlemiştir:

Cilve-i mi'racı rūhānī diyen ehl-i zelel

Gūş idüp "esrā biabdih" naşşın itmez mi ḡamel

⁽⁽Abd lafżı şahs için mevzū⁾⁾dur tenzilde

Şahs ise rūh u cesedden mu'teberdür yok cedel

Na. 6

2.1.1.5. Kit'a

Müsellem Dīvān'ındaki kit'aların sayısı üçtür. Kit'alar da rubāiyat başlığı altında yer almaktadır. Nazmlar ve rubāilerle karışmasın diye ayrı başlık altında belirttik. Kit'alar, gazellerin matla ve mahlas beyitlerinin söylememiş şekilleridir. Daha çok iki beyitten oluşurlar. Uyak düzeni ise ba, ca... şeklindedir.

2.1.1.6. Tarih Manzumesi

Müsellem Dīvān'ındaki tarih manzumelerinin sayısı biri Farsça olmak üzere sekizdir.

“Tarih düşürmek, rakam yerine harf kullanılarak yapılan aritmetik hesabıdır. Bu hesapta vezin, kafije, anlam ve bu arada istediğimiz tarih rakamı birbirine uymak zorundadır” (Pala, 1995:520). Bu anlamda ebced hesabı ile tarih düşürmek kolay olan bir şey değildir, belli bir kabiliyet ister. Bu sebeple bazı Dīvān şairlerinin tarih manzumesi yazmadıkları görülür. Müsellem Efendi'nin 8 tane tarih manzumesi yazması onun bu alandaki kabiliyetini gösterir. Müsellem, tarih düşürmeyi manzumelerin son mısralarında yapmıştır. Bazı manzumelerde ise çift tarih düşürmüştür.

Birinci tarih manzumesini Şeyh Hasan Sezayı'nın divanının tertibi üzerine yazmıştır. Divanın tertibini bizzat kendisi yapmıştır. Tarih ise son mısra'da belirtilmiştir.

Vāṣil-i kān-i hüner bu resme tārīhiñ didi
Geçdi ḥayṭ-i müşṭara lülü-yi zībā-yı hikem (1150)

İkinci tarih manzumesini Gülşenī Veli Dede Dergāhı'nda yaptırdığı bazı tamirat ve tadilat için söylemiştir. Bu çalışmalar için iki tarih belirtmiştir.

Dil-güşā pāk u muṣaffā Aḥmed-ābād reşād (1159)
Devrle ḥuld-i cenāne döndi bu vālā binā (1161)

Üçüncü ve dördüncü manzumeleri Sultan I. Murat zamanında defterdarlık yapan Behcet Bey'in Edirne'ye geliş için söylemiştir. Ancak üçüncü manzume'de bir tarih belirtmemiştir. Dördüncü manzumenin son iki mısrasında iki tarih birden düşürmüştür.

Şaikk-i evvel olup ol matla^c-ı vech-i ^cizzet (1159)

Buldı Behcet çemen-i cūd-ı kiyām-ı devlet (1159)

Beşinci tarih manzumesini Mevlevī Enis Dede'nin vefatı için söylemiştir.

Yazdı tārīhīn dem-i fevtin Müsellem gūş idüp

Kürsī-i cennetde Mevlānā Enīs ola celīs (1145)

Altıncı manzumesini Hasan Sezāyī'nin halifeleri arasında adı geçen Şeyh Mahvī Efendi'ye söylemiştir. Manzumenin sonunda herhangi bir tarih belirtilmemiştir.

Hic add idüp cihānī tārīh okur Müsellem

Mahvī Efendi oldı rehīn-i dār-ı vaħdet

Yedinci manzume Farsça bir tarih manzumesidir. Bu manzumeyi Hasan Sezāyī tekkesi için söylemiştir. Manzumenin sonunda h.1146 tarihi belirtilmiştir.

Sekizinci manzume de Hasan Sezāyī'nin tekkesi için söylemiştir. Son iki mısradada iki tarih birden düşürmüştür.

Gitti Lutfi-zade gibi bir müderris vah vah (1158)

Gel okı Ahmed Efendi rūhına yek fātiha (1158)

Tarih manzumelerinin dili genelde ağır olur ancak Ahmet Müsellem'in tarih manzumelerinin dili orta seviyededir denilebilir.

2.1.1.7. Müfred

Müsellemler Dīvāni'ndaki müfretlerin sayısı beştir. Başka beyitlerle ilgisi olmayan ve bir şiir içinde yer almayan beyite ferd veya müfred denir (Pala, 1995:184). Müfredler dīvānda matlalarla aynı bölümde yer aldığı için ayrı başlık altında incelemeyi uygun gördük. Muhtelif kalıplarda söylenen bu müfredlerde klasik gazel konuları işlenmiştir, lirik bir söyleyiş vardır.

2.1.1.8. Matla

Müsellem Dīvān'ında yer alan matla'ların sayısı dokuzdur. Dīvānda metāli başlığı altında müfredlerle birlikte yer almaktadır. Genellikle gazellerin ve kasidelerin ilk beyitlerine matla denir. Farklı kalıplarda söylenen matlalarda müfredlerdeki gibi gazel konuları lirik bir şekilde işlenmiştir.

2.1.2. Vezin

Müsellem Efendi, şiirlerinin tamamında, aruz veznini kullanmıştır. Şiirlerinde imāle, zihaf gibi aruz kusurları az da olsa vardır. Fakat şiirlerinin genelinde aruz veznini ustalıkla kullanmıştır. Müsellem Efendi yazdığı 211 manzumede şu aruz kalıplarını kullanmıştır:

Tablo 2. Dīvāndaki Manzumelerin Türlere Göre Dağılımı

sıra	kalıp	murabba	gazel	rubai	nazm	kit'a	tarih	müfred	matla	toplam
1	Mefāc̄ılün Mefāc̄ılün Mefāc̄ılün Mefāc̄ılün	-	43	-	2	-	-	2	3	50
2	Fāc̄ılätün Fāc̄ılätün Fāc̄ılätün Fāc̄ılün	1	99	-	10	-	7	2	6	125
3	Fāc̄ılätün Fāc̄ılätün Fāc̄ılün	-	2	-	-	-	-	-	-	2
4	Mefūlü Mefāc̄ılü Mefāc̄ılün Fēülün	-	17	4	-	-	-	1	-	22
5	Mefūlü Fāc̄ılätü Mefāc̄ılün Fāc̄ılün	-	6	-	-	1	-	-	-	7
6	Mefāc̄ılün Feilätün Mefāc̄ılün Feilün	-	1	-	-	-	-	-	-	1
7	Feilätün Mefāc̄ılün Feilün		1	-	-	-	-	-	-	1
8	Mefāc̄ılün Feilätün Fēülün	-	-	-	-	1	-	-	-	1
9	Mefāc̄ılün Mefāc̄ılün Fēülün	-	-	-	-	1	-	-	-	1
10	Mefūlü Fāc̄ılätün Mefūlü Fāc̄ılätün	-	-	-	-	-	1	-	-	1
toplam		10	1	169	4	12	3	8	5	211

Tablodan da anlaşılacağı üzere Müsellem Efendi şiirlerinde 125 manzumeyle en çok “ Fāc̄ılätün Fāc̄ılätün Fāc̄ılätün Fāc̄ılün ” veznini kullanmıştır. Bu vezni sırasıyla 50 manzumeyle “ Mefāc̄ılün Mefāc̄ılün Mefāc̄ılün Mefāc̄ılün ” vezni ve 22 manzumeyle “Mefūlü Mefāc̄ılü Mefāc̄ılü Fēülün ” vezni takip etmektedir.

2.1.3. Kafiye ve Redif

Dīvān şiirinde ahenge ayrı bir önem verilmiştir. Kafiye ve redif ise bu ahengin temel şartı kabul edilmiştir. Müsellem de şiirlerinde kafiye ve redife önem vermiştir. O, şiirlerinde kafiyeyi tek başına kullanmışsa da genellikle redifle birlikte kullanmıştır.

Müsellem Efendi'nin, şiirlerinde kullandığı kafiye ve redif çeşitlerini aşağıdaki şekilde örneklendirmek mümkündür:

Redif bir ektir:

Āb-ı rū-yı զafer erbāb-ı nażarda nemdür

Hançer-i mūsunu pür-cevher iden şebnemdür

G. 33/1

Redif bir kelimedir:

Göñül bir ՚ıfl-ı nev-res resm-i ՚once pür-՚icāb ister

Dimāğ-ı cāna feyz-i bū-yı vaşluñdan gül-āb ister

G. 65/1

Redif bir ek ve kelimedir:

Devlet-i dünyāya mağrūr olma ՚afletden şakın

‘Ākibet-endl̄ış olup hengām-i fırSATdan şakın

G. 120/1

Redif bir kelime grubudur:

Bahār-ı hüsni geçmiş ben şitābān olduğum қaldı

Benüm bender-geh-i ebrūda mihmān olduğum қaldı

G. 161/1

Redif bir ek ve kelime grubudur:

Āb u tāb-ı ruh-ı cānāna şuyun buldurmuş

Gül-bün üzre gül-i ՚andāna şuyun buldurmuş

G. 84/1

Yarım kafiye:

Mürğ-i dil bend oldu tār-ı zülfüñe tenhā dirīğ

Kaldı ol āvāre gice bir hevā ՚ayfā dirīğ

G. 90/1

Tam kafiye:

Müceb-i ḥāl-i sükündur eṣer-i vaḥdet-i zāt

İktiżā eyledi cehr ü ḥareket ḥük̄m-i şifāt

G. 14/1

Zengin kafiye:

O gīsū-yı siyeh-fāmı şeb-i ķadri hidāyetdür

O ṭarīk içre tāb-ı ḍarīż-ı māh-ı velāyetdür

G. 59/1

Tunç kafiye:

Ey şabā geşt eyledüñ dünyayı sen

Bir kişi gördün mi hic başı esen

G. 118/1

Cinaslı kafiye:

Yāre-i sīneyi arż eylemege yāre gerek

Yāre şardırmağa yalvarıvirüp yāre gerek

G. 95/1

Müselleм Efendi, şiirlerinde kafiye çeşitlerinin hepsini kullanmışsa da bunlardan en çok tam kafiyeye yer vermiştir. Diğer kafiye çeşitleri sık kullanılmamıştır.

2.2. Dil ve Uslup Özellikleri

Mutasavvif şairler şiirlerinde genellikle sade bir dil kullanmışlardır. Müselleм Efendi için aynı şeyleri söyleyemeyiz. Şiirlerinin muhtevasına göre dildeki sadelik ve ağırlık değişebilmektedir. Onun şiir dili için zaman zaman ağırlaşan orta dildir, denilebilir. Mutasavvif bir şair olan Müselleм Efendi, şiirlerinde en çok din ve tasavvufla ilgili konulara ve kelimelere yer vermiştir. O, şiirlerinin çoğunda akıcı bir dil oluşturmayı başarmıştır.

Bir şairin uslubunun oluşmasında ve şekillenmesinde şairin aldığı eğitim, yetişme tarzı, inançları ve fikirleri etkili olur. Müselleм Efendi de küçük yaştardan itibaren tekke ortamı içerisinde bulunmuş ve bu ortamda yetişmiş bir şairdir. Dolayısıyla onun

şıirlerinde dini ve tasavvufi söyleyiş tarzını fazlaca görürüz. Ancak bu söyleyiş, kuru ve basit bir bir söyleyiş tarziyla da olmamıştır. Aksine, çoğunlukla derin bir hayal gücüyle, mazmunlarla, edebi sanatlarla süslenmiş lirik bir söyleyişle olmuştur.

Müsellem Efendi'nin bazı şiirlerinde didaktik anlayış ön planda tutulduğu için anlam gayet açıkır ve bu şiirler kolay anlaşılır.

Cilā-yı dil bulan ḥalvet-güzin olmakla bulmuşdur

Şafā-yı ḥatırı mey hüm-nişin olmakla bulmuşdur

G. 31/1

Merd-i sencide iseñ dirheme olma mā'il

İki destüñ zer içün eyleme mīzān zinhār

G. 35/2

Her maķamuñ perde-i rāzı enīn üstündedür

Sāye-i lutf-ı Ḥudā kalb-i ḥazīn üstündedür

G. 40/1

Dini ve tasavvufi konuların işlendiği bazı şiirlerde ise anlam, dini ve tasavvufi terimlerin karşılıklarının bulunmasıyla daha iyi anlaşılır. Bu şiirler tasavvufi vecd içinde söylemiş şiirlerdir.

Sabitüz aᶜrāż ile biz sırr-ı mübhəm gelmişüz

Cevher-i rūḥuz bakilsa şeklär-i ādem gelmişüz

G. 69/1

Görür zāhid beni yokluğda nā-çār oldığum bilmez

Beķā baᶜdeł-fenā içre benüm var oldığum bilmez

G. 77/1

Klasik gazel konularının işlendiği şiirlerde ise edebi sanatlar ve lirik söyleyiş daha belirgindir.

Şayd ider Rüstemleri tār- kemend-i ṭurresi

Dil mi var cālemde olmaz ḫayd bend-i ṭurresi

G. 167/1

Didüm Manşûr-ı ^caşkum târ-ı zülfüñde beni bend it
Didi ber-dâr-ı ^caşkum olana ^câlî resendür bu G. 134/3

Aceb ol ^camzeler sırr-ı kažānuñ tercümânıdur
Yâhûd erbâb-ı ^caşka bir belâ-yı nâ-gehânıdur G. 68/1

Müsellem Efendi bazı şiirlerinde ise somut ve soyut ifadeleri birlikte kullanarak bir hayal ve anlam derinliği oluşturmaya çalışmıştır.

Yekke-tâz-ı vaḥdetüm bu ^carşa meydândur baña
Hâk-i terkîb-ı ^canâşır gerd-i dâmândur baña G. 2/1

Vâdi-i ^camda mücerred zillet-i hestî ile
Āşıyân-ı mûrg-ı vaḥṣî tâc-ı Edhemdür baña G. 5/2

Sâha-gâh-ı nażm içinde itdi irḥâ-yı ^cinân
Düldül-i ṭab^c-ı Müsellem şimdi meydân almada G. 153/5

2.2.1.Tamlamalar

Müsellem Efendi'nin şiir dilinin zaman zaman ağırlaşan orta bir dil olduğunu belirtmişik. O, şiirlerinde Arapça ve Farsça kelime ve tamlamaları sıkça kullanmıştır. Dîvânda ikili, üçlü, dörtlü ve beşli tamlama örneklerini görmemiz mümkün ise de daha çok ikili ve üçlü tamlamalar kullanılmıştır.

İkili tamlamalar:

bîmâr-ı yâr G. 48/1
günbed-i gerdân G. 49/5
dürr-i yekta G. 97/1

Üçlü tamlamalar:

eczâ-yı ^cam-ı muğ-peçe G. 107/3

kesb-i esbāb-ı ḥużūr	G. 109/5
ṭīnāb-ı ḥayme-i āh	G. 115/1
neşve-i terkīb-i ḷaşķ	G. 69/4

Dörtlü tamlamalar:

Ḩamīr-i dāne-i ḷuṣfūr-ı ḡarḥ	G. 23/3
çeşm-i telāfi-i gül-i nāzik-ter	G. 19/3
kilīd-i daḥme-i gencūr-ı ḡarḥ	G. 23/4

Beşli tamlamalar:

ṭūfān-ı mevc-i āb-ı ćeşm-i gevher	G. 19/1
taḥṣīš-i rū-yı şuṣle-ṛīz-i dilber	G. 19/4

2.2.2. Atasözleri ve Deyimler

Dīvān şairleri atasözlerini şiirlerinde yeri geldikçe kullanmışlardır. Bu kullanış atasözünün tamamını söylemek şeklinde olduğu gibi bir kısmını kullanış şeklinde de olmuştur. Necātī Bey, Nābī, Koca Ragıp Paşa şiirde atasözlerini en çok kullanan şairerdendir. Deyimlerin ise Dīvān şiirinde ayrı bir yeri vardır. Dīvān şairleri deyimleri sıkça kullanmışlardır.

Müselleм Dīvān’ında halk dilinde kullanılan atasözleri pek kullanılmamıştır. Ancak atasözlerini çağrıştıran söyleyişlere zaman zaman yer verilmiştir. Örnek:

Ey Müsellem Ḳākūm-ı tenle tefākum eyleme	
Hic libās-ı müsteṣār ile olur mı iftiḥār	G. 48/5

Ḳalmadı safā dilde ḥayāl ideli çeşmün̄	
Bir ḥānede kim ḥasta ola rāḥat olur mı	G. 165/5

Yek-süvār olsa ayakdan daḥī düşse farażā

Yine ṭoṛri yürüyen menzil alur ṭir gibi

G. 166/2

Bī-karār ile refīk olma şakın eyle hazer

Ābi gör kim māhiyi dām içre terk eyler geçer

Ma. 7

Müselleм Dīvānı'nda şairin atasözü olduğunu belirttiği tek bir söyleyiş tespit ettik. O da aşağıdaki şekildedir:

Kaldı gönlümde ḥadeng-i ḡamzesi

Bu meṣeldür kim buyurmazmış geçen

G. 118/7

Dīvān'da deyimlere daha çok yer verilmiştir. Dīvānda yer alan deyimlerin bazıları şunlardır:

Aıcı gözle bakmak:

Bir alur gözle görün čīn-i melālet vardur

G. 37/7

Ağzının suyu akmak:

Agzı suyın akıtmadadur faṣl-ı nev-bahār

G. 44/2

Ayaktan düşmek:

Yek-süvār olsa ayakdan daḥī düşse farażā

G. 166/2

Diş bilemek:

Diş biler ḥaṭṭ-ı leb yāre setre gūiyā

G. 133/4

Etek öpmek:

İderdim fart-ı şevk ile Müsellem dāmenin taṣbīl

G. 1/5

El vermek:

Cemāl el virse lāzīm ḥārife ḥabd-i şükūr olma᷑ G. 56/9

İçtiği süt burnundan gelmek:

Etfal-i gülün̄ içdigi süd burnuna geldi G. 4/2

Gönül vermek:

Bir siyeh-cerdeye dil vir ki Müsellem ḥaşku᷑ G. 162/5

Kulak vermek:

Ṭutma her bāba şakın ḡuşunu᷑ olma cessās G. 42/6

Kan tutmak:

Kan ṭutar ḥillet-i ṭab̄iyyesi var mercānu᷑ G. 94/2

Yüz sürmek:

Ey büt-i ser-keş ne var sursem yüzüm dāmānuña G. 149/2

Yüz kızartmak:

Yüz kızardup zer içün ḁopdı yirinden āhīr G. 94/4

2.2.3. Edebi Sanatlar

Müsellem Efendi, tasavvuf anlayışı içerisinde yetişmiş olmasına rağmen Dīvān şiirini ve bu şiirin özelliklerini bilen bir şairdir. Şiirlerinde edebī sanatlara bolca yer vermiş ve bu sanatları şire başarıyla uygulamıştır. Dīvānda geçen edebī sanatların bazıları şunlardır:

Hüsni Ta'lil:

Bīdi ol serv-i revāna sāye-bān olmuş deyu

Yardan atmak hevāsiyla yürü alçağdan āb G. 11/5

Iktibas:

Ġinā-yı zātı bildum naşş-ı “ lā tülhihimi ” bildüm
Vücūdum ḡurbet-i tevhīd içinde eyledüm itlāf G. 91/3

İrsäl-ı Mesel:

Ḳaldı gönlümde ḥadeng-i gamzesi
Bu meşeldür kim buyurmazmış geçen G. 118/7

Istiare:

Gel ey verd-i ḥaḳīkat gül-şen-i cānı güşād it kim
Ser-ā-pā mūlarum bir gül-bün-i pür-ḥārdur sensiz G. 76/2

Istifham:

Ālem nesīc-kār-ı ḥaḳīkat degil midür
Eşyā bisāt-ı mevžīc-i ḥikmet degil midür G. 58/1

Nida:

Ey Müsellem ṭarḥ-ı fānīde bekā erbābına
Şūret-i ḥamyāze-vār ṭāk-ı der-i kāşānede G. 144/5

Tecahül-i Arif:

Her dile feyyāż-ı muṭlaq ḥilm ü ḥirfān mı virür
Her ten-i efsürdeye Haḳ nūr-ı īmān mı virür G. 32/1

Tekrir:

Firākuňla ḥarāb-ender-ḥarābum yā Rasūlallāh
O şevk ile maḥall-i ḥāftābum yā Rasūlallāh G. 140/1

Telmih:

Didüm Mansūr-ı ḋaşkum tār-ı zülfünde beni bend it
Didi ber-dār-ı ḋaşkum olana ḍālī resendür bu G. 134/3

Tenasüp:

Nev-čarūs eyler güli meşşāṭa-i evvel bahār
Eşk-i hūn-ı ḍāndelīble ruhuñ gül-gūn ider G. 66/2

Teşbih:

Gerçi mümkündür nigāh-ı pür-füsünundan amān
Katlı-i ḍāma ḡamze-i cellādī taḥkīk eylemiş G. 83/2

Tevriye:

Görmedüm billāh şebātuñ sākiyā peymānede
And içerseñ de inanmaz içерим peymānuña G. 149/3

Tezat:

Biz hevā-yı ḋaşyla düşdük feżā-yı ḡurbete
Bir gül-i bī-hār için konduk bu bāğ-ı keşrete
Kaşdımız uçmakdur āhir āşıyān-ı vahdete
Bülbül-i şūrīdeyüz biz Gülşenī ḋuşşākıyuz Mu. 1/III

2.2.4. Mazmunlar

Mazmun, Arapça žīmn'dan türetilmiş, lazım gelen şey, mana, kavram, nükteli, sanatlı ince söz anlamına gelen bir kelimedir (Devellioğlu, 1995:590). "Edebiyatta ise bazı özel kavram ve düşüncelerin ifadesinde kullanılan klişeleşmiş söz ve anlatımlara mazmun denir. Mazmun, bir sözün içinde gizli olan sanatlı anlamdır" (Pala, 1995:359). Müsellem Efendi de şiirlerinde mazmunlara yer vermiştir.

Divanda yer alan mazmunların bazıları şu şekildedir:

Hz. Allah mazmunu:

Şayd ola dirseñ eger āhū-yı feyż-i Raḥmān

Kıl kiyām ile rükū’ı aña sen tīr ü kemān G. 125/1

“Künti kenz”üñ sırrına şayān idüp Sübħān seni

Eyledi nāsūt içinde ey göñül vīrān seni G. 160/1

Ķavs-ı illādan virürler tīr-i işbāta gүşād

Allah Allah ile anlar hıṣn-ı dīn üstündedür G. 40/3

Hz. Muhammed(s.a.v) mazmunu:

Firākuñla ḥarāb-ender-ḥarābum yā Rasūlallāh

O şevk ile maḥall-i āftābum yā Rasūlallāh G. 140/1

Lücce-i cışyānda nā-çārum eyā ḥayrūl-beşer

Çāh-ı mevc içre giriftārum eyā ḥayrūl-beşer G. 36/1

Kur'an mazmunu:

Turre kim ruhsārını bālīn-i nāz itmiş yatur

Kāfiri gör muşħafa pāyın dırāz itmiş yatur G. 43/1

Cihād-ı ekber erbābı anuñla eyler istiftāḥ

Müdevver muşħaf-ı rümħ-ı ẓaferdür ḥalķa-i tevhīd G. 25/7

Hz. Nuh mazmunu:

Gül-istān-ı Celāl-i Haķda Nūḥuñ fūlk ü ṭūfānı

Degildür jāle-i lāle şayılmaz sebze-i nem-nāk G. 93/4

Hz. Yusuf mazmunu:

Bir mertebe diķkat iderüm kim seferümde
Yūsuf-ı çehīdür her bün-i mūlar nażarumda

G. 137/1

Hz. Süleyman mazmunu:

Ḩattuñla olup şaf-zede dīvān-ı nigāhum
Maǵlūb-ter-i mūr-ı Süleymān-ı nigāhum

G. 105/1

Hz. İsa mazmunu:

Dāvā-yı tenebbiyle degil ceyb-i Mesīhe
Geçse felek atłası ger sūzen-i āhum

G. 107/5

Hz. Musa-Hızır mazmunu:

Diş biler ḥaṭṭ-ı leb yāre setre gūiyā
Çeşme-i ḥayvānda Mūsā Hızrı cūst-cū

G. 133/4

Hallac-ı Mansur mazmunu:

Didüm Mansūr-ı ḡaşkum tār-ı zülfünde beni bend it
Didi ber-dār-ı ḡaşkum olana ḡālī resendür bu

G. 134/3

Leyla-Mecnun mazmunu:

Göründi rāh- vaşl-āmūz-ı istīgnāda Mecnūna
Ḥabāb-ı seyl āmūn-peşt çeşm-i ḥasret-i Leylā

G. 1/3

Sevgili mazmunları:

Zülfüñ midür yüzüñe çeken ḡanberīn niķāb
Ey māh yoħsa perde-i dūd-ı siyāh āh

G. 152/6

Cellād-ı ġamze tīgini çekse niyāmdan
Biñ pāre eyler ḋāşikī birden çalış budur G.60/4

Senüñ ebrū vü müjgānuñ kemān u tīr yazsunlar
Benüm de şayda āmāde dilüm naħcīr yazsunlar G. 55/1

Gül-bülbül mazmumu:
Nev-ċarūs eyler güli meşşāṭa-i evvel bahār
Eşk-i ḥūn-ı ḋandelīble ruħuñ gül-gūn ider G. 66/2

Ġonceler şanma ki bir bir zāhir itdi nev-bahār
Küleh-i pür-ħūn-ı bülbül gül-şeni meşħūn itdi G. 66/3

2.3. Metnin Transkripsiyon ve İmlasında İzlenen Yol

Müsellem Dīvāni'nın karşılaştırmalı metni hazırlanırken aşağıdaki transkripsiyon ve imla kurallarına uyulmuştur:

1. Nüsha farkları dipnotta belirtilirken önce metne alınan şekil yazılmış, karşısında ise diğer nüshalardaki farklı şekilleri, nüshaları ile belirtilmiştir.
2. Aynı misrade birden fazla fark varsa farklılar arasına (/) işareteti konmuştur.
3. Beyitlerin birinci misrasına "a", ikinci misrasına ise "b" denmiştir. Bu harfler beyit numaralarından sonra konmuştur.
4. Her manzumenin nüshalardaki yeri dipnotta belirtilmiştir. Bir nüshada yer alıp diğer nüshalarda olmayan manzumeler de dipnotta gösterilmiştir.
5. Metnin transkripsyonunda bu tür bilimsel eserlerde kullanılanagelen transkripsiyon sistemi kullanılmıştır.
6. Kelimelerin okunuş ve yazılışında devrin dil özellikleri elden geldiğince göz önünde bulundurulmuştur.
7. Farsça kelimelerdeki "vāv-ı maḍūle" "-v-" şeklinde gösterilmiş, "vāv-ı mechūle" ler ise kısa ünlü olarak okunmuştur.

8. Arapça, Farsça ön ek ve edatlar eklendiği kelimelerden kısa çizgi ile ayrılmıştır. (mā-beyn, nā-yāb, ne-būd, bī-dār, ḥam-be-ḥam, el-ḥazer, ser-te-ser, ser-ā-ser, der-zencīr, be-cā, ez-ṭavk)

Bununla birlikte sona eklenen ve yapım eki görevinde olan ekler de büyük çoğunlukla kısa çizgi ile ayrılmıştır: āsā (bülbül-āsā, ceres-āsā, vb.), bān (nigeħ-bān, sāye-bān, vb.), bār (sebük-bār, cūy-bār, vb.), dār (nigeħ-dār, dāg-dār, vb.), geh, gāh (cevelān-geh, cilve-geh, menzil-gāh, şubħ-gāh, vb.), ger (sevdā-ger, kār-ger, vb.), gūn (mey-gūn, gūl-gūn, vb.), gār (yād-gār, sāz-gār, vb.), gīr (dil-gīr, şiken-gīr, vb.), kār (ḥased-kār, heves-kār, vb.) kede (ḥayret-kede, vb.), istān, sitān (şeb-istān, sünbül-istān, dil-sitān, vb.), mend (derd-mend, müste-mend, vb.), şen (gūl-şen), veş (ḥalqa-veş, peymāne-veş, vb.), zede (çūpek-zede, şāf-zede, vb.), zār (şūre-zār, miše-zār, vb.)

Aşağıdaki eklerin ise bitişik yazılışları tercih edilmiştir: ān (şātīrān, pākān, vb.), āne (mestāne, merdāne, vb.), će (dükkānce, ḥākīče, vb.), gān (küştēgān, vb.), īn (müşgīn, zerrīn, vb.), mān (қahramān, dūdmān, vb.) vend (Hudāvend, vb.)

9. Farsça ikili tekrarların arasına kısa çizgi konmuştur. (mū-be-mū, ḥarāb-ender-ḥarab, ser-ā-ser, vb.)

10. “aşk-ışk, aşş-iyş” gibi iki türlü de okunması mümkün olan kelimelerde “aşk, aşş” şekilleri tercih edilmiştir. “gonce-gonçe” kelimesinde “gonce” kullanılmıştır. “heb, hic, niçe” kelimelerinde ise “ hep, hiç, nice” şekilleri kullanılmıştır.

11. Nüshalarda b’li yazılan –ub, -üb gerundium ekleri p’li yazılmıştır.

12. “dürr, ḥakk, ümmid ” gibi kelimeler, vezin gereği “dür, ḥak, ümid ” şeklinde de okunmuştur.

13. “āftāb-āfitāb, rūzgār-rūzīgār” gibi kelimeler “āftāb, rūzgār” şekilde okunmuştur.

14. “n’oldu, n’ola” gibi kelimelerde ünlü düşmeleri kesme işaretini ile gösterilmiştir.

15. “ idi, imiş, iken” ek fiilleri ile “içün, ile” edatlarının yazılışında nüshalardaki kullanım esas alınmıştır.

16. Karşılaştırmalı metnin hazırlanmasında kullanılan nüshalar şu şekilde kısaltılmıştır.

S1: Süleymaniye Kütüphanesi Nüshası

M1: Millî Kütüphane Birinci Nüshası

M2: Millî Kütüphane İkinci Nüshası

2.4 Müsellem Dîvâni'nın Yazma Nüshalarının Tanıtılması

Müsellemler Dîvâni'nın Türkiye kütüphanelerinde tespit edebildiğimiz üç tane yazma nüshası vardır. Bu nüshaların özellikleri ise şu şekildedir:

S1. Süleymaniye Kütüphanesi Nüshası

41 yp., haresesiz talik yazı, 17 str., 2 stn., Avrupa kağıt, çerçeve kullanılmamış, tezhip ve süsleme yok. Bölüm başlıkları kırmızı mürekkeple yazılmış. Hatip ebrulu bir karton kapak kullanılmış. İstinsah tarihi ve müstensihine dair bir bilgi yoktur. Nüsha, kütüphanenin Hafid Efendi bölümünde 361 numarada kayıtlıdır. Kapak içinde nüshanın ait olduğu bölümün mührü bulunmaktadır.

Başı: Devât-ı tab^c-ı pür-gûdûr sevâd-ı ^câlem-i ma^cnâ

İder teşmîr-i hâme şan^catuñ elfâzla icrâ

Sonu: Bir hâdeng-i âhla çokdan iderdüm ser-nigûn

Üstümüzde hakkıñ olmasayı eger ey çarh-ı dûn

Nüshaya Arap harfli numara verilirken bir yaprak atlanmış. Dolayısıyla nüsha aslında 40 varaktır. Nüshaya daha sonra Latin harfli rakamlarla da numara verilmiştir. Dipnotlarda yeni rakamlarla verilen numaralar esas alınmıştır.

Nüshadaki şiirlerin nazım şekillerine dağılımı şöyledir: 168 Gazel, 1 Murabba, 4 Rubâi, 12 Nazm, 3 Kî'a, 5 Müfred, 9 Matla.

M1. Milli Kütüphane Birinci Nüshası

215/159 mm., 85 sy., talik yazı, her sayfada 17 str., 2 stn., yeşil bez kaplı mukavva bir cilt içerisinde, cedid kağıt, çerçeve kullanılmamış, tezhip ve süsleme yok. İst. Trh.: h. 8 Cemaziye-Evvel 1319 (m.1901) Müs. Ahmed Kemaleddin Vidini.

Başı: Devāt-ı ṭab^c-ı pür-gūdur sevād-ı ḥālem-i ma^cnā
İder teşmīr-i ḥāme şan^catuñ elfazla icrā

Sonu: Gitdi Lütfī-zāde gibi bir müderris vāh vāh
Gel okı Ahmed Efendi rūhına yek fātiḥā

Nüshadaki şiirlerin nazım şekillerine göre dağılımı şöyledir: 169 Gazel, 1 Murabba, 4 Rubai, 12 Nazm, 3 Kıt'a, 5 Müfred, 9 Matla, 8 Tarih manzumesi. Nüsha kütüphanenin yazmalar bölümünün A 1894 numaralı demirbaşında kayıtlıdır.

M2. Milli Kütüphane İkinci Nüshası

215/159 mm. 39 vr., 17 str., 2 stn., talik bir yazı, yeşil bez kaplı mukavva bir cilt içerisinde, cedid kağıt, çerçeve kullanılmamış, tezhip ve süsleme yok. Müs. Ahmed Kemaleddin Vidini, ist. tar. belli değil.

Eserin birinci ve ikinci yaprağına da aynı numara verildiğinden 40 yaprak olan eser 39 yaprak şeklinde kayıtlarda yer almaktadır. Numaralandırma yeni harfli rakamlarladır. Nüsha kütüphanenin yazmalar bölümünde A 1916 numaralı demirbaşında kayıtlıdır. Nüshadaki şiirlerin nazım şekillerine dağılımı şöyledir: 168 Gazel, 1 Murabba, 4 Rubāi, 12 Nazm, 3 Kıt'a, 5 Müfred, 9 Matla.

Başı: Devāt-ı ṭab^c-ı pür-gūdur sevād-ı ḥālem-i ma^cnā

İder teşmīr-i ḥāme şan^catuñ elfazla icrā

Sonu: Bir ḥadeng-i āhla çokdan iderdüm ser-nigūn

Üstümüzde ḥaḳkuñ olmasayı eger ey çarḥ-ı dūn

BÖLÜM:3 METİNLER

Dīvān-ı Hazret-i Eş-Şeyh Ahmed Müsellem

Kaddese Sırrihu'l-Mufahham

Bismillāhirrahmānirrahīm *

GAZELLER **

Harfü'l-Elif ***

1

Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün

- 1 Devāt-ı ṭab̄-ı pür-gūdūr sevād-ı cālem-i mānā
İder teşmīr-i hāme şan̄atuñ elfazla icrā
- 2 Olur şahbā-keşān gül-şene cünvān şeb-nemde
Kef-i eşki hezār-ı nağme-sencin penbe-i mīnā
- 3 Göründi rāh-ı vasl-āmūz-ı istığnāda Mecnūna
Habāb-ı seyl āmūn-peşt çeşm-i hasret-i Leylā
- 4 Bilindi ihtişāş-ı aşkı hüsn-i cān-gūdāz anuñ
Per-i pervāneyi tāvīz idince şem̄-i bezm-ārā
- 5 İderdüm fart-ı şevk ile Müsellem dāmenin taķbil
Vefā düşmen cefā cū olsa dil-dār sitem-fermā

* Bu başlık M1'de var. S1'de "Dīvān-ı Şerīf" ve besmele var. M2'de ise sadece besmele var.

** Bu başlık şiirlerin türünü belirtmek için tarafımızdan koyulmuştur, nüshalarda yoktur.

*** M1 ve S1'de var. M2'de yok.

1 M1:s.1, S1:1b, M2:1a

1b şan̄atuñ: şan̄atın, S1

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 Yekke-tāz-i vaḥdetüm bu ḡarşa meydāndur baña
Ha᷑k-i terkīb-i ḡanāṣır gerd-i dāmāndur baña
- 2 Sicn-i ḡunşurda benüm rūhüm nice zār olmaya
Dil-i mü᷑kil-mūlarum yek yek nigeh-bāndur baña
- 3 Nefh-i rūhı Ha᷑k çü bi᷑z-zāt eyledi yok vāsiṭa
Ġayrla üns itmemek tenbīh-i Sübhāndur baña
- 4 Mālik-i mülkünde ḡabd-i maḥża dirler mi ḡarīb
Ol cihetden şahı̄n-i dünyā cümle yek-sāndur baña
- 5 Dām-gāh-i keşrete ādem getürdi dāneyi
Kendümi bilmek ẓalūm olmağa bürhāndur baña
- 6 Hep mükāfāt üzredür hükm-i ķaderle kāināt
Muttaşıl her ḥaṭvenüñ mā-beyni dīvāndur baña
- 7 Öyle bir sevdā-ger-i ḡaşkum Müsellem kim henüz
Cismüm üzre çāh-i mūlar Yūsuf-istāndur baña

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

- 1 Şöyle tursun hālet-i eknūn-ı fer cām-ı °atā
Gattāyet-i feryād-ı ḡam feryād-res olmaz baña
- 2 İmtidād-ı hüsn-i °ālem-gīrden cā-yı ḥarāb
Yoğ ṣikest-hāṭır-ı taraf-ı külehdən mā-°adā
- 3 Bīt-ta^cab-ı meşhūd olur ma^cnāde ecr-i bī-şümār
Kālbe ma^ctūf olsa teklīf-i kavā^cidden recā
- 4 Olsa āhumla nüvişte her güneh ma^clūm olur
Maġfiret-hāh olmanuñ mechūli olduğu du^cā
- 5 Mū-yı čīnīdür Müsellem kāse-i faġfurda
Girye-naḳş-ı mevce-i pīşānī-i ehl-i hevā

Mef^cūlü Mefā^cīlü Mefā^cīlü Fe^cūlüün

- 1 Şeb-nem ki turur nāşıye-i gülde muṭarrā
Çil yüzlicedür çatlayası ḡonce-i ra^cnā
- 2 Et̄fāl-i gülüñ içdiği süd burnına geldi
Şeb-nem görinür dīdesine bülbülüñ ammā

3 M1: s.2, S1: 2a, M2: 1a

4 M1: s.2, S1: 2a, M2: 1a

- 3 Ruhsarına āyīne dutar şonce dizinde
Dāmād-ı hezār için olup māşıta-pīrā
- 4 Āb-kār-ı gülüñ şu çiçegi çıktı yüzinde
Bülbül yüregi yağı ile kıldı müdāvā
- 5 Bāçış olur efzūnī-i hengām-ı neşāta
Destümde tehī kalsa gül-i cām-ı müşaffā
- 6 Gül nāfını gösterdi diyü mürd-i hezāra
Tomrukda döker tırnağını bād-ı sebük-pā
- 7 Dün gice açık kaldı başı şonce-i bāguñ
Burnında zükāmuñ eşeri oldu hüveydā
- 8 Dervīş-meyān bestesidür gül-şeniyānuñ
Gül-şende Müsellem geçinür şonce-i zībā

5

Fāçilatün Fāçilatün Fāçilatün Fāçilün

- 1 Feyż-i dil kim neş'e-dār-ı sūr u mātemdür baña
Her bün-i mū-yı tenüm bir kāse-i Cemdür baña
- 2 Vādi-i şamda mücerred zillet-i hestī ile
Āşiyān-ı mürğ-i vahşī tāc-ı Edhemdür baña

5 M1: s.3, S1: 2b, M2: 1b

3 Zilletē düşsem de ey āfet yine peykānunuñ

Dilde resmi efser-i Dārā-yı °ālemdür baña

4 Zaḥm-ḥvār-ı ḡamzesiyüm şöyle kim ol dil-berüñ

Cevher-i tīg-ı ḳażā eczā-yı merhemdür baña

5 Dest-i devrānuñ Müsellem böyle ža᷇f-i ḥāl ile

Pāre-i her nāḥeni bir ḳavṣ-ı Rüstemdür baña

6

Mefā᷇ilün Mefā᷇ilün Mefā᷇ilün Mefā᷇ilün

بمردن رغبى دارد فلک بر استخوانمرا

که از خاک هما دیوار سازد استانمرا

من ان مرغ فرازقله عصیان می کشتم

که شاهین هدایت پرشاند اشیانمرا

زفرط سوختن خاصیت صیقل نمیکیرد

بجز خاکستر پروانه مرات زبانمرا

من ان تیر مکه در بازوی معنی کارهادارم

فلک چشم تحریروا کند پشت کمانمرا

اکرچه غلتی دارم مسلم ورنه در شوقم

زنخل طور موسی چوب کردد پاسبانمرا

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

- 1 Her ḥabāb-ı mey virür bāz-ı kevnī-i efser baña
Ser-nüvişt-i Cem gelür ḥaṭṭ-ı leb-i sāgar baña
- 2 Baḳ hevā-yı teff ü tāb-ı °aşka kim taşvīr ider
Eşküm ile rū-yı zerdüm cūy u nīlūfer baña
- 3 Bir Aristo-yı hidāyet kişver-i İskenderī
Gösterür āyīne-i zānūda ser-tā-ser baña
- 4 Cām-ı jeng-ālūde-i dilde ruḥuñ seyr itmege
Manḳal-i gülden gerek ta^cyīn-i ḥākister baña
- 5 Çok mīdur olsa Müsellem böyle ṭifl-ı ṭab^c ile
Lūcce-i meşk-ı şenā āb-ı ruḥ-ı gevher baña

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

- 1 Pāye-i mi^crāc-ı şeh-i enbiyā
Olmadı bir mürsele vəhb ü °aṭā
- 2 Zātına maḥṣūş idigin bu şeref
Rūşen ider şimdi bu nükte saña

7 M1: s.3, S1: 2b, M2: 1b

1a virür: virür bir, S1 / kevnī: kevn, S1

8 M1: s.4, S1: 3a, M2: 2a

3 Rü^oyet ü mi^crācı ṭalebde kelīm

Hayli idüp bastı-ı besat-ı recā

4 Ṭālib-i mīkāt-ı mūlākāt idi

Ol ṭaleb olduķda aña reh-nūmā

5 Oldı vazīfe aña ancak su^oal

Şevk-i vişāl itdi derūnında cā

6 Kurbunu Ḥāk medh ile zikr eyledi

Şerhî olup naşş-ı " limīkātīnā "

7 Eyledi bu midħat o peyġamberüñ

Maħv u fenāsin meşelā iktiżā

8 Līk çü mezkūr ola kurb-i ḥabīb

Kendini medh eyleyüp ol Hudā

9 Seyr ü seferle ḥarekātuñ daħi

Zātına isnādla ol Kibriyā

10 Eyledi şābit ki cihān faħriña

Verdi sıfatında kemāl-i beķā

11 Rütbede yirden göge dek farkı var

Ḳande şerī Ḳande Müsellem sūhā

3a rü^oyet ü: rü^oyet, S1, M2

6a medh ile: medħle, S1

9a ḥarekātuñ: ḥarekātin, S1

9b isnādla: isnād ile, M2

Fā'cīlātūn Fā'cīlātūn Fā'cīlātūn Fā'cīlūn

- 1 °Aşış içün kurdı gül-istān üzre çetr-i zer-ṭınāb
Seyr içün dikdi °aşāyi şahin-i bāğ'a ḥaftāb
- 2 Ser-firāzān-i çemen gerden-nih-i fermānidur
Şimdi güldür yeryüzinde mālik-i mülk-i riğāb
- 3 Hikmeti gör sāk-i naḥle nābız oldukça semen
Nişter gösterdi sūsen taştı tutdı māh-tāb
- 4 Zanbakunuñ engüşt-i dest-āmūz idüp her ḡoncesin
Tİfl-i bāğ eyler siḥr-i taklīb-i evrāk-i kitāb
- 5 Bīdi ol serv-i revāna sāye-bān olmuş diyü
Yardan atmak hevāsiyle yürüür alçağdan āb
- 6 İtmege evrāk-i gül-zārı perişān rūzgār
Ruķye itmiş āba atmış şīshedür şanma ḥabāb
- 7 Keyd-i tünd-bādı yād itdüm Müsellem gūşına
Kendini dağıdı ḡonce kalmadı cisminde tāb

* Bu başlık M2'de yok.

9 M1: s.4, S1: 3a, M2: 2a

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

- 1 Gerçek Kaysuň cilve eylerse serinde āftāb
Reng-i Leylā ^carż ider her pertevinde āftāb
- 2 Kāse-i zerle gül sāğarla olmuş zīb-bahş
Her ḥas-ı ḥuşk u ter-i bāğuň kefinde āftāb
- 3 Vüs^cati bir rütbedür kim her şikāf-ı kendümi
Çār-sū-yı mūr eyler ḥirmeninde āftāb
- 4 Zāde-i ḥākīçeniň kermiyet-i bāzār ile
Gösterür bir ṭable-i zībā serinde āftāb
- 5 Rışte-i peşmīne-i devrānı bu ālāt ile
Ibrişim eyler nesīc şu^clesinde āftāb
- 6 Ṣafḥa-i eyyāmda baht-ı cenīn-i tab^cimuň
Çok ḫalem taħrīk idermiş ṭali^cinde āftāb
- 7 Ḥak-perestāne Müsellem ȝill-i şāh-ı tāzeden
Cādde-i raħmet ider her mevži^cinde āftāb

Mef^cülü Fā^cilātū Mefā^cilü Fā^cilün

- 1 Bakdum sipihre zemzeme-i zīr-hītāb olup
Sūz-ı cigerde şem^c-i fūrūz cītāb olup
- 2 Dāğ-ı ten-i nīzārımı cārż eyledüm tamām
Pīrāhenümde hīrmēn-i şad māh-tāb olup
- 3 Gördüm nikīn-i mehde nūvişte bu tāze beyt
Bikr-i ḥayāl-i mīṣrācī ümmü'l-kitāb olup
- 4 Kā-yı tālib-i güzārēş ḥayl kītār baht
Kālb-i şanəvberüñ ceres-i pūr-şitāb olup
- 5 Geçseñ gerek bu bender-i fānīden cākībet
Gāv-ı zemīn-i süfle ile hem-rikāb olup

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

- 1 Rūh-i ķudsīden alurlar dersi ṭīflān-ı edeb
Haṭṭ-ı cōsmānīdür evrāk-ı debistān-ı edeb
- 2 Bir libās-ı nūrdur düşünde nev^c-i ādemüñ
Maşrīk-ı şems-i ḥaķīqatdür girībān-ı edeb

11 M1: s.5, S1: 3b, M2: 2b

12 M1: s.6, S1: 4a, M2: 3a

- 3 Cām-ı billürü zekandur āb-ı rūdur bādesi
 Böyledür keyfiyyet-i ser-bezm-i rindān-ı edeb
- 4 Terbiyet-sāz-ı beyāz-ı cebhe-i ahrār imiş
 Dāḥi hengām-ı şabāda şīr-i pistān-ı edeb
- 5 Revnak-efzā-yı şükūh-ı devlet ü iclāldür
 Şaṭīrān-ı dergeh-i makşūda dāmān-ı edeb
- 6 Söylemez ser-rişte-i pervaneyi bülbül gibi
 Eylemez güstāh-ı vuşlat şem^c-i sūzān-ı edeb
- 7 Hūy-ı şerm-i ḡonceden aňla Müsellem ḥaşre dek
 Naḥl-i gül perverde eyler ḥāk-i pākān-ı edeb

13

Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün

- 1 Kemān bāzūda hāle şu^clesin çün tīr ider mehtāb
 Bu āletle sevād-ı mağribī teshīr ider mehtāb
- 2 Degildür hāle sīmīn rahle-i şem^c-i kevākibdür
 Ki Beyżāvīde " ve^on-necm " āyetin tefsīr ider mehtāb
- 3 Ḥusūfunda ṭutulmuş eksigi ḥabbāz-ı māhuñ kim
 Bütün şehr içre anı ser-te-ser teşhīr ider mehtāb

6a ser-rişte: ser-reste, S1

13 M1: s.6, S1: 4a, M2: 3a

4 Olur tā şubh olunca bāmdan bāma kemend-endāz

Bu hercāyī revišle hāleyi dil-gīr ider mehtāb

5 Müsellem dilde meh-mā-emken olsa şevk-i Nābīnūñ

Yazup zerrīn ḥalemlə nazmına tanzīr ider mehtāb

Harfü't-Tā *

14

Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilün

1 Mūceb-i ḥāl-i sükündür eṣer-i vahdet-i zāt

İktiżā eyledi cehr ü ḥareket hükm-i sıfāt

2 Buldu hep ḫavs-i vücūbuñ ḥarekātında zuhūr

Ḵavs-i imkāna tenezzülle vücūdāt-i zevāt

3 Yine ol ḫavs-i vücūba çü tereffu^c ise ḫasd

Ḥareketsüz nice ḫabil ola ṭayy-i derecāt

4 Fark olup hükm-i sıfāt ile muḥibb ü maḥbūb

İtdi bu firḳat aña ̄ilm ü muḥabbet işbāt

5 Çü cüdāyīlik imiş ḡaybet ü hicrāna sebeb

Zikrle buldu bulan vuşlatı bi-ḥayd-i cihāt

* Bu başlık M2'de yok.

14 M1: s.6, S1: 4a, M2: 3a

5b zikrle: zikr ile, M2

6 Nedir ol şadır-ı evvel n^ola seyr-i menzîl
Bunlar olmaz mı ^caceb sa^cy u sülûka berevât

7 Zevk-i ^cayş-ı ezeliyyetle Müsellem şimdi
Nışf-ı ^cayş oldı bize zîkrde meşy ü ḥarekât

15

Mef^cülü Mefâ^cilü Mefâ^cilü Fe^cülün

1 Bâlâdan eger itmese aḥkâm-ı işâbet
Cem^c olmaz idi bang-ı mü^cezzinle cemâ^cat

2 ^cAhd-i kerem-i ḡurre-fürûşân gibi efsûs
Nâ-yâb oluyor dehrde gitdikce şadâkat

3 Me^cmûl idecekken ni^cam-ı vaşlını yârûn
Meyûs olurum itse baña ^carż-ı muḥabbet

4 Bed-ḥâhuñ olursam olayum ey büt-i ṭannâz
Haḳdan dilerüm gelmeye çeşmânuña şîḥhat

5 Ağuşuñ açup şâhid-i mažmûna Müsellem
Hamyâze çeker bikr-i ^carûşân-ı ^cibâret

7b ḥarekât: ḥareket, M2

15 M1: s.7, S1: 4b, M2: 3b

5a ağuşuñ: ağuşun, S1

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 Ey dil ikl̄im-i beden hıfzına gel bir heves it
Muları nāzır idip ḍarb-ı ḫurukı ḫases it
- 2 Her maķam içre kemer-bestə olup olma tehī
Bir dem olsun čü ney-i āheng kabūle nefes it
- 3 Her haşīse yemm-i ḥayretde teşebbüs itme
Garķı deryā-yı dil ol defc-i kef-i ḫar u ḫas it
- 4 Kıl güzer hadd-i anāsırдан it itlāka sefer
Kalıbı hevdec-i rāh eyle de kalbi ceres it
- 5 Zīrdür ķuvvet-i taķdīre Mūsellem ḫālem
Hāke gel zahruñi naķş itmeden evvelce bes it

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 Hükm-i bālā ile mecbūr idigin muķteżayāt
Gösterür rişte-i mevhūm-i nüzul-i kaṭarāt

16 M1: s.7, S1: 4b, M2: 3b

2b kabūle: kabūl, S1, M2

3a ḥayret: ḥayret, M2

5a taķdīre: taķdīrde, M2

5b bes: pes,S1

17 M1: s.8, S1: 5a, M2: 4a

- 2 Şîve-i hüsn-i kemâlât-ı llâhîdendür
 Bu tekâlib-i şuver bûd u ne-bûd u hârekât
- 3 Kasr-ı yed ile bu îrad-ı hevâyi yoğsa
 Şanma ki ola bu ķuşûr ile müyesser da^cvât
- 4 Maǵfiret-hâhîlik ümmîd iderüm andan kim
 Zahmetüm görmedi bir dürlü debîr-i hasenât
- 5 Eşk ile şun raķam-ı ^caczi seher-i dergâha
 Bî-nuķat olmaz imiş anda Müsellem kelimât

18

- Fâ^cilâtün Fâ^cilâtün Fâ^cilâtün Fâ^cilün
- 1 Eyledüm fîkr-i hayâliyle derûnum kûy-ı dost
 Şeş cihâtum oldu mirâat-i şafâ-yı rû-yı dost
- 2 Eşk-i bârum akıldup ol serv-kaddûn pâyine
 Merdüm-i çeşmûmi itdüm âşinâ-yı cû-yı dost
- 3 Jâle-veş bir şonca şandum bâğ-ı hüsn içre meger
 Hoķka-i la^clin içinde ^carż ider lü^clü^c-yi dost
- 4 ^cÂlemi leb-rîz-i bû itdi yine evvel bahâr
 Var ise olmuş perişân turre-i şeb-bûy-ı dost

4b zahmetüm: zahmetüm, M2

18 M1: s.8, S1: 5a, M2: 4a

3a jâle-veş: jâle-ver, S1

5 Tekye-i dilde ikāmet ideli şad şevk ile
Zikr-i fikrümdür Müsellem şimdi hāy hūy-ı dost

Harfü^os-Sā *

19

Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün

- 1 Der ise telhī-i hicrān bahr-i ahḍara bā^cis
Nedür ṭufān-ı mevc-i āb-ı çeşm-i gevhere bā^cis
- 2 Tefāvüt eylemezken ahkeriyle sūzişi aşlā
Nedür kār-ı ḥamūş-ı germī-i ḥākistere bā^cis
- 3 İderse ḡonce efzūn bülbülüñ efġān-ı dil-sūzun
Nedür çeşm-i telāfi-i gül-i nāzik-tere bā^cis
- 4 Nigāh-ı ḥāşikān muṭlaq iken seyr-i šu^cūnāta
Nedür taħšíš-i rū-yı šu^cle-rīz-i dil-bere bā^cis
- 5 Ḥarīş-i dirhem-i şeb-nem degil ise ṭulū^cunda
Nedür cūnbān-ı dest-i āftāb-ı envere bā^cis
- 6 İderken būsesin perçīn-i şan^catla leb-i yārūñ
Nedür zincte taħzīr-i gülü-yı sāğara bā^cis

5a şevk ile: şevkle, S1

5b zikr-i: zikr ü , S1

* Bu başlık M2'de yok.

19 M1: s.8, S1: 5a, M2: 4a

1a ahḍara: ahḍara, S1

2a sūzişi: sūziş, S1,M2

7 Müsellem zîr-i ceyb-i dâmen-i maṭlûb ise maṭlab
Nedür ser-tâ-ḳadem dîde-guşā-yı micmere bâcîş

20

Mefâcîlün Feilâtün Mefâcîlün Feilün

- 1 Nigâh-ı sûziş-i dil-berdür âhuma bâcîş
Güşâd-ı pîciş-i kâkül-i tebâhuma bâcîş
- 2 Dimişdi şâd ideyin bûse-gâh-ı laçlûmden
Bu vaçdedür nigeh-i gâh gâhuma bâcîş
- 3 İdince şamzesi şemşîrin be-dest-i nigâh
hâhiş oldu bükm-i kec-külâhuma bâcîş
- 4 Göňle şamı aş idüp iddihâr itdigüm
Târik-i aşıkda odur zâd-i râhuma bâcîş
- 5 Niyâz-nâme-i şîcrûñ Müsellem arż eyle
Tağarrüb itmege oldur o şâhuma bâcîş

6b zincîre: zincîr, M2

20 M1: s.9, S1: 5b, M2: 4b

3a şemşîrin: şemşîrini, S1

Harfü'l-Cim*

21

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 Gül-bedenler yine hep eyledi ta‘dīl-i mizāc
Eyleyüp şeb-nemi ḥaccām-ı fuşūl elde zūcāc
- 2 ‘Arż-ı ḫafrāda görüp neş‘e-i sevdā-yı nesīm
Eyledi şerbet-i dīnār-ı bahāriyla ‘ilāc
- 3 Ṭokuz ay ṭoldı diyü eylemiş ābisten-i bāğ
Ṭıfl-ı nev-bāveye dūlbend-i bahārı düvvāc
- 4 İdüp ebkār-ı çemen žayf-ı hezāra ta‘zīm
Gül-i zībādan açar sofa-i gül-zāre gülāc
- 5 Ṭab‘-ı nessāc-ı Müsellem yine bir servi görüp
Ḵamerī gögsi çıkarur oldu Ḳumāş u dībāc

Harfü'l-Ha*

22

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 Nergis-i bustān-ı sırdur dīde-i bī-dār-ı şubḥ
Bāliş-i rū-yı gül-i maķṣūddur destār-ı şubḥ

* Bu başlık M2'de yok.

21 M1: s.9, S1: 5b, M2: 4b

3b bāveye: bādeye, S1

* Bu başlık M2'de yok.

22 M1: s.10, S1: 6a, M2: 5a

- 2 Sāki-i keyfiyyeti elbette zānū-çīndür
Neş^oe-dār-ı ekhāndur sāgar rüzgār-ı şubḥ
- 3 Her kevākib şanma bī-cādur tībāk-ı çarḥda
Bāb-ı feth-i maṭlaba gūlmīḥdür mismār-ı şubḥ
- 4 Pür-kufl-ı rāz olur važ^c-ı enāmil şübhесiz
Olsa bālāya gūşāde her kef-i ezkār-ı şubḥ
- 5 Nağmesi eşbāḥa mahżā rāḥatü'l-ervāḥdur
Hem-dem-i bezm-i ezeldür nāle-i mizmār-ı şubḥ
- 6 Şu^oleyi şākūl idüp ta^cmīr-i kaṣr-ı devlete
Mihr ü māhı hıṣt-ı sīm ü zer ider mi^cmār-ı şubḥ
- 7 Āhuvān-ı pehne deşt-i lā-mekānı şayd içün
Ham-be-hamdur sübha-i şad-dāne-i zer-tār-ı şubḥ
- 8 Ser-be-ceyb ol jale-veş berg-i ridā üstünde kim
Mevc urur āyīne-i zānūda hep esrār-ı şubḥ
- 9 Olmada dā'im Müsellem şem^c-i feyz içün fetīl
Tīre-ṭab^ca penbe-i ser-şīşe-i devvār-ı şubḥ

2a çīndür: çīdedür, S1

6b sīm ü: sīm, ider: şayar, S1

7a pehne: pehn, S1,M2

Fā°ilātün Fā°ilātün Fā°ilātün Fā°ilün

- 1 Bir nefes dem-sāz olmaz nağme-i mestūr-ı çarḥ
Dut ki āğuşunda olmuş kāse-i ṭanbūr-ı çarḥ
- 2 Devr ider germiyetin efser-i dükkān hākdan
Beyže-i mihri kim itmiş ṭatalum semmūr-ı çarḥ
- 3 Vesm-i ṭayruñ deyr-i cihān zīr-i cenāḥı olsa da
Mağz-ı ḡanḳādur ḥamīr-i dāne-i ḡusfūr-ı çarḥ
- 4 Şu°le-i āh-ı şitābiyla olur feth-i umūr
Naẓm-ı pervaṇdür kilid-i daḥme-i gencūr-ı çarḥ
- 5 Hacle-gāh-ı sūrına baḳdum Müsellem ḡālemüñ
Mātemi meşṣāṭa itmiş her dile mesrūr-ı çarḥ

Mef̄ulü Mefā°ilü Mefā°ilü Fe°ulün

- 1 Tā Ḳaddini ḡuryān-ı ḥazān eyledi her şāḥ
Tevhīd-i Ḥakkā ref̄-i benān eyledi her şāḥ

* Bu başlık M2'de yok.

23 M1: s.10, S1: 6a, M2: 5a

5a hacle: ḥacle, S1

24 M1: s.10, S1: 6a, M2: 5a

- 2 Mā-beynini tebrīd idicek ḥamle-i Ḳāsim
Sultān-ı deye ḋarż-ı sinān eyledi her şāh
- 3 Edhem-şifat oldu çü bürehne ser ü pāyi
Ezkār ile ter-ṭayyib-i lisān eyledi her şāh
- 4 Piçīde idüp rāyet-i eyyām-ı fuşūlī
Ceyş-i çemeni cümle nihān eyledi her şāh
- 5 Devrinde Müsellem ṭarīde sāgar-ı gülden
Rindān-ı ḡamı bāde-güşān eyledi her şāh

Harfǖd-Dal*

25

Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün

- 1 Degil kim keyfi bezm-i mā-ḥazardur ḥalķa-i tevhīd
Döner hem-vāre cām-ı bī-kederdür ḥalķa-i tevhīd
- 2 Olup erkež bir cilek menbāından ayaķ cārī
Dil-i ḡuşşāka naķı içün kemerdür ḥalķa-i tevhīd
- 3 Yakar hubb-i sivā-yı tāb-ı ḥūrşīd-i ḥakīkatle
Çü pertev-sūz-ı kānūn-ı şererdür ḥalķa-i tevhīd

* Bu başlık M2'de yok.

25 M1: s.11, S1: 6b, M2: 5b

1a ḥalķa: ḥalķa, S1(ḡazelin tamamında aynı)

- 4 Olur aşhāb-i bi^cat muttaşıl sırr-i yedullāha
Anuñ çün dest-ber-dest-i digerdür ḥalķa-i tevhīd
- 5 Ruh-i zerd-i riyāżetle şudā^c-i derd-i inkāra
Mişāl-i ķurs-i şandal-kār-i gerdür ḥalķa-i tevhīd
- 6 Olur ehl-i derūnun şūret-i aḥvālini ġammāz
^Aceb mirāt-i erbāb-i nażardur ḥalķa-i tevhīd
- 7 Cihād-i ekber erbābı anuňla eyler istiftāḥ
Müdevver muşħaf-i rūmh-i żaferdür ḥalķa-i tevhīd
- 8 Dimāğ-i sālikî leb-rīz ider bū-yı muħabbetle
Bu gül-şende açılmış verd-i terdür ḥalķa-i tevhīd
- 9 Nōla ṭālibleri hep vech-i aşfer şāhibi olsa
^Arūs-i himmete ḥalħāl-i zerdür ḥalķa-i tevhīd
- 10 İdüp tenzīh ü teşbīhi tavassuṭ mu^ctedil bir ḥāl
Maķāmāt-i şüħūda ṭāk-i dürdür ḥalķa-i tevhīd
- 11 Nūmāyān şu^cle-i cevvālesinde nokta-i vaħdet
Rubūbiyyāt-i esmādan eşerdür ḥalķa-i tevhīd
- 12 Kemā-şa^c itmege seyr ü temāşā kūy-ı maķṣūdi
Baķılsa dūr-bīn-i pür-^ciberdür ḥalķa-i tevhīd
- 13 Müsellem menzil-i rūh olduğu menķūl ü şābitdür
Mücerred ḥāric-i ez-ṭavķ-i beşerdür ḥalķa-i tevhīd

Mefâ^cilün Mefâ^cilün Mefâ^cilün Mefâ^cilün

- 1 Vücûd-i mahv u isbâta maķarrdur ḥalķa-i tevhîd
Meger bîş ü kem-i cûrm-i ḫamerdûr ḥalķa-i tevhîd
- 2 Bakılsa cûrm-i timşâlinde eşkâl-i muķayyeddür
Şühûda cilve-i nûr-i başardur ḥalķa-i tevhîd
- 3 Rehâ-yâb olmağa ḫayd-i ta^cayyün-gâh-i şûriden
Esâs-ı cesr-i itlâka kemerdûr ḥalķa-i tevhîd
- 4 Bulup bisyârî-i tezkîrden ceybinde şâmânlık
Meyân-ı bahîrda gałtan-ı güherdûr ḥalķa-i tevhîd
- 5 Nümâyân şu^cle-i cevvâlesinde nokta-i vahdet
Müsellem sur^cat-i devre eşerdûr ḥalķa-i tevhîd

Fâ^cilâtün Fâ^cilâtün Fâ^cilâtün Fâ^cilün

- 1 Ehl-i aşķuñ ṭarabı āh u nevâdur zâhid
Dem-i şohbetleri de bâd-i hevâdur zâhid
- 2 Zîkr-i cayş-ı ezelî itmiş o erbâb-ı ḫarâb
Nışf-ı cayş anlara zîkr içre şadâdur zâhid

26 M1: s.12 (Bu şazel S1 ve M2'de yok.)

27 M1: s.12, S1: 7a, M2: 6a

1b dem-i: dem ü, S1

- 3 Faḳrı vīrāne idinmiş o gürūh-ı enbūh
 Andan ol ṭā:fe hep daḥme-güşādur zāhid
- 4 Bir siyeh hırkaya mālik imiş ol fırka velī
 Cevz-i Hindī gibi pür-mağz-ı vefādur zāhid
- 5 Sen ḥibādetle tefāhurdaşın ammā ḥuṣṣāk
 Hep ḥubūdiyyete maṣil ḥurefādur zāhid
- 6 Ser-be-ceyb olduğuna baķma faķiriñ çü cebel
 Kemer-i himmeti pür-tibr ü ṭilādur zāhid
- 7 Faḳd-ı mevcūdla vicdāna Müsellem-veş iren
 Fuķarādur fuķarādur fuķarādur zāhid

28

Mefcūlü Mefācīlü Mefācīlü Feçülün

- 1 Kitmān-ı ḥaberle bulup emniyyeti kāğıd
 Ger ḥaydan alur ḥuccetle himmeti kāğıd
- 2 Dāmānına ruh-sūde olursa nōola ḥātem
 Bir emriyle dünyāya virür devleti kāğıd
- 3 Pek sāde derūndur ki olup ḥāmeye hem-dem
 Eyler o tehi-mağzla hep şoḥbeti kāğıd

28 M1: s.12, S1: 7a, M2: 6a

3b mağzla: mağz ile, S1

- 4 ٰİrfanı bütün başma henüz cehl-i merkeb
Bilmem nice yapmış bu kadar süreti kāğıd
- 5 Levh-i dili olmazdı şiken-gir-i hatt-i yār
Āħarla eger eylemese ülfeti kāğıd
- 6 Sulṭānimı pehlūya çeker kande giderse
ِizzetli tutar sīnede ol hażreti kāğıd
- 7 Bir şūh-i ḥat-āverdeye olmuş o da pā-māl
Çekmekde kalem barmağına firkaṭi kāğıd
- 8 Aħbabına taħrif-i selām itse Müsellem
Pür-dāg ider āteşle ten-i hasreti kāğıd

29

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 Kār-ger-i der-kār zāhir şanma fā‘il nā-bedid
Kayda çekmiş cālemi ammā selāsil nā-bedid
- 2 Bī-cihet olmuş hüveydā hüsni şehr-āşubı līk
‘Aşk-i cālem sūz ile ol veche mā'il nā-bedid
- 3 Şure-zār-i vādi-i aşkı temāşā eyledüm
Olmada her zerre-i rīginde şad-pil nā-bedid

7b barmağına: parmağına, S1

29 M1: s.13, S1: 7b, M2: 6b

- 4 Ben o Mecnūnum ki gerd-efşān-ı pāyumda olur
Maḥmil ü maḥmil-nişnān-ı ḫabā'il nā-bedīd
- 5 Bü'l-^caceb ser-tīz olur tīg-ı nigāh-ı çeşm-i yār
^cĀlemi kırmakda ammā ḥūn-ı bismil nā-bedīd
- 6 Dil o tīh-i ḥayret içre kem-sürāğ olmuş ki olur
Rāh-ber-i kemkerde reh-nā-yāb-ı rāhil nā-bedīd
- 7 Cān o baḥr-i feyż-i ^caşķā āşnādur kim ider
Mevcinūn her ḫatresi biň baḥr u sāhil nā-bedīd
- 8 Turfesi īcād olur mirāt-i ḥüsн-i dil-rubā
Kim ider her naẓrede nice heyākil nā-bedīd
- 9 Ben o mu^ciz-zād-ı ṭab^cum kim semend-i fikrüme
Şafha-i feyż-i me^cānī içre menzil nā-bedīd
- 10 Feyż-mend olmakdadır her zerre ḥarf-i ^caşķdan
Mekteb-i ^cālemde şanma ^caşķa ḫabil nā-bedīd
- 11 Dāne-i eşküñ Müsellem bezr ider ammā çe-şūd
Geşt-zār-ı vuşlat-ı dil-berde ḥāşıl nā-bedīd

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

- 1 Her kaçan hüsn-i gülü sūz-ı bütān bī-neng olur
Pençe-i hicrān cāşıkda giribān-ı seng olur
- 2 Vüs^cat-i taķdīre nisbetle verā-yı perdede
Pūye-gāh-ı verziş tedbīr cā-yı teng olur
- 3 Cilve-i hüsn-i feżāsında tecelli-zādenüñ
Māži vü müstaķbelātuñ pā-yı hükmi leng olur
- 4 Leblerüñ nāzikligidür la'l-i rengin gösteren
Bāde-i āzürde-i bār-ı girān bī-reng olur
- 5 Ṭab^ca-gāh-ı kışr-ı bīnān-ı hased-kār anda
Hāme-i cenbān Mūsellem bā^cış-i āheng olur

Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün

- 1 Cilā-yı dil bulan ḥalvet-güz̄in olmakla bulmuşdur
Şafā-yı hātırı mey hūm-nişin olmakla bulmuşdur

* Bu başlık M2'de yok.

30 M1: s.13, S1: 7b, M2: 6b

4a nāzikligidür: nāziklidür, S1,M2 / la'l: S1'de yok.

4b bāde: bādeden, S1,M2 / bī: S1 ve M2'de yok.

31 M1: s.14, S1:8a, M2: 7a

- 2 Tevāžu^c zevkini cūdan beher sev cüst-cū ķıl kim
Derūn-perverligi rū-der-zemīn olmaķla bulmuşdur
- 3 Ruh-ı ādem-ferīb-i dil-beri reşk-i cinān dirler
Degildür varsa anı künd-mīn olmaķla bulmuşdur
- 4 Semā^can her maķamuñ bir dem olsun aśl-ı faşlın ney
Nefes ķadrin bilüp ķalb-i ҳazīn olmaķla bulmuşdur
- 5 Müsellem şūret-i ǵayrı կoyup ăyīneye baķ kim
Şafā-yı sīneyi bī-gerd-i kīn olmaķla bulmuşdur

32

Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilün

- 1 Her dile feyyāż-ı muṭlaq ^cilm ü ^cırfān mı virür
Her ten-i efsürdeye Haķ nūr-ı īmān mı virür
- 2 Sīne-i pür-kīne olmaz dāğ-dār-ı tāb-ı ^caşķ
Her gedāya dehr-i dūn şevķ-i čerāgān mı virür
- 3 Çeşm-i pür-nemdür Süreyyādan iden nūr iktibās
Tāki bākī görmeyince hūşe pistān mı virür
- 4 Rūy-ı zerd āsmān-gerd olmadıkça mihr-veş
Herkese būs itmege bu çarḥ dāmān mı virür

32 M1: 14, S1:8a, M2: 7a

1a ^cilm ü : ^cilm, M2

4a zerd: zerd ü, S1 / olmadıkça: olmadıkça, M2

5 Sūr-ı Süheyl cāmī gördüñ ki Müsellem muttaşıl
Vaqt olur devrān-ı kümeyt aşa meydān mı virür

33

Fācīlātün Fācīlātün Fācīlātün Fācīlün

- 1 Āb-ı rū-yı zafer erbāb-ı nażarda nemdür
Hançer-i müsini pür-cevher iden şeb-nemdür
- 2 Düşdi bir bādiye-i ȝillete dil kim anda
Nāle-i mūr hem-Süheyl-i feres-i Edhemdür
- 3 Kendüme bakdum idüp sırr-ı daķīki taħkīk
Ki cihān dāmına dāne getüren Ādemdür
- 4 Mübtelāyuz biz o şahbāya ki bī-keyf ise de
Cür̄ası cevher-i āyīne-i cām-ı Cemdür
- 5 Cān-fedā ol ki Müsellem қala ismüñ bākī
Yoқsa her dārirenüñ hāresi bir hātemdür

34

Meūlü Mefācīlü Mefācīlü Feūlü

- 1 Şāfi dile virmez һalel ălāyiş-i zāhir
Kef seyr-i miyāhuñ ola mı men̄ine կādir

33 M1: s.15, S1:8b, M2: 7b

1b müsini: sūseni, S1

5b yoқsa: yoҳsa,S1

34 M1: s.15, S1:8b, M2: 7b

- 2 Tesbihini elden komayup her gice Pervin
 Kesb eyledi ol şevk ile cem^ciyet-i hātır
- 3 Kec-tab^ca olan yār ider āb-ı ruhun īsār
 Taḥlīf-i felekdür iden ebri mütekātır
- 4 Şafvetle nefes tutduğudur bir nazar ile
 Āyinedeki hāşşa-ı keşf-i žamā'ır
- 5 Tesħir ider eṭrāfini çün ḥalķa-i girdāb
 Deryā-yı havādişde olan ķalbine nāzır
- 6 İcām-ı ten-i ġaflete ċayyār siħr-gāħ
 Dāmında tutar hançer-i elmāsını hāżır
- 7 Peşmīne-i derviše łożunmaz leheb-i nār
 Altunu ucından yanar eṣvāb-ı mefāħir
- 8 Nāħun-zen olur ċakd-i Süreyyāya Mūsellem
 Bu nażm-ı leħālī-i tilālī-i havātır

35

Fā^cilatün Fā^cilatün Fā^cilatün Fā^cilün

- 1 Olma ey dil çü ķalem-i başla hanḍān zinhār
 Āħiri itme šumārende-i dendān zinhār

2b şevk ile: şevkle, S1,M2

5a ḥalķa: ḥalķa, S1

6b hançer: hançer, S1,M2

35 M1: s.15, S1:8b, M2: 7b

- 2 Merd-i senc̄ide iseñ dirheme olma mā̄il
İki destüñ zer içün eyleme mīzān zinhār
- 3 Kimsenüñ menziline pāyuñı sen itme dırāz
Tīr-veş olmayasun žayf-ı beyābān zinhār
- 4 Penbe-i ḡafleti gūsuñda fitīl itme çü şem^c
Nār-ı cehl ile tenüñ eyleme sūzān zinhār
- 5 Ey Müsellem şuver-i nīk ü bede bā-dil-i şāf
Hem çü mirōat olagör nāzır u ḥayrān zinhār

36

Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilün

- 1 Lütce-i ḡışyānda nā-çārum eyā Ḥayrūl-beşer
Çāh-ı mevc içre giriftārim eyā Ḥayrūl-beşer
- 2 Hep ḥavās-ı bāṭin ile zāhiri dem-sāz idüp
Penc-gāh üzre nevā-kārum eyā Ḥayrūl-beşer
- 3 Çār-çeşm-i intīzār oldum ser-ā-pā luṭfuña
Şeş cihātumla nigeh-dārūm eyā Ḥayrūl-beşer
- 4 Vir vişālūňle şafā kim dört ṭarafdan dāriimā
Pençe penc-i dest-i aḡyārūm eyā Ḥayrūl-beşer

3b žayf: za^cf, M2

36 M1: s.16, S1:9a, M2:8a

1b çāh: çār, S1

2b üzre: içre, S1

5 Bedā^o idip hams-ı mübārekle Müsellem vaşfuña
H̄ān-ı na^ctünde ni^cam-h̄ārum eyā H̄ayrū^o-beşer

37

Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilün

- 1 Kimde sūzen gibi kim dīde-i ՚ibret vardur
Geçer o aṭlas-ı çarḥı aña rif̄at vardur
- 2 Tāk-ı zībinde revākında serāy-ı emelüñ
Baksalar şūret-i ḥamyāze-i ḥasret vardur
- 3 Kādiründür zafer-i esbāba da indēt-tahkīk
Yo᷇sa bāzū-yı ḥalāyıkda ne կudret vardur
- 4 Mürdenüñ čūpe-i tābūtına bakdum okudum
Heȳet-i lāde fenā üzre işāret vardur
- 5 Rindüñ ol çekme şarābı yeñi ķaftānında
Henüz āşār-ı tebāşīr-i nedāmet vardur
- 6 Zāhidüñ böyle ķuṣūrı var iken dünyāda
Yine ṭab̄ında ՚aceb cennete rağbet vardur
- 7 Ḥod-fürüşuñ čü zehēb-i nāşıye-i ḥalinde
Bir alur gözle görün čīn-i melālet vardur

37 M1: s.16, S1:9a, M2:8a

3b yo᷇sa: yo᷇sa, S1

8 İtme bār-ı ḡamı ahmālde ey şǖh ihmāl
Daḥi ṭāk-ı ḫad-ḥam-geştede ṭākat vardur

9 Bu ṭekālib-i şūnāta Müsellem ḥalkuñ
İnhimākinde teğāżā-yı cibillet vardur

38

Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün

1 Çemen mülkinde lāle gerçi cismüñ dāğ-dār eyler
Veļi kendi gibi bir ser-firāzı tāc-dār eyler

2 Viren maḥṣūl-i ḥömrüñ bādesinüñ āsiyāb-āsā
Iki destüñ idüp birbirine fersūde-zār eyler

3 Çü mīzān ḥadle mā'il ṭavrı sencīde olan zātuñ
Kefüñ ḫor pāyına ḥālem zer ü gevher nişār eyler

4 Ṭokunma el-ḥazer mirāt-i ḫalb-i ḫāfa kim zīrā
Şikest oldukça tekşir-i suyūf-ı inkisār eyler

5 Bu meydān içre bir menzil-gehüñ çile-nişīnānı
Kemān-āsā nice ser-keşleri ḫidmet-güzār eyler

8a şǖh: şǖh, M2

38 M1: s.17, S1:9b, M2:8b

1a cismüñ: cismin, S1

2a āsiyāb: āsiyā, S1,M2

2b destüñ: destin,S1

5b ḫidmet: ḫizmet, S1,M2

- 6 Felek bir կաτրեye kāni^c olan şāfi-dili elbet
 Güher gibi cihānda zīb-i tāc-ı iftiḥār eyler
- 7 Müsellem dil o ṭīr-endāz-ı vādī^o-i hünerdür kim
 ḥadeng-i kikle āhū-yı ma^cnāyı şikār eyler

39

Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün

- 1 Cihān-bīnān kemāl ü naḳṣ-ı ḥalkı farka қādir dür
 Naẓar erbābına ^cayn-ı terāzū-yı başā^oirdür
- 2 Kişi cinsüñ ser-efrāz eyleyince çāk ider cismin
 Bu ma^cnā şakk-ı ceyb-i dāne-i kendümde zāhirdür
- 3 Ḥubār-ı ḥāṭır oldı ehl-i kāle ḥāṭt-ı ruḥsāruñ
 Bu berceste ^cibāret min-vech-i esrāra dā^oirdür
- 4 ^cAsesle mey gibidür zāhidüñ ^cāşıklı evşāfi
 cessās-ı ^cuyūb ol kāşif-i sırr-ı žamā^oirdür
- 5 Müsellem ben işitdüm hāce-i bisyār erden kim
 Eden te^osīs-i Bünyān-ı կadem naḳṣ-ı meżāhirdür

39 M1: s.17, S1:9b, M2:8b

1a kemāl ü: kemāl, M2

1b ^cayn: ^caynañ, S1

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 Her makāmuñ perde-i rāzı enīn üstündedür
Sāye-i lutf-i Ḥudā ƙalb-i hazīn üstündedür
- 2 Ehl-i zikrūñ şāğ u şola inşirāfuñ görme ‘ayb
Nefy-i cünd-i mā-sivā içün kemīn üstündedür
- 3 Kavs-ı illādan virürler tīr-i işbāta güşād
Allah Allah ile anlar hısn-ı dīn üstündedür
- 4 Dön oтурma gel cihād-i ekbere ‘azm eyle kim
Naşş ile fażl-ı mücāhid kā‘idin üstündedür
- 5 Kıl haşır secdeden sīmā-yı vechinde eṣer
‘izzet-i nağd-i ‘amel nağş-ı cebīn üstündedür
- 6 Kā‘imüñ zikri olup takdīm zikri-i kā‘ide
Ey Mūsellem bil fażilet sābıkīn üstündedür

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 Kayd-ı cerri tāze eyler ādemî kim pīr olur
Dest-i ḥārı gör ki ḥuşk oldukça dāne-gīr olur

40 M1: s.18, S1:10a, M2:9a

5a vechinde: vechünde, S1

41 M1: s.18, S1:10a, M2:9a

- 2 Ham-şude çupek-zede ķadlerden eyle iħtirāz
Her miyān-ı gāvla kemān elbet ḋasāsī tīr olur
- 3 Tude-i kabr-i velidēn istiċānet eyle kim
Iktiżā itdükde dirler beyżeden şemşir olur
- 4 Şāhid-i maṭlūbı davet gicedür mendub olan
Yoħsa bir günlüğe insāna perī teşhîr olur
- 5 Ey Müsellem ġam yime cāyuñ ḥarāb-ābād ise
Vaqt olur bu kōhne bünyān mīše-zār-ı şir olur

42

Fācīlatün Fācīlatün Fācīlatün Fācīlün

- 1 Çeşm-i bīmāri ucundan dağıdur zülfini yār
Şeb-dırāz olsa olur hastalar elbet bīzār
- 2 Hayret ķadd ü hirāmuňla gelüp serve cünün
Lāne-sāz oldu serinde nice mūrgān-ı bahār
- 3 Çeşm-i cellād yine bālā-yı ruhunda didiler
Āftāb üzre imiş kevkeb-i Meriħe karār
- 4 Zevk-i tecrīdi bulup kaṭc-I ḋalāik idegor
Itme tūl-i emelüñ rişte-keş-i şemc-i mezār

42 M1: s.18, S1:10a, M2:9a

3a yine: ne, S1

- 5 Tūsen ü gāv-i zamān ile zemīn hāzır iken
Sen neden eyleyesün verziş-i tertib-i kātar
- 6 Tutma her bāba şakin gūsuñı olma cessās
Halka-veş kalmayasun taşrada her leył ü nehār
- 7 Eyle deryā-yı ṭabi'atda Müsellem gibi sen
Līka-i maḥbereye māhi-i ilhāmi şikār

43

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

- 1 Turre kim ruhsārını bālin-i nāz itmiş yatur
Kāfiri gör muṣṭafa pāyın dīrāz itmiş yatur
- 2 Reh-güzār-ı kūyına vardum seher üftādeler
Na'l-i kefş-i yāri mihrāb-ı niyāz itmiş yatur
- 3 Bağ hilāl-i çarha kim bir āftābuñ şevķine
Dil-güdāz olmuş da āğuşında bāz itmiş yatur
- 4 Gendümi gör hāşıl-ı ḥomri olan bir dāneyi
Çāk çāk olmuş ve-līkin ser-firāz itmiş yatur

6b hālka: hālka, S1,M2
7b maḥbereye: maḥbereye,S1
43 M1: s.19, S1:10b, M2:9b
1b pāyın: pāyuñ, S1,M2
3b güdāz: güzār, S1

5 Sebze-i ḥaṭṭın penāḥ idüp Müsellem mürğ-i dil
Şāh-bāz ḡamzesinden iḥtirāz itmiş yatur

44

Mefc̄ūlü Fā’ilatü Mefā’ilü Fā’ilün

- 1 Var mı ḥaber şabāda esen mi o gül-^ciżār
Bezm-i çemende ḡoncenüñ ağızin arar hezār
- 2 Cūlar degil ḥirāmuña reşk ile sū-be-sū
Ağzi şuyin akitmadadur faşl-ı nev-bahār
- 3 Benden yaña hevā hoş eger kadd-i yār ile
Serde olursa devlet-i reftār pāy-dār
- 4 Zülfün ḥatende vaşfin idermiş ḡamum bu kim
Bir gün ḥatāya uğrar o fikr ile rūzgār
- 5 Söyledüm ehl-i meclise esrār-ı ḥaṭṭuňı
Gelmezse cām-ı ḥāṭır-ı sākīye bir ḡubār
- 6 Diňle şikeste kāseden āheng-i bī-demi
Çoık cemleri ^caşāya düşürmişdür inkisār
- 7 Ba᷇ kākülinde piçiş ü ca^cdı Müsellemā
Mümkün midür ki şehr-i dil olmaya tār u mār

44 M1: s.19, S1:10b, M2:9b

2b nev: S1'de yok.

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

- 1 Puht-ı mağzānuň tevāzu^cdur nişānı kıl nazar
Ber-kemāl olsa şemer olmaz mı ḥāke secde-ber
- 2 Zīr-i pā-yı himmet it iklīm-i seb^ci dāver ol
Ferz olur beydağ iderse ḥāne-i heftī güzer
- 3 Añla füls-i ağniyayı tār u pūd-ı sikkeden
Bir haşire münhaşırdur tahta-i pehlevī zer
- 4 Şuhuf-ı cālemde ḫalur ismi mülāyim ḫiyetüň
Mūme olmazsa ḫarīn ḫātem olur mı nā-mūr
- 5 Kalma zāhirde Müsellem ol derūn ehli ki bağ
Halka-i der-dest-i digerden nice feryād ider

Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün

- 1 Olup zengī-i şeb dīver-i sefīdī rūz mihmān-dār
Bu mülk içre olurlar bāc-dār-ı bender-i a^cmār

45 M1: s.20, S1:11a, M2:10a

2b beydak: peydak, S1

5b halka: ḫalka, S1

46 M1: s.20, S1:11a, M2:10a

1a dīver: dīv / rūz: rūze, S1

- 2 Kişi bī-pā vü ser bahr-i fenāda ser-be-ceyb ister
 Ki cā-yı in-żamīrinde şedef-veş bir dürr-i şeh-vār
- 3 Girih-bend olmasa dilden şiken-gīr olmasa elden
 Ser-ā-ser ḡālemüñ çıkmazdı başı üstüne destār
- 4 Riyāż-ı ḡālem içre dīde-i bīdār-ı esrāra
 Beyāż-ı şubḥ-gāh-ı şun^c-ı hākdur revnaķ-ı ezhār
- 5 Namāz-ı şubḥ için her bir giyeh şeb-nemle ḡasl eyler
 Olur elbet Müsellem merci^c-i eşyā olan bīdār

47

Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilün

- 1 Ravża-i şun^c-ı ḥudādan bir ṭabaķdur nev-bahār
 Manṭiku^o-ṭayr-ı ḥafādan bir varakḍur mürğ-i zār
- 2 Ḥalka-i dergāh-ı maşnū^cātidur ḡarż-ı basīṭ
 Şāhid-i hestīsine gerdūn zümrud-i guş-vār
- 3 Bahr-i sırr-ı ādeme ḡavvās olup çarhq-ı nigūn
 Nāfe dek geçdi hīcābından zemine kūh-sār
- 4 Kudret-i bī-çūnunuñ çūn u ḡirā dil-ḥastası
 Teşne-i nīsān luṭfidur biḥār-ı bī-kenār

47 M1: s.20, S1:11a, M2:10a

2a ḫalka: ḫalka: S1

5 Bahır-i aḥḍar sebze-i sīr-āb-ı bāğ-ı cūdīdur
Cām-ı der-dest-i ḥaṭāṣīdur ḥaṭīk-i āb-dār

6 Mihr olup ser-germ olmuş ḥaṣkīnuñ āvāresi
Naḥḍür āteşdür ol şevķ ile māh-ı tāb-dār

7 Ey Müsellem çün ulūy-l-ebşāradur emr-i līlāh
Sen daḥi eṣyāya eyle ol naẓarla iṭibār

48

Fāṭilatūn Fāṭilatūn Fāṭilatūn Fāṭilün

1 Bād-ı āhumdan şakīnsun dīde-i bīmār-ı yār
Hastaya zīrā fūzūnī-i elemdür rūzgār

2 Rūḥ-ı şānī add iderler şimdilik ḥaṣra göre
Bir kişi kim meclise boş gelmeye peymāne-vār

3 Merd-i meydān çilesinden çıkmayan nāvek-miṣāl
Kefş-i āhen giyse pāyi menzile itmez güzār

4 Bağ zemīn ile zamānuñ kārına Hātem gibi
Sīnesin çāk itmeyince kimse olmaz nām-dār

5 Ey Müsellem ḫākūm-ı tenle tefākūm eyleme
Hiç libās-ı müsteṣār ile olur mı iftiḥār

48 M1: s.21, S1:11b, M2:10b

3b āhen: āhīn, M2

Mefâcîlün Mefâcîlün Mefâcîlün Mefâcîlün

- 1 Dil-i cârif olursa dâ'imâ vîrâne lâyîkdur
Harâb memleket âmed şûd sultâna lâyîkdur
- 2 Koyup Rezzâkuñi merzûkdan ümmîd-i rîzî itme
Geçüp matbû'ı tâbi'den ricâ nâ-dâna lâyîkdur
- 3 Li-eclişl-ekel itme ser-fürû her gördigüñ şâhşa
Bu şûretde rükû'c itmek belî hayvâna lâyîkdur
- 4 Çü girdâb-ı yem emvâc-i sivâdan ser-be-ceyb olmak
Dilin deryâ-yı taħkîk eyleyen insâna lâyîkdur
- 5 Olup sûzen câsâ-yı âhen elde hem-çü Rûħullâh *
Seyâħatle başarsuñ günbed-i gerdâne lâyîkdur
- 6 İçüp hûn-ı ciger peymâne-veş bezme şafâ-bahş ol
Ayaħ üzre bu keyfiyyetle gir meydâna lâyîkdur
- 7 Müsellem nûr-ı zikrullâh ile dil müncełî ister
Ki levh-i ķalb-i insân şûret-i Raħmâna lâyîkdur

49 M1: s.21, S1:11b, M2:10b

* Bu beyit M2'de yok.

6b ayak: ayağ, S1

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

- 1 Hevdec-i rāhile-i ḋaşķı giymek sīne olur
Ceres-i nağme-res anda dil-i bī-kīne olur
- 2 Şuver-i ḡaybı temāşāya gerek dilde huzūr
Āba geldükde sükūn baķ nice āyīne olur
- 3 Post giymekle şeref-i ḥūn-ı ciger-sūz olmaz
Nāfe-veş bu didigüm merdüm-i miskīne olur
- 4 Ejder-i nefsi ḋazīmetle musahħar kıl kim
Kalbine mālik olan vāṣil-i gencīne olur
- 5 Kā^cbe-i fakri Müsellem göremez ehl-i ḡinā
Aña pūşış-i bekem hırķa-i peşmīne olur

Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün

- 1 kim sevk-i fenāda naķd-i tenle iftiḥār eyler
Çü güdekdür sefālīn pāreyi dirhem-şūmār eyler
- 2 Ser-efrāz eyleyince bir nihāli bāġ-ı ḋālemde
Seħāb-āsā kişi çok hūy-ı pišānī nişār eyler

50 M1: s.22, S1:12a, M2:11a

1a ḋaşķı: ḋaşķı / giymek:kim, S1

5b pūşış: pūşışide, S1

51 M1: s.22, S1:12a, M2:11a

- 3 Seherde çeşmini bāz eyleyen elbet bulur rif^cat
 Misāl-i jāle zānū-yı kevākibde ƙarār eyler
- 4 Şahīhü'l-ķavlūn olmaz ülfeti kec-tab^cla ḥattā
 Mütūn ehli bu remz ile ḥavāṣī der-kenār eyler
- 5 Çemen zerd oldı ȝann itme Müsellem dergeh-i Ha᷑da
 Cünūd-ı şayf-i tezhīb-i berāt i^ctizār eyler

52

Mef^cūlü Mefācīlü Mefācīlü Fe^cūlü

- 1 Meⁿūs-ı seher firka-i rūşen-i güherāndur
 Hidmetde şafaқ anlara dāmen be-miyāndur
- 2 Cem^ciyyet-i hāṭırla Süreyyā ki 'alemdür
 Her şeb yine bak sā^cat-i şubha nigerāndur
- 3 Behrām-ı ȝafer ḥancer-i elmās-ı seherle
 Tārāc-ken-i kāfile-i ḥāb-ı girāndur
- 4 īlsā gibidür mürde şebi zinde idenler
 Aşħābı ḥaķīkatde Mesīħā-nefesāndur
- 5 Her kevkeb-i sātī^c ki ufkda ola tāli^c
 Pür-kār-ı girişme şanasın çeşm-i bütāndur

52 M1: s.22, S1:12a, M2:11a

1b be: M2'de yok.

3a ḥancer: hançer, S1, M2

6 Şubhūñ eşeridür ki açup h̄ābını verdüñ
Dem-bestelere bād-ı seher h̄ande-künāndur

7 Pīşānī-i erbāb-ı sāadet gibidür şubh
Kim nūr-ı şafā anda dirahşān-ı cihāndur

8 Şeb-nemle vužūc eyleyüp āşab u ḥakākir
Ser-cümle namāz-ı sehäre secde-berāndur

9 Parmaklı gül-istānı Müsellem melekütüñ
Ol dem kef-i dāvātdaki nażm-benāndur

53

Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün

1 Nemā-yı çeşm-i ḥaşık māh-ı ruhsārāna ḥāziddür
Bu ķavle ittiḥād-ı şemsle şeb-nemçe şāhiddür

2 ḥibādet-i pest-ṭabāne olur müstevcib-i ḥizzet
İlm-i sāy ile add olsa ne nākışdur ne zāziddür

3 Sitem nā-hürde dil hem-şohbet-i maḥbūb-ı nāz olmaz
Anuñ çün hicr-i ḥaşık ăkibet zārī mǖekkedür

4 Vefā mēmūl iden meyūs olur rū-be-firībāndan
Şümār olsa heves eyle emel erkām-ı vāhiiddür

7b dirahşān: dirahşān ü, / cihāndur: çehāndur, S1

53 M1: s.23, S1:12b, M2:11b

- 5 Bu ma^cnāda ser-i mū ḥurde-bīn olmaz eṣer-dāde
 Miyān ile dehen ta^cdādī ma^cdūma müsā^ciddür
- 6 Sebeb-bend-i ta^cayyün olma kim sedd-i tevekküldür
 °Alāyıldan rehā bulduķda dil bālāya şā^ciddür
- 7 Hirās-efgen-i dile şemşīr-i Merīḥ nigāhīdür
 Kažāen tīr dinse çeşm-i yāre °ayn-ı vāriddür
- 8 Tefevvük itdigin mažmūn-ı tīrāzān-ı kūhen-sāle
 Selef lafżı Müsellem rū-yı ma^cnāyı mü^ceyyeddür

54

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

- 1 Rind-i bī-sāmāne kim duht-ı °ineb tevkīr ider
 Her sebū-yı bāde bir Kız Kullesin taşvīr ider
- 2 Āferīn olsun bu ḥāküñ ḥāme-i müjgānına
 Kim gülū-yı şabra Rūmīler geçüp tāhrīr ider
- 3 OI կadar hüsn-i civānānında var teşīr kim
 Bir işabetle nigāhı nā-tüvān ü pīr ider
- 4 Reşk-i şad-reşk ol ṭabīb-i rūzgār-ı vakte kim
 Merhem-i saķızla dā^c-i hasrete tedbīr ider

7b Kažāen tīr: kažā teşīr, S1

54 M1: s.23, S1:12b, M2:11b

5 Böyle yirlerde Müsellem ṭab^c-ı maḥbūb-ı şūhūd
Seyr-i tevhīd-i sıfatda cilvesin tevfīr ider

55

Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün

- 1 Senüñ ebrū vü müjgānuñ kemān u tīr yazsunlar
Benüm de şayda āmāde dilüm naħcīr yazsunlar
- 2 Yazanlar bahş-i dendān ü ḥaṭṭ-i la^clüñle taşnīfāt
Dürer üzre müvecceh bir iki taķīr yazsunlar
- 3 Velī zülfüñde gördüm var ^cazīzān-ı ḥaṭā-pūşān
Bu ḥvāb-ı bī-niżāma ey şabā ta^cbīr yazsunlar
- 4 Alanlar dūde-i şem^c-i mezārum ol peri-rūya
Mürekkeb eyleyüp bir nüşha-i teshīr yazsunlar
- 5 Bunu reftār u güftāre Müsellem nādire-sencān
Hirām-ı zihn-i vekkād ile bir tanzīr yazsunlar

56

Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün

- 1 Şirişk-i dīde kim bir pençe-i ḥurşīde ^cāi^cddür
Bu cezbe ittiḥād-ı şems ile şeb-nemçe şāhiddür

55 M1: s.24, S1:13a, M2:12a

56 M1: s.24, S1:13a, M2:12a

- 2 Bulur elbette cennet nefsine ȝulm eyleyen ȝadem
Ki ȝenbun i^ctiraf eyle cadedde vezni vahiddür
- 3 Hatt-i leb kim kalem-kar-i nigin-i la^cl-i canandur
O bini-sim bazu-bend-i ta^cviz-i mehamiddür
- 4 Hayal ü vehmi ko rüyet ta^calluk eylemez zirā
Miyān ile dehen ma^cdüm-i şarfa iki şahiddür
- 5 Vefā me^cmül iden na^chvet-fürüşandan olur me^cyūs
Kumash-i vaż^c-i bel-daruñ revacı şimdi kāsiddür
- 6 Sitemdür şohbeti na^cz ile mahbub olsa da guya
Ümid-i vaş^c ile hicr içre zār olmak da vāriddür
- 7 Bu mülk içinde dīvār sebeb-i sedd-i tevekküldür
Emel peyvend olan ehl-i heves fikrinde fasiddür
- 8 İderse tevbe ȝımnında eger meyl-i peşimani
Günah-i abd-i ȝal çehre-i a^cmāl-i zahiddür
- 9 Cemal el virse la^czim arife abd-i şükür olmak
Ki İbrahim gül-zār içre de Mevlāya sāciddür
- 10 Dil-i bimara tıbb-i ȝamda terkib-i devā yoķdur
Meger ki zir-i serde baliş-i bazu vü sa^ciddür

11 Cenîn iken nigâh âyîne-i °aksüñle oynarmış

Şabînûñ lû°be meyli şûretâ bu sırrı nâkiddür

12 Olur sa°y ile hâsil cümle °ilm-i zâhir ü bâtin

Bulan °izzet dü-°âlemde °ibâdetle mücâhiddür

13 Müsellem tab°uñ ol sultân-ı mağbût-ı selefdür kim

Elinde hâme seyf-i sâz-kâr-ı rû-yı kâğıiddur

57

Fâ°ilâtün Fâ°ilâtün Fâ°ilâtün Fâ°ilün

1 Hüb-rûlar çün hîrâm-ı nâza dâmen-gîr olur

Cûy-ı reşkden serv-i gül-şen pâ-yı der-zencîr olur

2 Çâk-i rüsvâyî ki levh-i sînede taşvîr olur

Ma°bed-i °aşk-ı bütân mihrâbidur ta°mîr olur

3 Hör bakma sâl-hûrde nâ-tüvân-ı pîrâne kim

Bâzgûn-kârı kemânuñ fitne-i şimşîr olur

4 Ey olan vâdî-i hod-re°yîde hem-gerd-i heves

Çeşm-i ümmîd-i terûñ hâyranî-i nahcîr olur

5 Şafha-i °âlem müşâl-i kâğıd-ı neşşâfdur

Zîrine neşf ü nemâdur her ne kim tasîr olur

11a âyîne: âyînede, S1

11b lû°be: lû°b, S1

57 M1: s.25, S1:13b, M2:12b

4b terûñ: teri, S1

6 Devr olsa la^c-i mey-gūnundan ol naḥvet-gerek
Sāgaruñ naḳṣ-ı gūlūsī ḥalḳa-i zencīr olur

7 °Āşikān mahcūbī-i kem-ṣūret olmaz °aşkda
Levn-i bī-mīnā-yı sāgarden nice taḡyīr olur

8 Kilk-i kudretden Müsellem olmada şūret-pezīr
Levh-i pīşānī-i fīratda ne kim taḳdīr olur

58

Mefcūlü Fā^cilātū Mefā^cilü Fā^cillün

1 °Ālem nesīc-kār-ı ḥakīkat degil midür
Eşyā bisāt-ı mevžī^c-i ḥikmet degil midür

2 Kevn-i vücūd irāde-i kudret degil midür
Kudreti şuhūd-ı °ayn-ı baṣīret degil midür

3 Ḥakk naẓar olunsa şǖūnāt-ı rūzgār
Emvāc-ı cūş-ı lūcce-i vaḥdet degil midür

4 Fehm it bülend ü pestī-i senc-i terāzūyı
Bu teng-nāy cā-yı °adālet degil midür

5 Bu meclis-i mecāziye nisbetle sāgaruñ
Naḳṣ-ı gūlūsī ṭavḳ-ı nedāmet degil midür

6b sāgaruñ: sāgarın / ḥalḳa: ḥalḳa, S1

58 M1: s.25, S1:13b, M2:12b

2b kudreti: kudret, S1

6 Ağlatma ehl-i derd-i figān-kārı her nefes
Bāng meks-i berīden rāhat degil midür

7 Bilmez o şūh giryे vü āh-ı şebāneyi
Ey zinde şubh-ı vakıt şehādet degil midür

8 Bī-cā degil güşāyiş-i āğuş-ı zaḥm-ı dil
Hamyāze-i heves-ker-i vuşlat degil midür

9 Hākķā ki nevādī-yi nażmda Müsellemā
Ferz-efrāz erbāb-ı belāğat degil midür

59

Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün

1 O gīsū-yı siyeh-fāmı şeb-i ķadr-i hidāyetdür
O tarīk içre tāb-ı cārızı māh-ı velāyetdür

2 Hüveydādur iki ebrūları levh-i cebīninde
Mübeyyin-muṣḥaf-ı āyāt-ı Hākdan dü-ibāretdür

3 Dehānı bir kitāb-ı manevīdür sırr-ı vaḥdetden
Daḥī güftarı īcāz ü feşāḥat hem belāğatdır

4 Dili mirāt-ı muṭlakdir o kim ola aña nāzır
Görür caks-i şifātin anda seyr iden ḡarābetdür

6b berīden: perīden, S1,M2

9b erbāb: S1'de yok.

59 M1: s.26, S1:14a, M2:13a

- 5 Kəddi bir naħl-i güldür gül-şen-i bāğ-i hüviyyetden
Anuñ çün bülbül-āsā ḥāşikānı ehl-i hāletdür
- 6 İder sālikleri ser-menził-i maķṣūdına vāsil
Anuñ kārı vişāl-i Haķķa rūz şeb vesāt̄etdür
- 7 Nōla bir rişte-i esmā ile bend itse maħlūki
Muħakkak zāt-i pāki mazhar-i ism-i celāletdür
- 8 Nice cānlar meh ü sāl hırķa-pūş-i dergehi olmuş
Dimişler neşve-yāb-i nefħası olmak saħadetdür
- 9 Kerem-kārā dil-i vīrān-şüdim muħtac-ı feyzüñdür
Meded yek nazra-i luṭfuňla termīm it ħināyetdür
- 10 Cenāb-ı Hażret-i Şeyh Sezāyī mürşid-i ālem
Ki zīr-i pāyine fersūde-rū olmak ħibādetdür
- 11 Bu ṭab̄-ı maċ̄siyet-piše Müsellem derd-mendindür
Anı şāyeste-i iħsānuñ itmek pek ādaletdür

60

Mefcūlü Fā'ilatü Mefā'ilü Fā'ilün

- 1 Ātes biraķdi cāna nigāhuñ baķış budur
Sūz-efgen oldı mülk-i derūna yakış budur

11a derd-mendindür: derd-mendüñdür, S1

60 M1: s.27, S1:14b, M2:13b

- 2 Dest-i niyāzı eylese °āşık be-dest-i nāz
 Kat° itmeye cefā ķılıcı el veriş budur
- 3 Tīr-i nigāhı gizledi gördüm o kaşı yā
 Āmāc-ı dilde bir kez ilişmez geliş budur
- 4 Cellād-ı ḡamze tīğını çekse niyāmdan
 Biñ pāre eyler °āşıkı birden çalış budur
- 5 Gördüm semend-i °işveye binmiş gider o şūh
 Naqd-i ḥayāt-ı cān Müsellem yetiş budur

61

Fe°ilatün Mefā°ilün Fe°ilün

- 1 Meşreb-i dil-berān °itābiyladur
 °Āşikuñ zīb-i çeşmi ābiyladur
- 2 Nōla ḥūy-gerde itse germ-i nigāh
 Revnak-i hüsni āb u tābladur
- 3 Hiç dernek eylemez baña gelse
 °Ömrümüñ geçmesi şitābiyladur
- 4 Yakdı aḡyārı āh-ı pür-şererüm
 Recm-i şeyṭānı gör şihābiyladur

5a şūh: şūh, S1

61 M1: s.27, S1:14b, M2:13b

2b tābladur: tābiyladur, S1,M2

5 Ey şabā zülf-i yāri incitme
Dil-i zār-ı Müsellemā biledür

62

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

- 1 Kuşesi-i çeşm-i bütān kim nīm-h̄āb-ı fitnedür
Tīr-i müjgānı be-kef-i hāzır-cevāb-ı fitnedür
- 2 El-hazer yārūñ teğāfūl-gūne važ^cindan şakın
Der-kemīn her bir nigāhında cītāb-ı fitnedür
- 3 Kākül-i Tātār-meşreb başına itmiş hücūm
Pād-şāh-ı hüsni gördüm pīc ü tāb-ı fitnedür
- 4 Fitnedür gerçi ser-ā-pā mülk-i hüsne zülf ü ḥaṭṭ
Hāl-i müşgīn nābī ammā intihāb-ı fitnedür
- 5 ḥaṭṭ degil baķdum Müsellem mū-be-mū ruhsārda
Katlı-i cūşşākı muşarraḥ bir kitāb-ı fitnedür

63

Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün

- 1 Ruḥ-ı cānānede çok başlı bir fitne oña güldür
Çemen-zār-ı melāḥatde yāhūd bir şaklı sünbüldür

62 M1: s.27, S1:14b, M2:13b

63 M1: s.28, S1:15a, M2:14a

- 2 Ko dursun fitne-āşüb-i nigāhuñda olan teşîr
Dilim şevk-āver-i feyz eyleyen važc-ı tegafüldür
- 3 Hayâl-i ārızı hün-i cigerle per-veriş bulmış
Sifâl-i dilde açılmış o bir rengin karanfildür
- 4 Gül-istân-ı muhabbetde o gül-i ruhsâr şevkiyle
Baña her nağme-i āh-i derûn bir şavt-ı bülbüldür
- 5 Ne hâcet bezm-i ğam içre Müsellem câm-ı şahbâya
Benüm her dâğ-ı sînem neşve-bâhş-ı sâgar-ı müldür

64

Fâcîlatün Fâcîlatün Fâcîlatün Fâcîlüün

- 1 Çeşm-i hün-āşâm-ı dilber kahramân-ı fitnedür
Mûlk-i hüsne ğamzeler şâhib-kırân-ı fitnedür
- 2 Her şikenc-i târı bir dâm-ı belâ-yı cân u dil
Zülf-i şehr-āşüb-i hüsni dûd-mân-ı fitnedür
- 3 Gizlemiş müjgânı tîrin câşıka kaşd eylemiş
Ebruvânı olmuş âmâde gümân-ı fitnedür
- 4 Perde olmuş rûyına ol âfet-i gül-çehrenüň
Kâkülüň seyr eyleyenler didi kân-ı fitnedür

5 Kişver-i hüsnî Müsellem olmuş aşûb-ı kaža
Devr-i hattî ol şehün âhir-zamân-ı fitnedür

65

Mefâcîlün Mefâcîlün Mefâcîlün Mefâcîlün

- 1 Gönül bir tıflı nev-res resm-i şonce pür-hicâb ister
Dimâğ-ı câna feyz-i bû-yı vaşluñdan gül-âb ister
- 2 Reh-i hicründe sûz-ı tâb-ı aşķuñ câna geçmişdür
O teşne tîg-i şamzeñden meded bir katre âb ister
- 3 Faşat rez-i duhterin bir kerre gördüm ayaş üzre
Niçün meydâne girmez var ise mînâ nişâb ister
- 4 Elinde hançer-i şamze yine çesm-i siyeh mestüñ
Kurûb-ı uşşâkı cümle bu kârından şevâb ister
- 5 Teğâfûl itme luft it bir nigâh-ı aşinâ besdür
Tahammûl-sûz-ı nazreñden göñül şâfiî cevâb ister
- 6 Degil zâhid saña şayeste naķd-i vuşlat-ı dil-dâr
O genc-i pür-güher zîrâ benüm gibi şarâb ister
- 7 Dil-i sevdâ-nihâdum şayd-ı bend-i zülf ider ammâ
Degil kaşdı nevâziş-i hâtırum bir piç ü tâb ister

65 M1: s.29, S1:15b, M2:14b

3a ayaş: ayaş, S1

8 Ğaraż-ı rāz-ı derūnun şīr ile eşārdan ancağ
Müsellem sen şeh-i gerdūn-ı cenāba intisāb ister

66

Fācīlātūn Fācīlātūn Fācīlātūn Fācīlūn

- 1 Ğül-şen-ārā bülbülüň evvel dilin pür-ħūn ider
Baħ-d-ezīn gül-bün nišān eyler anı memnūn ider
- 2 Nev-čarūs eyler güli meşşāṭa-i evvel bahār
Eşk-i ħūn-ı čandeliible ruħuň gül-gūn ider
- 3 Ḍonceler şanma ki bir bir zāhir itdi nev-bahār
Küleh-i pür-ħūn-ı bülbül gül-şeni meşħūn ider
- 4 Çok perişān dilleri Leylā-pesend-i kākülüň
Vādi-i čīn-i haṭāda baş açık Mecnūn ider
- 5 Şöyle tīz-revdür füsün̄u çeşminüň teş̄iri kim
Bir nigāhiyla nice yüz biň ķażā meftūn ider
- 6 Ārzu-yı lačl-i dil-berle Müsellem dem-be-dem
Eşk-i ħūn-ālūdını seyl-āb idüp ceyħūn ider

66 M1: s.29, S1:15b, M2:14b
1a evvel dilin pür: bağrını evvel, S1

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

- 1 Çeşm-i aşüb sāz-ı ḡamzeñden belā destūr alur
Fitne-perdāz-ı nigāhuñdan ķażā destūr alur
- 2 Kākülüñden neşr-i bū itmek içün ^cālemelere
Āhuvān-ı Çīn-i Mācīn ḥaṭā destūr alur
- 3 Feyż-i te^şiri müdāvāya sıräyet eylemiş
Neşve-i la^qlüñden emsemle devā destūr alur
- 4 Meclisinde şevk-bahşicün o şūhī meşrebüñ
Gökde Zühre itmege faşl-ı şabā destūr alur
- 5 Nūr-ı feyzüñ iktibās eyler Müsellem bir şehüñ
Cebhe-i pür-tābını görse žiyā destūr alur

Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün

- 1 Aceb ol ḡamzeler sırr-ı ķażānuñ tercümānidur
Yāḥūd erbāb-ı ^caşķa bir belā-yı nāgehānidur
- 2 Żamīr-āsā dilümde sūz-ı ^caşķı cāy-gīr olmuş
Haber-dār olmadı ağıyār o bir derd-i nihānidur

67 M1: s.29, S1:15b, M2:14b

1b nigāhuñdan: nigāhından, M2

2a kākülüñden: kākülünden, M2

68 M1: s.30, S1:16a, M2:15a

- 3 Görenler tīr-i müjgāniyle yārūñ čīn-i ebrūsın
 Didiler Rüstem-i hüsnüñ ķurulmuş bir kemānidur
- 4 Keder almaz serüm pür-zahm iderse tīše-i ġamdan
 Dil-i ġamz-ı edfer hādim-i muħabbet pehlevānidur
- 5 Müsellem şāh-çe-i ṭubāda olsa lāne-sāz olmaz
 Dil-i murğ-i hevā-kāruñ o kākūl āşiyānidur

Harfü^oz-Zā *

69

Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilün

- 1 Sābitüz a^crāz ile biz sırr-ı mübhəm gelmişüz
 Cevher-i rūhuz baķılsa şekl-i ādem gelmişüz
- 2 İktisāb-ı nükhet-i verd-i ḥaķīkat şemmine
 Bu ḥazān-gāh-ı bahār-ālūda bī-ġam gelmişüz
- 3 Ebr-i nīsān-ı hüviyyet reşhasından ķatreyüz
 Kim şadef-ṭab^cāne gevher ef^ciye sim gelmişüz
- 4 Hāven-i ḥod-re^oyīde meshūk-ı ḍarb-ı zilletüz
 Neşve-i terkīb-i ḋaşķa cüz^o-i a^cżam gelmişüz

5a şāh: şāh, S1

5b hevā-kāruñ: hevākārin, S1

* Bu başlık M2'de yok.

69 M1: s.30, S1:16a, M2:15a

- 5 Ehl-i tecridüz bu tūfān-gāh-ı hestī şūyda
Delk-i ber-dūş-ı fenāyuz ṭalib-i yem gelmişüz
- 6 Rāci^c-i mihr-i ḫadīm ḥālem-i vahdet bizüz
Gül-sitān-ı keşretün verdine şeb-nem gelmişüz
- 7 Beyt-i dilde sa^cyla oldukça şafā-yāb-ı cemāl
Biz ḥarīm-i bezm-gāh-ı yāre maḥrem gelmişüz
- 8 İlticā itsün felek gerdişlerinden ḥavf iden
Zahm-i şemşir-i ḫażā-yı cāna merhem gelmişüz
- 9 Gūdek-i endek zamānuz gec ḥayālāne velī
Zīr-i dāmān-ı ḥafādan sırra a^clem gelmişüz
- 10 Nāṭik-ı esrār-ı ḡayb-ı māni-yi fīrat bizüz
Pā-nihāde süllem-i nażma Müsellem gelmişüz

70

Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilün

- 1 Şīveni zemzeme-i gerdiş-i evkāt iderüz
Nālemüz māşıta-i çehre-i da^cvāt iderüz
- 2 Biz o rindān-ı ṭarīküz ki bu ḥalķada āhīr
Tār pūd-ı kefeni perde-i ḥācāt iderüz

3 Âhirü'l-emr bu vîrân-kede-i gamda dili
Nev-güşüde gül-i tâbût-i harâbat iderüz

4 Böyle ikbâl ile ȝalvet-kedede tîremüzi
Vesme-i ebrû-yı ebkâr-ı münâcât iderüz

5 Giryeyi mâ-sebaq-ı hicri Mûsellem şimdi
Hande-i zîver-i dendân-ı mûkâfât iderüz

71

Fâ'îlatün Fâ'îlatün Fâ'îlatün Fâ'îlüñ

1 Âftâbı biz o vâdîdeki ȝaltân görürüz
Her giyâ-ȝaddi resen-bâz-ı beyâbân görürüz

2 Çûp-ı hayret-kede-i zemzeme-i müsîdür
Zîr-i rânındaki ȝifluñ anı rakşân görürüz

3 Câm-ı mey kim Ceme pîrâye idi teşrifî
Raht-ı ȝaks-i pes dâmençede eftân görürüz

4 Böyle ȝalursa eger vüsât-i eyyâm-ı ȝayruñ
Tengî-i çesmini pîrâmen-i hîrmân görürüz

5 Kande bir çehre-i nîlûferi görsek ȝufte
Cûy-bâr-ı emel-i kesbde ȝandân görürüz

3a dili: velî, S1,M2

3b güşüde: şüküde, / tâbût: tâpût, M2

71 M1: s.31, S1:16b, M2:15b

2a çûp: çüb, S1

- 6 Katre-i eşki ki ser-māye-i dil itmiş idük
Şimdi sevdā ġamıyla zīver-i dāmān görürüz
- 7 Olsa müjgānlarımız ḫarpa Müsellem peyvend
Rişte-i kūşe-i seccāde-i pīrān görürüz

72

Fācīlātūn Fācīlātūn Fācīlātūn Fācīlūn

- 1 Harmen-i mā-haşal firka-i hīrām eylemişüz
Dīde-i mūr-çeyi māh-ı tamām eylemişüz
- 2 Bizüz ol tīre-nişīn-i bende-i ḥalvet ki ġamı
Zīb-i cilbāb bir efgende-i şām eylemişüz
- 3 Pāre-i mūmeni biz zīr-nigīnende cemūn
Şemcā-i türbet-i āsāyiş-i nām eylemişüz
- 4 Biz ki pārāndelerüz sāye-i müjgānimuzı
Merkeb-i merħale-i kīrba-i zamān eylemişüz
- 5 Mesmič-i şīve-i mažmūna şarīr-i kalemi
Nefħa-i mačreke-i şūr-ı devām eylemişüz
- 6 Āh-ı pey-der-peyi pīrāye-i dil itmekle
Raħt-ı sāmān-ı ġama sīlk-i niżām eylemişüz

7 Ma^cni-yi tāzeyi temyīze Müsellem yārān
Kūce-i mīṣra^cı dehlīz-i kelām eylemişüz

73

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

- 1 Gāhi gül-şende hezārān ile nakkāl oluruz
Encümende gehi pervāneye hem-hāl oluruz
- 2 Mihr-veş menzilimüz bām-ı sipihr olsa daḥī
Cū gibi şāf-derūna yine pā-māl oluruz
- 3 Gerd-i ḡamdan cü şabā başımız oldukça esen
°Ukde-i ḥāṭır gül-ğonceyi ḥallāl oluruz
- 4 Vakt olur şāne gibi zülf-i girih-gīre girüp
Çok hevā-dārlara nāzīm-ı aḥvāl oluruz
- 5 Bāṭūn u ḥāhiri yek-renk iderüz gāhi cü cām
Gāh āyīne-ṣifat levha-i eşkāl oluruz
- 6 Hem-cü peymāne gehi pür-dil olup demler olur
Ney gibi nice tehī mağzla ḫavvāl oluruz
- 7 Bār-ı ḡam ḫāmetimüz itse de ḫam °ālemde
Şāhid-i feyze Müsellem yine ḫālḥāl oluruz

Mefâcîlün Mefâcîlün Mefâcîlün Mefâcîlün

- 1 Şuhûd-ı vech-i bâkî ehline cunsur-ı niğâb olmaz
Vücûd-ı âyine râvî vü merâye hicâb olmaz
- 2 Degildür tac u kisve muttaşıl müstelzim-i ırfân
Muşavver meyvelerde reng olur ammâ ki âb olmaz
- 3 Toğunmaz nûr-ı ırfân bir dile tâ kim harâb olmaz
Belî maçmûr olan menzil mahall-i âftâb olmaz
- 4 Kelâm-ı kâmili cerh idemez akvâl-i kec-tabân
Havâssuñ iâvicâci müfsid-i metn-i kitâb olmaz
- 5 Bu menzilde Müsellem fikr-i iflâs ü hirâs itme
Kerîmüñ mihmânânda şam ü bîm-i hesâb olmaz

Fâcîlatün Fâcîlatün Fâcîlatün Fâcîlatün

- 1 Ten dinen rûh-ı revâna bunda mahmildür henüz
Dil ceres-âsâ figân-rîz-i menâzildür henüz

74 M1: s.33, S1:17b, M2:16b
 2a tac u: tac, M2
 5b mihmânânda: mihmânında, S1, M2
 75 M1: s.33, S1:17b, M2:16b
 1b figân: figâ, S1, M2

- 2 °Ālem-i ɪtlākdan düşmiş ḥažīż-i °unşura
 Cān bu şalşāl-i bedende pā-yı dürr-i güldür henüz
- 3 Cār-ı ma°denden olan bi°r-i raşaddan muttaşıl
 Nāzır-ı levh-i kažā Fārābī-i dildür henüz
- 4 İtmege a°zāyı hep mevžū°-ı cā-yı emr-i Rabb
 Mūlarum yek yek nigeh-bān-ı mefāşıldur henüz
- 5 Nükte-i °irfān girān u maḥfil-i dāniş ḥarāb
 Kāfile-i mustaskī reh-i menzil-be-menzildür henüz

76

Mefā°ilün Mefā°ilün Mefā°ilün Mefā°ilün

- 1 °Araždur cevher-i fikrüm dilüm bī-kārdur sensüz
 Heyūlā-yı ṭabī°at şūret-i dīvārdur sensüz
- 2 Gel ey verd-i ḥaķīķat gül-şen-i cānı güşād it kim
 Ser-ā-pā mūlarum bir gül-bün-i pür-ḥārdur sensüz
- 3 Eser bulmazsa bū-yı kākülüñden ey ǵazāl-ı čin
 Şabā bu yirde bī-āmed-şüd-i tekrārdur sensüz
- 4 Kime yansun yakılsun bī-ruh-ı cānāne pervāne
 Ki iklīm-i şeb-istān-ı ümīdüm tārdur sensüz

- 5 Fezā-yı cāna ey nūr-ı başarı bir kez nażar kıl kim
 Dü-çeşmüm ḥasretüňle nergis-i bīmārdur sensüz
- 6 Tulūc it şahن-ı gül-zāra meded ey pençe-i ḥurşīd
 Nem-i şubh ṭarab-ı evrāk-ı bāğā bārdur sensüz
- 7 Müsellem çarḥı menzil eylese hicrūňle ey meh-rū
 Felek māhiyyeti yok yār-i nā-hem-vārdur sensüz

77

Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün

- 1 Görür zāhid beni yoklukda nā-çār olduğum bilmez
 Beğā ba^cde^{ol}-fenā içre benüm var olduğum bilmez
- 2 Ḥalat-bīn şuhuf-ı ḫālemde şebāt-ı pāyumi görmiş
 Velī pā-yı digerle dehri seyyār olduğum bilmez
- 3 Felek şevrūn zemīn gāvuñ müheyŷā eylemiş ammā
 Benüm bu menzil içinde sebük-bār olduğum bilmez
- 4 Baña reyhān şatar her sebze-i bī-gāneyi zāhid
 Velī dükkānce-i fānīde ḥaṭṭār olduğum bilmez
- 5 Göñıldür matla^c-ı şems-i ḥaķīkat kim Müsellem ḥałk
 Benüm de merkezümde çarḥı-ı devvār olduğum bilmez

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

- 1 Aczi pīrāye-i her-mātem ü sūr eylemişüz
Bāzū-yı mağfirete dāye-i zūr eylemişüz
- 2 Tār u pūd-ı kefeni mā^creke-i encāmda
Perde-i mağz-ı mūkāfāt-ı umūr eylemişüz
- 3 Hāk-dānında bu dehrūñ bün-i her mūyimuzı
Resm-i sūrāhçe-i mü^ckil-i mūr eylemişüz
- 4 Bulmaduk ṭabla-i ikbālde eczā-yı neşāt
Ġafleti māşıṭa-pīrā-yı fütūr eylemişüz
- 5 İtmege kesb-i nemā gül gibi bu nāmiyede
Pister-i hārı meger cā-yı hūzūr eylemişüz
- 6 Rīše-i medd-i ṭanīn olmuş iken devrāna
Şimdi dāmençe-i sāgarda ȝuhūr eylemişüz
- 7 Çīn-i pīşānī-i hicrānı bu giryānlıkda
Āteş-i micmere-i serde buhūr eylemişüz
- 8 Hāme-i bedreka-i lāfzı Müsellem mā^cnen
Berķ-i mevzūn-ı nihān-hāne-i Ṭūr eylemişüz

78 M1: s.34, S1:18a, M2:17a

2a tār u: tār, M2

7b buhūr: buhūr, S1

Fā°ilātūn Fā°ilātūn Fā°ilātūn Fā°ilün

- 1 Cāy-gīr-i kūh-i istīgnā-yı vālāyum henüz
Kāys-ı rū-gerdān-ı Leylāyı temennāyum henüz
- 2 Bir siyeh-çerde siyeh-çeşm-i cihān-āşūbdan
Tā bikrden derd ile leb-rīz-i sevdāyum henüz
- 3 Ben şehīd-i nūk-i müjgān-ı bütān-ı °işveyüm
Kim berāt-ı küştegān-ı °aşka ṭuğrāyum henüz
- 4 Ben meşāmm-i vālihān-ı °aşka çün micmer-i būdum
Dūd-ı āh-ı sūzışimle nefḥa-pīrāyum henüz
- 5 Nev-perīde oldı mürğ-i dāniş-i reşk-āverüm
Kule-i Kāf-i füyūž-ı °aşka °anķāyum henüz
- 6 Ben helāk-i piç ü tāb-i ṭurre-i yārüm ne ḡam
Rūz-ı mahşer içrede āsūde-ġavġāyum henüz
- 7 Ey ṭabīb-i cān u dil eyle °ilāc-ı ḥāṭirum
Ben marīż-i °aşk muħtāc-ı müdāvāyum henüz
- 8 Eyledüm tārāc-ı kālā-yı ḥurd bir şūħ içün
Çār-sū-yı imtiyāzānīde rüsvāyum henüz

9 Ben sezā-vār-ı etemm kārān-ı pīrānum bugün
Nātīk-ı mu^cciz-edā-yı sırr-ı ma^cnāyum henüz

10 Tālīc-i burc-ı sipihr mihr-i dil-dār olalı
^Ālem-i dilde Müsellem lem^ca-pīrāyum henüz

80

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilūn

1 Devr-i sākīde fūzūn olsa n^ola şohbetimüz
Ayağı ḥoprağıdır elde olan şerbetimüz

2 Hāk olursak yiridür reh-güzerinde cü ^abīr
Resen-i zülfidür el-hāk sebeb-i rif^catimüz

3 Hālk ile dest-i girībān olarak duħter-i rez
^Aşra fāş itdi derūnlardaki keyfiyyetimüz

4 Yāre ķurbiyeti vādi-i tevāžu^cda bulup
Cū gibi ehl-i derūn olmağadur himmetimüz

5 N^ola dergāh-ı velāyetde olup mūr-ı ža^cif
Der-miyān olsa Müsellem kemer-i ġayretimüz

80 M1: s.35, S1:18b, M2:17b
3a hālk ile: hālkla, dest: dest ü, S1

Mefâcîlün Mefâcîlün Mefâcîlün Mefâcîlün

- 1 Civân kaşuñ görünce vesme-dâr ebrûya cân çekmez
Bu menzilden geçen ehl-i hevâ țozlı gümân çekmez
- 2 Gönül bî-ķayd-ı târ-ı tûrre cevr-i ebruvân çekmez
Bu meydân içre kimse çilesüz bir kez gümân çekmez
- 3 Çeker nâdir beraber vażcî her bî-mîhr-i meh-rûdan
Zemînün çekdigin iki çekirdek âsmân çekmez
- 4 Zekân üzre ol lebler hüsniñüñ i̇câzidur yoħsa
Çeken bir beyzeden hiç iki tîg-ı hûn-feşân çekmez
- 5 Mişâl-i şonce dil-hûn olmayan āğuşa şeb-nemdür
Yüzi yunmuş şabâhûl-ħayrlı bir dil-sitân çekmez
- 6 Zenaħdândan alur ḥatt-ı şafha-i ruħsârdan evvel
Kažâ menşûr-ı hüsne beyzesüz zîrâ nişân çekmez
- 7 Nigîn-āsâ olup pür-şerħa elmâs-ı hacâletle
Zemîn-i ġayrîde ṭabčumda ķayd-ı nâm u şân çekmez
- 8 Devâm-ı devlet-i escadla dil bir demdedür yoħsa
Harîr-i ħâmeden gül-bâng-ı ebnâ-yı zamân çekmez

81 M1: s.36, S1:19a, M2:18a

1a kaşuñ: kaşın, S1

4b feşân: çekân. S1

7b ġayrîde: ġayrda, S1

9 Ne deñlü yekke-tāz olsa bu vādīlerde çok sürmez
Müsellem menzil-i üstādda ol kim ḥinān çekmez

82

Fācīlātūn Fācīlātūn Fācīlātūn Fācīlūn

- 1 Oldı ḥin-i zülf-i yāre bādī-i tālān henüz
Bu ḥaṭālardan şabā maḥcūb u ser-gerdān henüz
- 2 Ṭabcum oldı bir dürr-i nā-yāba ābisten-geh anuñ
Cüst-cüsündə telātum-hürdedür ḥummān henüz
- 3 Māh-ı nev-dülbend ebr-i āferinişden olur
Naẓm-ı nādān-siteme mīṣrāc-keş-i dīvān henüz
- 4 Biz o deryā-yı vücūbuñ reşhasiyuz kande maḥv
Curm-i hestī-i vücūd ḳatre-i imkān henüz
- 5 Bü'l-heves-kāruñ metāc-ı kām-ı nā-sencidesi
Zīb-i dükkān-ı verā-yı perde-i nisyān henüz
- 6 Haṭ degildir ḳatl-i ḥāma ol şeh-i mülk-i fiten
Eylemiş işdār beyāż üstine bir fermān henüz

82 M1: s.37, S1:19b, M2:18b

3b mīṣrāc: mıträ, S1

Fācīlātūn Fācīlātūn Fācīlātūn Fācīlūn

- 1 °Arż-ı dīdār eylemiş °uşşākı teşvik eylemiş
Va°de-i vaslını ammā ḥatṭa ta°līk eylemiş
- 2 Gerçi mümkindür nigāh-ı pür-füsünunda amān
Katlı-i °ama ḡamze-i cellādı taḥkīk eylemiş
- 3 Nokta-i mevhūmı işbāt eylemezdi ḥürde-bīn
Līk hikmetle dehān yāre taṭbīk eylemiş
- 4 Āteşin ruhsarıyla tāb-ı nigāh-ı şu°leyüz
Dil-rübüde eylemiş °uşşākı taḥrīk eylemiş
- 5 Ceyş-i Tātār-müjüñden geldi biñ tīr-i belā
Ser-te-ser mülk-i dili yıkmakda tedkīk eylemiş
- 6 Zülfüne bend eylemiş gönlüñ Müsellem neylesün
Rūzgār-ı bī-amān ammā ki tefrik eylemiş

* Bu başlık M2'de yok.

83 M1: s.37, S1:19b, M2:18b

1a eylemiş: eyleyüp, S1

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

- 1 Āb u tāb-ı ruh-ı cānāna şuyun buldurmış
Gül-bün üzre gül-i ḥandāna şuyun buldurmış
- 2 Nakd-i eşk ile alındı yine kālā-yı vişal
Ehl-i ḡaşk dīde-i giryāna şuyun buldurmış
- 3 Kirdi ḡuşşākı o ḥūn-ı nigehi bir demde
Ġamzesi ḥançer-i tīrāne şuyun buldurmış
- 4 Meşrebin ḥūn-ı ciger eylemiş ol āfet-i cān
Ya^cni kim la^cl-i Bedahşāna şuyun buldurmış
- 5 Bağ-ı ḡaşk içre Müsellem yine feyz-i eşküm
Dīdeden taze nihālāna şuyun buldurmış

Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün

زنقش صورت چین جبین زردعنوانش
خط شادی بودر پیشکاه خواستکارانش

نرفته بوی کل بیرون ز مسقف خانه مقصود
شدم مست شراب صحبت لبهای خندانش

84 M1: s.37, S1:19b, M2:18b

3b tīrāne: perāne, S1

85 M1: s.38, S1:20a, M2:19a

نداردمنت رنکسیاھی نرکس شوخش
که بر خیزدغبارسر مه اندرصف مژکانش

زند مهر خموشی بر لب سیل حوادثرا
زقدر تهای بحراز حلقه کرداب عمانش

دهر دامان پوسفرا زلیخا نام رسوایی
مسلم چون نکیرد شهرت چاککریبانش

86

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 OI ki hikmetle bu cevelān-gehi meşhūn görmiş
Zerre-i ḥākini bir cism-i Felātūn görmiş
- 2 Çeşm-i şīri bu terāneyle olan ālūde
Şem-i bālā-yı serinde nice Mecnūn görmiş
- 3 Hacle-i dehre sū-yı ‘ademden evvel
Hūn-i ehl-i dili meşşāṭa-i gerdūn görmiş
- 4 Tāb-i ḥurşīd-i tecellāyla erbāb-i nażar
Her ter ü ḥuşķda bir da‘vā-yı Kārūn görmiş
- 5 Her nizāmında Mesellem bu cihān-ı dūnuñ
Feyż-i iṛṣādıyla bir ḥāl-i diger-gūn görmiş

86 M1: s.38, S1:20a, M2:19a
4b her ter ü: her ki, S1 / her ki ter ü, M2

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilūn

- 1 Kuşça cānı üstüḥān içre olup zār-ı կafes
Bülbülüñ müjgānı olmuş kendüye tār-ı կafes
- 2 °Andelībe čīne-dān idüp gül-i pür-jāleyi
Mihr ider envārını zer-çūp-ı dīvār-ı կafes
- 3 Rahne-dār itmiş tenin şayd-ı tez-i rev matłaba
Rūz-ı şeb ser-tā-ķademdür çeşm-i bīdār-ı կafes
- 4 Kāse-i deryūzever keff-i reh-güzārında turur
Bir hīrāmān-ı kebg için һamyāzedür kār-ı կafes
- 5 Sebze-i la^qlüñ Müsellem eyleyüp nağş-i derūn
Oldı dil gūyā ki tūtī-i şeker-ḥār-ı կafes

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilūn

- 1 Hāne-i կalbe bisāt-ārā-yı zīverdür semā^c
Cünbüş-i dāmençe-i teşrif-i dil-berdür semā^c

* Bu başlık M2'de yok.

87 M1: s.39, S1:20b, M2:19b

3a tenin: tenin ol, M2

3b rūz: rūz u, S1, M2

* Bu başlık M2'de yok.

88 M1:s.39, S1:20b, M2:19b

- 2 Vüs^cat-i pervāz-ı Cibrıl-i şühūd-ı mutlaķuň
Sür^cat-i cevlānına taħrīk-i şeh-perdür semā^c
- 3 Resm-i āyīn-i bülend ile bu sūr-ı bezmde
Çār-gül bir kāse-i rindān-ı digerdür semā^c
- 4 Böyle bī-ārām olur bisyārī-i hālātdan
Kim bu devrūn maṭla^cında şems-i hāverdür semā^c
- 5 Bāz ider āğuşunu vaşlı-i tecelli-zādeye
Böyle bī-pervā Müsellem bir կalenderdür semā^c

Harfü'l-Ğayn *

89

Fā^cilatün Fā^cilatün Fā^cilatün Fā^cilün

- 1 Mürğ-i dil bend oldu tār-ı zülfine tenhā dirīğ
Kaldı ol āvāre gice bir hevā ḥayfā dirīğ
- 2 Bī-muḥābā itdiginden herkese keşf-i žamīr
Naḳd-i vaqtin pāy-māl itdi gül-i ra^cnā dirīğ
- 3 Ṭal^cat-ı vech-i կamer tāb-ı dil-ārāyı görüp
Şar^ca oldu mübtelā mihr-i cihān-ārā dirīğ
- 4 Her ne kim taħrīr ola eyler mükāfat anı zīr
Kāğıd-ı neşşāfa beñzer şafha-i dünyā dirīğ

* Bu başlık M2'de yok.

89 M1:s.39, S1:20b, M2:19b

5 Gayret-i silkü'l-leālī nazm u kālikle senüñ
Dil-güdāz oldu Mūsellem gevher-i yektā dirīğ

90

Fā'cīlātūn Fā'cīlātūn Fā'cīlātūn Fā'cīlūn

- 1 Bir şeher oldu bu dil maşrık-i ulyā-yı ferāğ
Mihr olup mihre-keş tahta-i mīnā-yı ferāğ
- 2 Maḥv idi cümle heyūlā-yı vücūdāt-ı emel
Oldı hūrṣīde mahall-i sāḥa-i melsā-yı ferāğ
- 3 Kem degil keyf-i şudā'a idüp ez-cümle vedā^c
Virdi bir neşē-i āher dile şahbā-yı ferāğ
- 4 Hem-çü mirāt-i şafā olmada ḥayrān dā'im
Şuver-i nīk ü bede levh-i muşaffā-yı ferāğ
- 5 Ḥayri nisyānla manşūş ola zikr-i Sübħān
Nefsi naşb itmek olur tā^cate ma'nā-yı ferāğ
- 6 Dehre cemiyyet-i hāṭırla tefevvuk itmiş
Kuşe-gīr-i felek olmakla Süreyyā-yı ferāğ
- 7 °Ömr ü vezīdüñ olur olmaz sözine itme amel
Şadrdan naķilledür şūret-i fetvā-yı ferāğ

Harfü'l-Fâ *

91

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

- 1 Fünûn-i nûşha-i insân-i kâmilden alan evşâf
Tekaddümle haberden mübtedâyi eyler istikşâf
- 2 Musahîhardur ba'îdûl-ahdi elbetde hadîşûl-ahd
Anuñ çün cezbe-i etvâruma dil-dâdedür eslâf
- 3 Gînâ-yı zâtı buldum naşş-ı " lâ-tülhihimi " bildüm
Vücûdum gurbet-i tevhîd içinde eyledüm itlâf
- 4 Olaldan " leyse'indallâh " nûriyla münevver dil
Hudûd-ı mümkünât içre baña bî-gânedür eṭrâf
- 5 Verâ-yı ̄âlem-i efâli seyr itdüm Mûsellem hep
Ser-â-ser şafha-i devrânı yazdum kâgid-ı neşşâf

Harfü'l-Kef *

92

Fâ'îlatün Fâ'îlatün Fâ'îlatün Fâ'îlatün

- 1 Sevb-i zer-büfte nazar kıł var ise imânûn
Köhne oldukça yaŕarlar nedür aşlı anuñ

* Bu başlık M2'de yok.

91 M1:s.40, S1:21a, M2:20a

* Bu başlık M2'de yok.

92 M1:s.40, S1:21a, M2:20a

- 2 Zerimek māye-i z̄evk ü ḫarab u rāḥatdur
 Zer ḫomak naḳd-i ḡam u miḥnetidür insānuñ
- 3 Koltuğından aşılıp dāra çekildi zer için
 Ākibet ḫaldi ṭaş altında eli mīzānuñ
- 4 Ḳavī-nigeh olmağa sa^cy itme nigār ise daḥī
 Zer için gerdenine geçdi resen hemyānuñ
- 5 Gerçi sūk ehli geçer zerānı şaymaz niceler
 Līk ṭuğrā-keşīdür dā’ire-i şulṭānuñ
- 6 Pister ü cāmede bir pāre ḥaṣīre māluñ
 Ey Müsellem ne imiş ḫadri zer-i ḡuryānuñ
- 7 Zer için ceng-i düvāl eyledi maḡribde hilāl
 Ṭutulup ḥasmi aña var didi çok noḳşānuñ

93

Mefāīlün Mefāīlün Mefāīlün Mefāīlün

- 1 Hiyāż-ı ḫudret-i Ḫaḳda vücūd ḫalḳ olup ḫāṣāk
 Riyāż-ı hey^oetinde ḡarş u sidre ḥoşedür hem tāk

2a ḫarab u: ḫarab, S1, M2
 2b miḥnetidür: miḥnetidür, S1
 3b ṭaş: ṭaşuñ, M2
 93 M1:s.41, S1:21b, M2:20b
 1a ḫāṣāk: ḫāṣāk, S1
 1b hey^oetinden: heybetinden, S1

- 2 Kitāb-ı şun^cına şīrāzedür envār-ı mihr ü meh
Hecā-yi hikmetinde nokta-i ḥāk ü çözümdür eflāk
- 3 Ḥakīm-i mutlaquň teşīr-i rūh-ı zǖl-hayvetinden
Mesihā bir nefس-i Hıżr ise bir dem itdi istidrāk
- 4 Gūl-istān-ı celāl-i Ḥakda Nūḥuň fulk ü tūfānı
Degildür jāle-i lāle şayılmaz sebze-i nem-nāk
- 5 Der-i divān-ı Sübhānda cevāhir-bār olup aħcār
Kiyāma ṭurdılar zerrīn kemerlerle cibāl-i ḥāk
- 6 Bu dārūd-darb-ı ecsāma olup sāhib-^cayār ādem
Meādīn oldı sebbāk ü nebātpt oldı heb sekkāk
- 7 Müsellem kışrı terk eyle leked-ḥ̄ār-ı mezellel ol
Ki izzet bulasun ˤālemde sen mānende-i misvāk

94

Fā^cilatün Fā^cilatün Fā^cilatün Fā^cilün

- 1 Bir ayağıyla başarı erler ney-i devrānuň
Açı կuvvetlüsidür duħt-ı ˤineb meydānuň
- 2 Lālā-i lǖlǖ ile senc̄ide degil kıymetde
Kan tutar ˤillet-i ṭab^ciyyesi var mercānuň

7b misvāk: sıvāk, M2

94 M1:s.41, S1:21b, M2:20b

3 Herkesüñ cevher-i zātiyyesini fark itmek

Muttaşıl lāzime-i zimmetidür circfānuñ

4 Yüz kıizardup zer için kopdu yirinden āhir

Eller açdı kemerüñ ḡonce-i ter-dāmānuñ

5 Nakd-i dirhemle Müsellem kişi rif^cat bulmaz

Gerdenünde resen-i zilleti gör hemyānuñ

95

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilūn

1 Yāre-i sīneyi arż eylemege yāre gerek

Yāre şardırmaga yalvarıvirüp yāre gerek

2 Yemmi-i ḡamdan dürr-i vicdānı ḥalās eylemege

Şāf ise hemçü şedef-i dil yine şad-pāre gerek

3 İħtilafat-ı meżāhirledür ārāyiş-i dehr

Nuş-ı cān ney-i şekere nīş daħi ħāre gerek

4 Bahmayup ehl-i kemāl aķreb-i nā-hemvāre

Mihr-veş ṭal^cat-ı zātiyyesi hemvāre gerek

5 Rāoż-i gül-şen-i irşād olan erbāb-ı sedād

Sāde-dil ehl-i derūn cū gibi āvāre gerek

4b kemerüñ: kemerin, S1

95 M1:s.42, S1:22a, M2:21a

3a dehr: kevn, S1, M2

3b nīş: şīş, S1, M2

- 6 Sāye-dār olmağı ümmīd idenüñ bīd gibi
Muttaşıl rābiṭa vü meslegi bir yāre gerek

96

Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün

- 1 °Aceb bāzīce-i seher oldı dehre ḥaṭṭı-ı ruhsāruñ
Ki ḥalķa ṭūṭı vü āyīne iżhār itdi dīdāruñ
- 2 Daḥī semmūr-ı müjgān içre mahmūm-ı teğāfūlken
Tehī sāz-ı sebū-yı bezm-i cāndur çeşm-i bīmāruñ
- 3 Olurken ṭavķı-ı kameri ḥalķa-i dām-ı heves serde
Yine seyrinde ḫalmış ol tez-rev-i kebk-i reftāruñ
- 4 Virüp ebkār-ı bāġa verd-i račnā pāre-i dülbend
Şabā hīnnā güzārīdür ser-i engüşt-i gül-zāruñ
- 5 Bulur erbāb-ı miknet şafha-i °ālemde cemciyyet
Olur eṭrafını ḥāris-i sebāt-ı pā-yı pür-kāruñ
- 6 İder ebnāsına ḥamyāze-i ḥüsranını taclım
Zamān-ı fırsatında ṭāk-ı bāb-ı ķasrı ḡaddāruñ
- 7 Olur dünyāya mālik serzenişle olmayan kec-rū
Muḳaddim kendi ḥālinin olursa rabṭ-ı mismāruñ

96 M1:s.42, S1:22a, M2:21a

3a ḥalķa: ḥalķa, S1, M2

7b ḥālinin: ḥalinde, S1

8 Bahār-ı °āfiyet şanma Müsellem bāğ-ı dehr içre
Kefendür gerden-i naḥl-i ümīdinde dil-i ăzāruñ

97

Mefā°ilün Mefā°ilün Mefā°ilün Mefā°ilün

- 1 Derūnında bilüp gūncāyişin ol dürr-i yektānuñ
Dimāğ-ı telh̄-nākinden geçilmez oldu deryānuñ
- 2 Bu mevsimde mükāfāt ehli nā-yāb olduğundandur
Ivaż yirine seng-tūde olmak ħakkı mīzānuñ
- 3 Kitāb-ı hüsne ruḥsat-yāba dest-res ne mümkindür
Bu girye ile nigāhı bī-vužūdur ħāvste-kārānuñ
- 4 Teḳāżā-yı şu°unātuñ semādan olduğu ma°nen
Meşāhid rişte-i mevhūmesinden reşh-i bārānuñ
- 5 Güzer-gāh-ı ǵınāda iżtīrāb-ı hālet-i °aşķı
Nūmāyāndur teng-āb-ı güherden ehl-i °irfānuñ
- 6 ḡubār-ı hatt̄ degildür ṭarf-ı rū-yı şu°le-rīzinde
Baķiyye-i dürd-i meydür cām-ı billūr-ı zenaḥdānuñ
- 7 Hirās-ı devrī-i la°l-i şeker-ħand ile meclisde
Olur ṭavķ-ı emel naķş-ı gūlūsı cām-ı şahbānuñ

97 M1:s.43, S1:22b, M2:21b

5a ǵınāda: fenāda, S1

- 8 °Aceb sū-yı ḫarīne uğramış rez-i duḥteri görsek
Bezmde neşveyi dirler çekilmiş şuyı meydānuñ
- 9 Olunca ser-fürū bir de ḫalem-i evrāk-ı eşcāra
Müsellem naşṣ-bendīdür tekāpūsında maᶜnānuñ

Harfül-Lām*

98

Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün

- 1 Nizām-ı ḋaşķda bir cilve-i mestūr bulmış dil
Ki her āsūde ḥāli ḡāyet mecbür bulmış dil
- 2 şeh kim dād-fermāyīdi dehrüñ ḥāk-dānında
Anı muhtac-ı feyz-i şubh çeşm-i mūr olmuş dil
- 3 Cihān ḫabiliyyet-i hedm-i bār-ı imtinān olmuş
Cehālet-i ḍālemüñ gerdūnından maᶜmūr bulmuş dil
- 4 gerd-bād kim mey-ḥāne şahṇında olur peydā
Süreyyā-yı sıpihr devlet-i faġfir bulmış dil
- 5 Olar kim tīr-endāz olmaz idi mürġ-i ḋanķaya
Cemüñ sāye-bān-dāruñ per-i ḋuşfir bulmuş dil

8b neşveyi:neşve, M2, neşveyi: neşve yok: S1

* Bu başlık M2'de yok.

98 M1:s.43, S1:22b, M2:21b

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

- 1 Hor bakma pāre pāre cāme-i dervīše kim
Nefs-i ser-keşle cihāda zırh-ı Dā^oudidür ol
- 2 Hırka-i peşmīne-i miskīn çü cild-i nāfedür
Müşk şanma kāmilüñ enfās-ı behbūdidür ol
- 3 Kıl tefekkür zāt-ı Hakkā ademüñ kurbiyetin
Kim serv-i şāndur hāsında mescūdidür ol
- 4 Zāhidüñ reşk itdigi mülk-i ḥakīkat ser-te-ser
Ārifüñ āyīne-i zānūda meşhūdidür ol
- 5 Nakd-i ṭān ehl-i şüretden olur ser-māye-dār
Āşikun sevk-i melāmetde olan sūdidür ol

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

- 1 Zīr-i çeşminde o ḥāle ne disem lāf degil
Kişver-i hüsninüñ āhūları bī-nāf degil
- 2 Ḥaṭṭ-ı yakūṭla bir nüşha çıktı la^clüñ
Ki henüz dest-i nevāzende-i şāḥħāf degil

99 M1:s.44, S1:23a, M2:22a

100 M1:s.44, S1:23a, M2:22a

1a çeşminde: çeşmünde, S1

3 Her sühan kim yazasın bir de verāsin fikr it
Şanma sen şafha-i a^cmālūni neşşāf degil

4 İtme bir hemze-i şadme-i cādū-yı nigāh
Ey peri-zāde bu dildür cebel-i Kāf degil

5 Kaşabü^s-sabk-i feşāhatda olan yekke-süvār
Zāde-i ṭab^c-ı Müsellemidür o irdāf degil

101

Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilün

1 Gerd-i ġam içre görüp zann itme hālidür göñül
Hākde medfun hūm-i pür-zer mīṣālidür göñül

2 Nāzır-ı ma^cmūre-i arż-i bedendür muttaşıl
Hāris-i mülk-i yemīn kūtb-i şimālidür göñül

3 Yoğ anuñ emr-i bekāsında ne müddet ne mevādd
Cevher ammā ki ḋarażdan pāk ü ḋālidür göñül

4 Merkez-ārā-yı suṭūr-ı ḋāliyāt ü sāfilāt *
Şeş cihātuñ ḥāftāb-ı bī-zevalidür göñül

5 Kīt^cası beñzer müdevver bir žamīr-i rāci^ce
Baķ Müsellem baķ ne sırr-ı zü'l-celālidür göñül

101 M1:s.44, S1:23a, M2:22a

* S1'de 4. ve 5. beyitler yer değiştirmiştir.

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 Hāmedür cilve-geh-i rūh-ı me‘ānī-i cemīl
Sidredür cāy-geh-i vahy-i tīrāz-ı Cibrīl
- 2 Hāmeyi çūp-ı ‘aşā ṭutdı hep aşhāb-ı kelām
Kubbe-i mahbəreyi Tūr-ı tecelliye meşīl
- 3 Hāmedür çūpe-i te‘dīb-heme zāde-i ṭab̄c
İdemezler reh-i evzān ü niżāmī taḥvīl
- 4 Hāmedür dest-i muvahhiddeki sebbābeye dāl
Ki ider naẓmla tevhīd-i Hudāvend-i Celīl
- 5 Dest-i serheng-i me‘ānīde ķalemdür čevgān
Şaff-ı naẓmı ider anuňla Müsellem tertīl

Harfü'l-Mīm*

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 Her şikāf-ı dilimüz ḥancer-i mürgān ṭatalum
Biz de şeh-bāz gibi Tūr-ı beyābān ṭatalum

102 M1:s.45, S1:23b, M2:22b

* Bu başlık M2'de yok.

103 M1:s.45, S1:23b, M2:22b

1a ḥancer:hançer, S1

- 2 Mūr-ı perverde-i ḥākīde olursaḳ olalum
Dīdemüz revzene-i kāḥ-ı Süleymān ṭatalum
- 3 Yelken-i cūdī gūşūde göremezsek ilde
Mevce-i giryemüzi lūcce-i ˤummān ṭatalum
- 4 Böyle vaż^c ile eger ḥulle keserse devrān
Çeşme-i sūzını bir çāk-i girībān ṭatalum
- 5 Çünkü pūşīde imiş Kaˤbe-i maķshūda şebi
Tīregīlikde Müsellem gibi hicrān ṭatalum

104

Fāˤilātün Fāˤilātün Fāˤilātün Fāˤilün

عندليب نو کرفتارم چمن کمکرده
من اسیر غربتم راه وطن کمکرده ام

شمع عشقم چون فلاند انجمن کمکرده ام
رشته بر سرداغ اندام و من کمکرده ام

همچو قمری حنقه رقیتم درکردنم
سر و ازاد مرادم در چمن کمکرده ام

حسرت پیر اهنی باشد عزیز جان ولی
یوسفی اندرچه هر موی تن کمکرده ام

کرچه بر هیدم مسلم هزچه سیب ذقن
ماه کنعامن کتان پیر هن تن کمکرده ام

4b sūzını: sūzānī, S1
104 M1:s.45, S1:23b, M2:22b

Mefc̄ulü Mefâc̄ılıü Mefâc̄ılıü Feçulün

- 1 Hattuňla olup şaf-zede dīvān-ı nigāhum
Mağlūb-ter-i mūr-ı Süleymān-ı nigāhum
- 2 Sulṭān-ı serā-perde-i ḋaşkumla yazılmış
Sib-i zekeñanuň beyze-i fermān-ı nigāhum
- 3 Seng-i ğamıyla kāse-i dil olmada müdar
Yek-pāre sütün üzredür eyvān-ı nigāhum
- 4 Hep pençe-i mercān çıkarur genc-i dilümden
Dāmān u girībānuma ihsān-ı nigāhum
- 5 Endiše-i hälüňle seher cilveler itdüm
Bir merdüm-i Keşmīr idi mihmān-ı nigāhum
- 6 Şāfi-dil iken jāle gibi müncezib olmuş
Bir pençe-i hürşīde girībān-ı nigāhum
- 7 Bağdukça olur levha-i zānūya Müsellem
Cibrīl-i hüner mervahā cünbān-ı nigāhum

105 M1:s.46, S1:24a, M2:23a

4a çıkışur: çıkar, S1, M2

Mefc̄ulü Mefāc̄ılıü Mefāc̄ılıü Feç̄ulün

- 1 Şol mey-gede-i kūşe-i çeşminde zeb̄num
Üftāde-i dünbāle-i āhū-yı füs̄num
- 2 Her dem iderüm ḥalķa be-pā cū-yı emelden
Nā-reste-i nihāl-i çemen-bāğ-i cün̄num
- 3 Eşkümde nihān olduğuma eyle terah̄hum
Ey merdüm-i dīdem nażar it ǵavṭa-be-ḥūnum
- 4 Derk eylemez c̄ilm-i suver-i ḥān-ı müderris
Ben nüşha-i c̄aşķ-ı ezelüm bī-çeh ü ç̄num
- 5 Bir āh-ı şerer-eften-i c̄aşķ ile Müsellem
Hār u ḥas-ı zühhādı yaķar şučle-i der̄num

Mefc̄ulü Mefāc̄ılıü Mefāc̄ılıü Feç̄ulün

- 1 Yoķ şubh-ı ferāġatda benüm mesken-i āhum
Bir c̄idedür ol müştabadan dāmen-i āhum
- 2 Hep çāk-ı girībānı ider kendüme taq̄lim
Dünyāda budur mā-ḥaşal-ı ḥirmen-i āhum

106 M1:s.46, S1:24a, M2:23a

107 M1:s.47, S1:24b, M2:23b

- 3 Eczā-yı ḡam-ı muġ-peçeyi eyleyüp işlāḥ
Ger nāf-ı Mesīḥ olsa nōola hāven-i āhum
- 4 Bülbül yirine lāne-i her verd-i terinden
Hep mürġ-i semender çıkışarur gül-şen-i āhum
- 5 Da᷇vā-yı tenebbiyle degil ceyb-i Mesīhe
Geçse felek atlaşı ger süzen-i āhum
- 6 Bir pençe-i ḥurşidüñ olup vaḳf-ı ṭulū̄ı
Ḩamyāze-i ümmīd çeker revzen-i āhum
- 7 Peyveste-i çarḥ olmada gitdükçe Müsellem
Yok şubḥ-ı ferāğatda benüm mesken-i āhum

108

Fācīlātūn Fācīlātūn Fācīlātūn Fācīlün

- 1 Ey iden ḥarf-i kec ü rāstda şarf-ı ḳalem
Ḳalbdür vafk-ı raşad-ḥāne-i ism-i a᷇zam
- 2 Çāk çāk olmayacağı sīne-i şahṛā gibi dil
Cereyān itmez o vādīlere enhār-ı ḥikem
- 3 °Uzleti piše idüñ kim açıla °ayn-ı ḥavāss
Kıl sefer bāṭına zāhirden odur fi᷇l-i ehemm

5a tenebbiyle degil: teb ile dikilir, S1

7a gitdükçe: gitdükce, M2

108 M1:s.47, S1:24b, M2:23b

- 4 Olsa taşḥīf-i kitābetde eger el-^cuzleh
Olur el-^cizzüleh ey vākīf-ı imlā-yı rağam
- 5 Günəh olmasa eger ^cafva ḫarīn olmaz idi
Hille-i mağfiret üstünde tebāṣīr nedem
- 6 Degil insāna sezā cem^c ü ḫabūlī diyerek
^cArż ider čīn-i cebīnin saña ḥāliyle derem
- 7 Hükm-i esmā^o-i teżād ile Müsellem şeb ü rūz
Kabż u başt üzre geçer müddet-i ^cömr-i ^cālem

109

Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilün

- 1 Tā^cat-i Ḥaḳ zāhidi makbūl ider ^cinde^o-^cavām
Ġayret-i Ḥaḳ ^cārifi medhūl ider beyne^o-enām
- 2 Zāhid eyler mūcib-i emr-i llāhiyle ^camel
Ḥaḳka ikbāl ü teveccüh üzredür ^cārif müdām
- 3 Zāhidüñ kāri ^cibādetdür hemīn ma^cbūdına
^cĀrifüñ ḥāli ^cubūdiyyetledür her şübh u şām
- 4 Zāhidüñ cevlān-gehidür ḥadd-i seyr-i mustaṭīl
^cĀrif eyler kūy-ı seyr-i müstedīri iltizām

5 Zāhid eyler kesb-i esbāb-ı ḥużūr a^cmālle
 Ķalb-i ḥāzırla olur vuşlatda cārif müstedām

6 Zāhidüñ tā^cāti mīzānda şakīl olmak gerek
 cĀrifüñ tevhīdi vezn olmaz dimiş ehl-i kelām

7 Zāhide ism-i müsemmādur kemāl-i ma^crifet
 cĀrife zāt-i müsemmādur Müsellem ķasd u kām

110

Mefā^cīlün Mefā^cīlün Mefā^cīlün Mefā^cīlün

1 Mecālisde şafā-yı ḫalbe dā'ir çok eser gördüm
 Humāruñ dāhi cām-ı şohbetüñ bī-derd-i ser gördüm

2 Bu nevbet-i ḫasta-i efsūn-çeşmi olduğumda ben
 Yazılmış kīt^ca-i bādāmı ḫayli kār-ger gördüm

3 Dilīr eyler şeb elbet sāriki dirlerdi evvelden
 dūzd-i cānı çār-ebrū olunca beş beter gördüm

4 Be-cā-yı ḫatṭ u dendān dest-i şahhāf-ı cemālinde
 Ḥatṭ-ı yākūtla eṭrāfi ḥāvī bir durer gördüm

5 Habāb u mevc-i eyyāma Müsellem āşinā oldum
 Bu deryā-yı ḫavādişde nice tāc ü kemer gördüm

110 M1:s.48, S1:25a, M2:24a

1b ḫumāruñ: ḫumārin, S1

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 Dildür ol mevrid-i ilhām-ı Vedūd-ı ḡallām
Dildedür devḥa-i elvāḥ-ı şahḥāḥ-ı aḥkām
- 2 Dil-i kāvile vāsiṭa-i melek ü mülk-i ḡālemde
Ādeme varsa odur aşl-ı medār-ı ikrām
- 3 Dildedür sırr-ı ma‘allāhla şahv-ı ma‘lūm
Maḥv-ı mevhūme degildür o maḥall-i ārām
- 4 Dildür ol müdrik ü ḡālim ki uluḥ-a‘māle
Sāde-levḥ olsa da āverde olur rūḥ-ı kelām
- 5 Dildedür aṭse-i āmāl-i mülük u şu‘lūk
Dildedür şalsale-i rāḥle-i rāḥ-ı merām
- 6 Dildür ol medrese-i ḡilm-i usūl-i ma‘lūm
Dil degildür o ki aña ola mersūm-ı evhām
- 7 Dil āramdur ki aña āverdedür delv ü ḡarem
Olur ol demle Müsellem o maḥalde ekmām

Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün

- 1 Țama^c her çend-i vaḥsetden hirāsān gösterür kendün
Gubār-ı gevher-i nā-süfte ḡalṭān gösterür kendün
- 2 O gāh ḥuṣk kim ḫalmışdı ḥiṣt-ı ḥumda devr ile
Ser-i tākinde bāguñ resm-i ḥevgān gösterür kendün
- 3 Şu^ūn-ı zerre-i tābendesi ḥüsni-nigeh-i ḥiniñ
Sipihr her nażarda mihr-i rāḥṣān gösterür kendün
- 4 O resm-i ḫal^ca-i Cem kim degildür ḫabil-i taşvīr
Mürūr ile piyāz-hān-ı rindān gösterür kendün
- 5 Okundukça Müsellem nevādālar āferīnidēn
Leb-i efsürde-i dīvār cünbān gösterür kendün

Fācīlātün Fācīlātün Fācīlātün Fācīlün

- 1 Şem^c-i digerden hirāsān gösterür cem^ciyyetin
Çeşm-i şīr eyler ḥerāğ-ı dūdmān-ı vaḥsetin

* Bu başlık M2'de yok.

112 M1:s.49, S1:25b, M2:24b

113 M1:s.49, S1:25b, M2:24b

- 2 Ma^cnāda ṭayy-i merātible tekāpū idenüñ
Her bün-i mūyi virir bir Yusufuñ ḥāşıyetin
- 3 Himmetin bir rütbe itmiş küşte-gān-i ḡamze kim
Gerden-efrāz ide ser-tā-pāyi şem^c-i türbetin
- 4 Penbe-i ārāyiş-i tābūti her bir mücřimüñ
Gösterir ḋafvuñ beyāž-i şubh-gāh-i rāḥmetin
- 5 Müsta^cidd-baḥt-i čeşm-i ḡayrdan dūr olmağa
Zīb-i pişānī ider ḥāk-i siyāh-i zilletin
- 6 Şeh-per-efşān-i semenderden ider ārāste
Hasta-i hicr-i ruḥuñ bālīn-i kesb-i rāḥatın
- 7 Āferīn şāhib-i kemālündür Müsellem aňladum
Ġaflete ehl-i hevā meşşāṭa eyler raġbetin

114

- Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün
- 1 Dūr olaldan čeşm-i ḥāhiş ruḥsat-i dīdārdan
Farkı yok müjgānlaruñ ḥār-i ser-i dīvārdan
- 2 Şūret-i ma^cdūmda ḋaşķla inkār oldugum
Selb ider hüsnî cihānda min-ba^cd ikrārdan

6a şeh-per: şehr, S1
114 M1:s.50, S1:26a, M2:25a

- 3 Halka-i girdāb olur ṭavḳ-ı gülū-yı fāhte
 Cūy olsa serv-i gül-şen ḥaclet-i reftārdan
- 4 Vuşlatuň ăzāre muhtass olduğun taclım içün
 Ābla gül şeklini gösterdi zaḥm-ı ḥardan
- 5 Dāguma meyl itdi sīnemde Müsellem dil-rubā
 Bir şafā kesb itdi gūyā ṭarf-ı lāle-zārdan

115

Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün

- 1 Şikāf-ı üstüḥānum derde şeh-rāh eyledi devrān
 Reg-i cismüm tınāb-ı ḥayme-i ăh eyledi devrān
- 2 Benüm mūm-ı nigīn hāl-i nā-dānistemi yaķsuň
 Nişān-ı mücmelāt-ı ders-i efvāh eyledi devrān
- 3 Bu  aşruň bir müretteb meclisinden görmedük behre
 Sipihrüñ gerdiş-i cāmından ăgāh eyledi devrān
- 4 Dahî nev-reste iken şehr-ăşüb olmasun dirdüm
  lzār-ı būse-gāhın ăkibet māh eyledi devrān
- 5 Müsellem ṭabcuma teshîr-i mülk-i şīr ü inşayı
 Bu nev-reftār ile bir vefk-i dil-hāh eyledi devrān

3a ḥalķa:ḥalķa,S1,M2
 115 M1:s.50, S1:26a, M2:25a

Fā°ilātün Fā°ilātün Fā°ilātün Fā°ilün

درد صالم اضطراب دل شود معتاد من
معدن سیماب بوده طینت ایجاد من

من به پیش رحله کشتم صورت الاولی
هیئت لامی نماید رحله استاد من

من بقا خواهم بهستی او فنار امیکشد
اینچنین باشدمرا در صاحب ارشاد من

در فضا کاه و جوش مین ممکن را ازل
حلقه فتراک ستاد بی جهت صیاد من

معنیئ رنکین طراز دازسر کلکم که شد
ناف مانی هاون ما هیت بهزاد من

روزکار هم تم زدخر من سعیم بباد
سر فرویمر انمیکرده که بر باد من

کرده از خواب عدم بینا رحیل فیض صبح
ملکت دلرا مسلم چون جرس فریاد من

Fā°ilātün Fā°ilātün Fā°ilātün Fā°ilün

1 Cām-ı dil bulmaz şafā bu neşve-i mahmūrdan
Tüde-i ḥākister olsa heyzem-i engürdan

116 M1:s.50, S1:26a, M2:25a

117 M1:s.51, S1:26b, M2:25b

- 2 Şevk-i būs-ı gerdenuñ tā haşre dek ey sīm-ten
Türbe-gāhumda fürūzān-ı şem̄dür kāfurden
- 3 Hacle-i dehre gelen şīrīn-mezāk-ı mārifet
Bād-bīz-i rāhatın itmiş pür-zenbūrdan
- 4 Hıfz içün kālā-yı kāmin gerçi gerdān-ı şabāh
Kuflı-pervīni alur şandūka-i deycūrdan
- 5 Kāse-i čīninde ḥatt-ı inkisār-ı rūzgār
Bir siyeh peyker-i calemdür devlet-i faḡfurdan
- 6 °Asr-ı cemden kām alan sebbābe-dārān-ı zamān
Nabż-ı °ayşı fark iderler rişte-i ṭanbūrdan
- 7 Bu ġazel oldı Müsellem nażre-ārā-yı °azīz
Şavb-ı vālā-yı Süleymāna hediyye mūrdan

118

Fā°ilātün Fā°ilātün Fā°ilün

- 1 Ey şabā geşt eyledüñ dünyayı sen
Bir kişi gördüñ mi hiç başı esen
- 2 Oldı Manşūra cihānuñ mülki dār
Başına buyruk olunca kūh-ken

3a hacle: hacle, S1

5a čīninde: čīnide, S1

118 M1:s.51, S1:26b, M2:25b

- 3 Gördi ṭāvusı ḫafesde ser-be-ceyb
Naḳṣ-ı dehre olmadı beste zağan
- 4 Varmasun seyr-i ruḥa üftādeler
Kim müsāfir çāhidur anda zekan
- 5 İtme her bir emre itcāb-ı vücūd
Kālca-i ṭācate lāzımdur beden
- 6 Gurbet içre telh-kām-ı rāḥata
Şūret-i ḥamyāzedür ṭāk-ı vaṭan
- 7 Kaldı gönlümde ḥadeng-i ḡamzesi
Bu meşeldür kim buyurmazmış geçen
- 8 Gül-şen-i dehrüñ fenāsın ḡarż ider
Gerdeninde cünd-i izhāruñ kefen
- 9 Kāmet-i dil-dāra hem serdür diyü
Pāyine şarıldı servüñ yāsemen
- 10 Olmasa hicrān Müsellem ādemi
Bulmaz idi pīc ü tāb-ı dil-resen

Mefc̄ulü Mefâc̄ılıü Mefâc̄ılıü Feç̄ulün

- 1 Taçb̄ır-i dehen minnet-i güftarı neylesün
Eczā-yı çadəm ṭabla-i çat̄arı neylesün
- 2 Dil-dāde olan kār-ı ṭabībān-ı mecāza
Cünbān-ı rük-sāc̄id zünnārı neylesün
- 3 İtme heves-i melṭafa efsürde dilāndan
Eşcār-ı ḥazān-yāfte-īṣārı neylesün
- 4 Üftāde olan ḥalķa-i girdāb-ı kesāda
Mevc efgən-i pīşānī-i dīnārı neylesün
- 5 Temkīn-i hüviyyetle iden vüs̄c̄ati pā-māl
Taḥrīk-i meşiyyetdeki pür-kārı neylesün
- 6 Her demde iden perde-i ḥacāta teğābul
Meşşāṭa-ver meş̄er-i eshārı neylesün
- 7 Tūfān-ı sırişkimle olanla mütelāşī
Efsāne-i girdāb-ı nigūn-sārı neylesün
- 8 Nisbet ile mecrā-yı nigāhumdaki rūha
Kebg-i raşad-bādiye reftarı neylesün

119 M1:s.52, S1:27a, M2:26a

4a ḥalķa: ḥalķa, S1

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilūn

- 1 Devlet-i dünyaya mağrūr olma şafakten şakın
°Āk̄ibet-endīş olup hengām-ı fırsatdan şakın
- 2 Eşk-i mazlūmānesi şem^cüñ yakar pervaneyi
Gāfil olma āb-ı çeşm-i bī-mürüvvetden şakın
- 3 Olma a^cdānuñ mücerred niyyetinden ters-nāk
Sen °adūya itdigüñ fi^gl-cümle niyyetden şakın
- 4 Hemçü kassār āhīrūñ kir-pāsına meşgūl olup
Kendüñ itme rū-siyeh şems-i felāketden şakın
- 5 Gül gibi çāk olmasun dirseñ girībān-ı dilüñ
Bir hevā cem^c itdigüñ naķd-i ruṭūbetden şakın
- 6 Baķ seħābuñ giryē-i nā-gāhına çarḥ üzrede
Yār-i nā-hem-vārla dünyāda ülfetten şakın
- 7 Hāmenüñ seyr it Müsellem keşf-i rāzuñ kāğıda
Şuhuf-ı °ālemde tehī-mağz ile şohbetden şakın

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 Yevm-i sek keyfine ma‘cūn çıkarurken yārān
Meblağ-ı sīmini tutdurdı hilāl-i ramażān
- 2 Olduğundan meşelā hılkatı imsāk üzere
Şehride koz kabına koymağın az kaldi hemān
- 3 Gör o hercāyī tehī-kāseyi kim bī-pervā
Şark u ḡarbi gezüp oldukça şühūda mihmān
- 4 Bir çubuk ẓarfı fincānla hem-şehrīlerüň
Ağzını tutdiği oldı hele meşhūr-ı cihān
- 5 Oldı ḳandīl-i minārāt ḥamīr-i mīnā
Hum-nişinān dahī kürsī dibini ḳıldı mekān
- 6 Halk idüp cā Hacı Bayrām-ı Velī kürsisiñ
Cümlesi didi nedāmetle amān ya Rab amān

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 Bir ḥedeng-i āhla çokdan iderdüm ser-nigūn
Üstümüzde hakkıñ olmasa senüñ ey çarḥ-ı dūn

121 M1:s.53, S1:27b, M2:26b

122 M1:s.53, S1:27b, M2:26b

- 2 Cūy-veş vādī-i dil-cū-yı tevāžu^cda yürür
 Ḥāki pister sengi bālīn itse de şāhib-derūn
- 3 Keç-nihādānla eger ülfetde kūlfet olmasa
 Hiç ḥavāṣī der-kenār itmezdi aşḥāb-ı mütūn
- 4 Ḥādiṣāt-ı dehre mağlūb ola mı ehl-i fenā
 Ser-fürū itmez yeme mevce giyāh olmaz zebūn
- 5 Levha-i zānū bize ḥāzırca bir zāyiçedür
 Sen de iħrāc it Mūsellem andan aħkām-ı şǖūn

123

- Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün
- 1 Nice yüz biň de günāh eylese ehl-i īmān
 Yine tevhīdini vezn eyleyemezmiş mīzān
- 2 Şu^cle setr itdi fitilin cesed-i nā-pākin
 Böyledür cism-i ma^cāṣīye şūmūl-i ḡufrān
- 3 Şirküñ aşlında vücūdundan eser olmamağın
 Қalur erbābı daħi yevm-i cezāda uryān
- 4 Şūret-i Haķla mükerrem mi degildür ādem
 Hiç o şūret ola mı lāyik-ı nār u nīrān

5a zātiçedür: zāyirçediz, S1

123 M1:s.54, S1:28a, M2:27a

- 5 Müşrik olursa bu ^cālemde ^ciyāzenbillāh
Şureti mesḥ olup eyler o cehennemde mekān
- 6 Meshi pek vāzih ider yevm-i yefirrūl-merüñ
Remz-i tenzili beyān ehline bī-reyb ü gümān
- 7 Hamdülillāh ki Müsellem bizi seyr itdi hele
Hışşe-i ḡāib-i īmānla Rabb-i Mennān

124

Mefcūlü Fā^cilātū Mefā^cilü Fā^cilün

- 1 Eyler ḥaṭā o tıfla ser-i zülfı bār iden
Hıṛṣ-i cüvānda ṭūl-i emel iħtiyār iden
- 2 Mānend-i zülf-i vaḳf perīṣān ider dilin
Vā-bestə-i müsā^cade-i rūzgār iden
- 3 Bulmaz rehā şerāre-i ḥirmān ü nāleden
Gūş girān-ı ḡafletini penbe-zār iden
- 4 Nakd-i ḥayāt ü āb-i ruḥuň pāy-māl ider
Gül gibi āşinā-yı zamānda hezār iden
- 5 Ḥayrānuz Müsellem o hüsnüñ ki ^cakṣidür
Bedr ü hilāl-i ḥāveride ra^cṣe-dār iden

124 M1:s.54, S1:28a, M2:27a

5a Ḥayrānuz: Ḥayrāniyuz, M2

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

- 1 Sayd ola dirseň eger āhū-yı feyz-i Rahmān
Kıl kıyām ile rükū^cı aña sen tır ü kemān
- 2 Ser-keş olma çü elif-i rif^cati cūyende iseň
Bā-tevāžu^cla kitāb üstine kesb eyledi şān
- 3 Elde noķşān arayup kendini sencīde tutan
İki destinde tāş altında görür çün mīzān
- 4 Şuver-i tarḥ-i fenā seyrine tālib olana
İlbret āyīnesidür levha-i hışt-i bünyān
- 5 Sālikūn pertevini berter ider ehl-i cedel
Telhī-i yemle virür gevherine şafvet-i kān
- 6 Her seher itmededür şu^cbede-sāz-ı ḥafāk
Ṭop-ı mihrī dahī čevgān-ı ḡadrle ḡaltān
- 7 Ey Müsellem cāzametde kişi ebr olsa eger
Reh-güzārında gerek irmeye hiç mūra ziyān

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

- 1 Telh-i tab^cānuň olur ^caşırda ebnāsı güzīn
Āb-ı şūruň ^carakı olsa ^caceb mi şīrīn
- 2 Dil ki hūn olmaya endīše-i ^caşķuňla müdām
Şafhada ma^cnā-yı eş^cārı görünmez rengīn
- 3 Sāde-diller bu cihān mülkine hükm-āver olur
Her ḥabāb-ı yem-i bī-sāhil olur zīr-nigīn
- 4 Başt u kabż içre tedāvüldedür eşyā meşelā
Şafvet-i āyīnededür hem de geret čīn-i cebīn
- 5 Elde dendāne-i elmās-ı seher ister kim
Ey Müsellem açıla çarḥda ķufl-ı Pervīn

Mef^cūlü Mefā^cīlü Mefā^cīlü Fe^cūlün

- 1 Gel meclise iç hūn-ı dil-i cāmı dem olsun
Kan dökmege başduňsa ayağ dem ķadem olsun
- 2 Def postına sıgmasun olup şevkle ser-germ
Gel dā^cireye çenglerüň ķaddi ħam olsun

126 M1:s.55, S1:28b, M2:27b

5b çarḥda: çarḥda, M2

127 M1:s.55, S1:28b, M2:27b

- 3 Teşrifüñe gerden uzadup medd-i kemānçe
Revzende şadā-yı def ü kef ser-behem olsun
- 4 Bünyād örelüm ḋaşra ḥarāb olmadan evvel
Hem-şīre-i duḥt-ı reze mīnā ḥarem olsun
- 5 Peymāne gibi pür-dil olan devre karışsun
Ney gibi tehī-mağz olan ehl-i nağam olsun
- 6 Kan tutsun anı kim çü ḳadeh gelmeye bezme
Aksun içüne ḳanı eger cām-ı Cem olsun
- 7 Vir neş'e Müsellem ki sebūlardaki ḳulkul
Erbāb-ı dile ra'c-d-ı sıpihr nedem olsun

128

Fā'īlātūn Fā'īlātūn Fā'īlātūn Fā'īlūn

- 1 Dildür ol ḳabż-a-i şamşām-ı niyām-ı ebdān
Ki tutar semt-i yesārında anı ehl-i cihān
- 2 Dil imiş kutb-i şimāli ki cenūbi gözedüp^{*}
Zīr-i hükmündedür iklīm-i vücūd-ı insān
- 3 Maḳleb-i muṣḥaf-ı vaḥy olduğuna ḳalb-i selīm
Cüz^o-i eyserde teḳālibini farż it bürhān

2b çenglerüñ: çengerüñ, S1

128 M1:s.56, S1:29a, M2:28a

* şimāli / cenūbi, S1'de yer değiştirmiş.

- 4 Dil ol pā-seng-i terāzū-yı hākīkatdır kim
Gevherin ķadrin anuňla bilür ehl-i ḡīrān
- 5 Dil imiş madġa-i laħmiyye-i batn-i ḡunsur
Veled-i ķalb olur ādemde bulup nefħa-i cān
- 6 Zīnet-i hūsn-i ḡamel şafvet-i ķalb ile olur
Dest-ċīde tħutar āyīneyi meşşāta girān
- 7 Ey Müsellem čü ḥamīr-i tene dil-māye imiş
Āteş-i ḡażla ṭabħ itmede itme noķšān

129

- Fācīlātūn Fācīlātūn Fācīlātūn Fācīlūn
- 1 Mütevāżi olur elbet recül-i kāmil olan
Meyvenüñ puhtesidür ḥāke dönüp nāzil olan
- 2 Fākadan sīnesi čak olsa da mānend-i şadef
Ġayra açmaz keff-i ümmīdini şāfi-dil olan
- 3 Desti ṭopraqa yapışsa ider altūn čü mihr
Rūze-i kāse-i verd-i çemene kāfil olan
- 4 Hem-čü mīzān zeri hem gevheri pāyinde bulur
Vaż-ı sencīde olup ḡadle dili māil olan

7b ṭabħ: ṭabħ, S1,M2

129 M1:s.56, S1:29a, M2:28a

3b çemene: çemīne, M2

5 Gül ü nergis gibi hep bāde verir mā-ḥaşalın
Çıkup etrāf-ı rehe kāse-be-kef sā'il olan

6 Tīr-veş kalur ayakdan ya düşer bende çū tīg
Erre-i ṭā'n ile her yaḥṣī yamāna dil olan

7 Hāmil-i bār-i emānet dil-i pür-nāle imiş
İder efğānı Müsellem ceres-i mahmil olan

130

Fā'ilatün Fā'ilatün Fā'ilatün Fā'ilün

1 Tā ki ey ḡāfil bu vādīnūn tekāpūsındasun
Bang-ı neng içün derā-veş nāka zānūsındasun

2 Şa'yuña bābü's-selām olmuş senüñ ḥamyāze-rīz
Beyt-i Haḳ pehlūdasın cemmāze pehlūsındasun

3 Hilḳat-i aşliye-i ḥayvān saña itmiş rükū'
Sen rikāb ü zeyn kebk-i çeşm ü ebrūsındasun

4 Çīn-i Māçīne perişān oldı hep āzādeler
Sen henüz bir kāfirüñ zencīr-i gīsūsındasun

5 Vezn-i a'māl itmeden naḳd-i müşevvesh ṭiyetüñ
Ey girān-cān hevdec ü mahmil terāzūsındasun

130 M1:s.57, S1:29b, M2:28b

5a ṭiyetüñ: ṭiyetin, S1

6 Ey Müsellem çilleden ķaddüñ ḥam olsa çün kemān
Merd-i şāhib-i menzilüñ ḡam çekme bāzūsındasun

131

Mef̄ulü Mefāc̄ılıü Mefāc̄ılıü Fēulün

- 1 Pā-māl iderek kākülüni geçmese ḥūbān
Çārūb-i memerr olmaz idi şāne-i müjgān
- 2 Ḥāhiş-ker-i pāy-efgen-i İtlāk-i cihāta
Seng-i reh-i maṭlab görinür hestī-i imkān
- 3 Taşvīre dönüp şöhret-i hüsnüňle cihānin
Kālibalarını koydı tehī ḡurre-fürüşān
- 4 Hem-dem idügin görüd lebüňle ḡažabından
Kanın içiver cām-i Cemüñ bāde-perestān
- 5 Ḥussādı ser-efgende idüp şīr-i Müsellem
Tār tutuk dehan olur rişte-i dāmān

6a ķaddüñ: ķaddin, S1

131 M1:s.57, S1:29b, M2:28b

3a cihānin: cihānda, S1,M2

5b dehan: dīde, S1

Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün

- 1 Füsūn-ger bir ḡaceb sevdā-ger-i müşg-i Hotendür bu
Zemīni āsmānı gösterür sünbüл nedendür bu
- 2 Hezāruň şıklığın ṭomrukda çatlatmış gül-i ra᷇nā
Nesīme açılıp pinhān dimiş hep ḡoncedendür bu
- 3 Leb-i cūy üzre gördüm nergisi şordum didi sūsen
Çeker zencīr ü ṭomruk nāzır-i mülk-i çemendür bu
- 4 Bu kez tīr-i ḡama laḥt-i cigerdür mā-ḥażar zīrā
O menzil-gāhda eglenmeyüp evvel geçendür bu
- 5 Müsellem bī-sütūn virmiş piyāz-i sünbüle bał kim
Ser-i bī-esfer-i miḥnetde mağz-i kūh-kendür bu

Fācīlātün Fācīlātün Fācīlātün Fācīlün

- 1 Çāk çāk it cismüñ ey şāne kerem ḫıl rū-be-rū
Söyle başdan zülf-i yāre pic ü tābum mü-be-mū

* M2'de bu başlık yok.

132 M1:s.57, S1:29b, M2:28b

2a çatlatmış: çatlamış, M2

133 M1:s.58, S1:30a, M2:29a

2 Ben ḥaṭā itdüm şabāya virdigüm ser-rişteden
 °Ukde oldı korkarum gīsū-yı °anber-sāye bu

3 Şāye-bān-ı ḥad midür zülf-i müca°ad midür ol
 Birehmen mi āteş-i sūzāna eyler ser-furū

4 Diş biler ḥaṭṭ-ı leb yāre setre gūyiyā
 Çeşme-i ḥayvānda Musā Hıžrı eyler cüst-cū

5 Ey Müsellem bāde-i la°lūñ göreliden muttaşıl
 İki desti başda pür-cūş-ı nedāmetdür sebū

134

Mefā°ilün Mefā°ilün Mefā°ilün Mefā°ilün

1 Nigāhum gūše-i çeşmūñden ayrılmaz nedendür bu
 Didi ey °aşık-ı miskin saña °ayn-ı vaṭandur bu

2 Ten-i bī-cāna döndüm intiżār-ı vuşlatuñ tā ki
 Gel ey rūh-ı revānum saña cānum bir bedendür bu

3 Didüm Manṣūr-ı °aşkum tār-ı zülfüñde beni bend it
 Didi ber-dār-ı °aşkum olana °alī resendür bu

4 Ciger ḫanıyla rengīn eyledüm ben perde-i çeşmüm
 Şehīd-i °aşk olan merdümlere ḫanlı kefendür bu

5a la°lūñ: la°lin, S1

134 M1:s.58, S1:30a, M2:29a

2a ten-i: ten ü, M2

- 5 Gül-i ḥaṭṭ-ı leb-i dil-ber Müsellem sebze-i cāndur
Kenār-ı ḥavż-ı kevserde yāḥūd bitmiş çemendür bu

Harfü'l-He*

135

Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilātün Fā‘ilün

- 1 °Add ider kendin cemāl-i rāhmete ḥāl-i siyāh
Görse rū-yı mağfiretde şīve-i ‘afvı günāh
- 2 Pest olmaz keşret-i ālāyişe mirtāz-ı ‘aşk
Satvet-i emvāc-ı bahre ser-fürū itmez giyāh
- 3 Bir şadādur günbed-i gerdūnda dem-sāz olan
Nīk-hū ol gāvla nāmuñ yād-gār-ı bezm-gāh
- 4 Bir nefes gül-rū yine taķīb içün āb-ı hayat
Şūret-i şeb-nemde eyler ‘ömr-i cāvīdin tebāh
- 5 Vādī-i matlebde farṭ-ı nāleden oldum ‘adem
Kaldı şahş-ı hüsn-i meşhūr-ı bütān güm-geşte rāh
- 6 Halka-i āğuşa ‘aksi şayd ider erbāb-ı dil
Cevher-i āyīne-i sīne olursa dūd-ı āh

* Bu başlık M2'de yok.

135 M1:s.59, S1:30b, M2:29b

6a ḥalqa: halka, S1

- 7 Hüsninüň i^cazını gör şīve-i reftärda
Bir binādur eyledi āb-ı revānı cāy-gāh
- 8 Bakmağa itsem heves ruhsār-ı dil-dāre olur
Katre-i hūy-i ḥacālet-zādesi mihr-i nigāh
- 9 Penbe-kār-ı āferīn ile Müsellem şīcürüni
Gül gibi yārān iderler zīver-i ḡarş-ı kūlāh

136

Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün

- 1 Eger sāyeň düşeydi vech-i arża kāzīnāmın kān
Halāyık gelmemek lāzım gelürdi yā Resūlallāh
- 2 Zahīr olmasaň ey Ḥayrūl-beşer esnāf-ı insāna
Bu fiṭrat ẓahr-ı ādemde ḳalurdu yā Resūlallāh
- 3 Nice cāk olmasun ayā ḳamer māhiyyetüñden kim
Her işde yarıcın Allāh olurdu yā Resūlallāh
- 4 Kitābuň bikr hem rūh-ı laṭifüñ ümmüöl-eşyādур
Mevalīd-i ḳidem senden bilürdi yā Resūlallāh
- 5 Felekde olmasayı bir daḥī ümmīd-i pā-būsuň
Bu vaż^c-ı inḥinādan ṭogrılurdu yā Resūlallāh

136 M1:s.59, S1:30b, M2:29b

5b inḥinādan: inḥinādan, S1

6 Müsellem dergeh-i lūfuñda bir mücrim ķuluñdur kim
Şefāc̄at mujdesiyle ķayrılurđi yā Resūlallāh

137

Mef̄ulü Mefāc̄ilü Mefāc̄ilü Fēulün

- 1 Bir mertebe diķkat iderüm kim seferümde
Yūsuf-i çehidür her bün-i mūlar nażarumda
- 2 Nālem bir ufuķ-zādeye olmuş müterəşşid
Dehliz-i serā-perde-i şübh̄ cigerümde
- 3 Oldumsa dil-āşüftesi ol gül-şen-i aşlin
Buldum gül-i şamı hele pīrāye serümde
- 4 Gösterdi ķadem dārire-i devr-i felāhın
Bu mestī-i mevhūmî bisāt-ı hünerümde
- 5 Düşdümse n̄ola nedret-i elfāza Müsellem
Itlāk-ı meānī görinür harf-i cerümde

138

Mef̄ulü Mefāc̄ilü Mefāc̄ilü Fēulün

- 1 Çīn-i ħam-ı zülfüñde olup mesken-i şāne
Ser-tā-be-ķadem çāk-ı emeldür ten-i şāne

137 M1:s.60, S1:31a, M2:30a
1b Yūsuf-i çehidür: Yūsufuñdadur, S1
3a ol: S1 ve M2'de yok.
4b mestī: hestī, M2
138 M1:s.60, S1:31a, M2:30a

- 2 Bir tel şokeyum diyü ser-i peyk-i şabāya
Bir oldı giribānı ile dāmen-i şāne
- 3 Şanma ki benān olmağa Mansūr-ı ser-i mū
Āmādedür ol rif̄ate şad-gerden-i şāne
- 4 Engüşt-i nigāhın dehen-i hayrete կoydı
Gördükde perişānī-i zülfüñ zen-i şāne

139

Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün

- 1 Ham mīdur sipihr-i āh-ı bezm-i tevbe-cūlarda
Ki կukkul-i ra^cd-bārān-ı nedāmetdür sebūlarda
- 2 Bu vādīde hüner Ya^ckūb-ı ^caşk olmakdadur yoħsa
Gelür gül-bū-yı pirāhendeki her cāh-ı mūlarda
- 3 İder her rind-i bī-sāmānı şāh-ı kişver-i Dārā
Ziyān-ı mūm nigīn-i cemdurur cevf-i kedūlarda
- 4 Hirām-ı կāmetünde bu կopuşlar tarz-ı āħardur
Bulunmaz bu güşayışler hezārān ḡonce-būlarda
- 5 Yem-i pür-cūş-ı ma^cnāda Müsellem kīlk-i endīşem
Bulur bir gevher-i ^cālem-bahā her ser-fürūlarda

139 M1:s.60, S1:31a, M2:30a

2b cāh: çāh, S1,M2

3b ziyān: nihān, S1,M2/ cemdurur: cemdür, M2/ cevf: ḥavf, M2

Mefâcîlün Mefâcîlün Mefâcîlün Mefâcîlün

- 1 Firâkuñla ḥarâb-ender-ḥarâbûm yâ Resûlallâh
O şevk ile mahall-i āftâbûm yâ Resûlallâh
- 2 Dilüm aḥker-i ızāmum sîhdür bezm-i ənâşırda
Ser-ā-pâ nâleyüm gûyâ kebâbûm yâ Resûlallâh
- 3 Sirişküm āb u āhum bâd u dil āteş olup gitdi
Mübârek pâyuña ḳalmış tûrâbûm yâ Resûlallâh
- 4 Çü hâme secde-i sehv itmeden evrâk-ı naçtuñda
Nevâ-yı əaczle bî-hûş u tâbûm yâ Resûlallâh
- 5 İdelden sen kerîmüñ əstânın ḥalqa-veş mirbat
Fiğânumla vişâhüş-şadr-ı bâyum yâ Resûlallâh
- 6 Olursam ḥâk bir ten riştedür gerden-i kıyâmetde
Hiyâmuñda yine mîh-ı tînâbûm yâ Resûlallâh
- 7 Müsellem bendeñ kıldıñ sezâ-yı devlet-i dîdar
Vucûhuyla o yüzden kâm-yâbûm yâ Resûlallâh

140 M1:s.61, S1:31b, M2:30b

5a ḥalqa: ḥalqa, S1

5b vişâh: visâh, S1

6b tînâb: tîbâb, M2

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

- 1 Şavt-ı Dāvud ile bir hem-dem-i zār olsa bize
Ney gibi dāğ-ı bedel zerd ü nizār olsa bize
- 2 Her maķām içre kabūl-i nefes itse meşelā
Bir kemer-bestə girift olsa da yār olsa bize
- 3 Dāğ-dār eyler idüñ sīne-i bī-kīnemüzi
Bir fürūzende-nümā lāle-^cizār olsa bize
- 4 Sebze-i ḥattı olup zīb-i çemen-şuffe-i dil
Bu ḥazān-gāh-ı emel reşk-i bahār olsa bize
- 5 Zülfî bāşbūg u ķafādārı ķarağol idinüp
Gīsuvānı iki vech üzre yarār olsa bize
- 6 Fikr-i cennet eger olmasa fenā mülkinde
Hiç ķuşūr itmez idük dār-ı ķarār olsa bize
- 7 Ḥalķa-i zülfî miyānında o ḥāli görsek
Biz ki tefsīde-lebüz mühre-i mār olsa bize
- 8 Kıldı naħcīr-i me^cānīyi Mūsellem yine şayd
Çīn-i fitrākde hep böyle şikār olsa bize

Mefā^cīlün Mefā^cīlün Mefā^cīlün Mefā^cīlün

- 1 Müraccahdur göñül fenn-i ma^cārifde lisān üzre
Mufaqqaldur ma^cāni^c ilmi çün^c ilm-i beyān üzre
- 2 Gönüldür cānib-i ḥaydan ḥayāt-ı dā^cime mazhar
Ki hū-yı pehlū-yı dilden ḳodı lahm-ı uestas^cān üzre
- 3 īlmāret muttaşıl rub^c-ı cenubisindedür^c arzuñ
Yesāre düşdüğinden dil vucud-ı ḥākiyān üzre
- 4 Göñül bir bāz-gūn ḥatt-ı mühr-i bādāmī misālidür
Ṭurur bir kā^cide dest-i muḥālifde benān üzre
- 5 Müsellem çāre ḳil billāh sen de tende iken dil
Gerekdür perveriş eṭfāle mehd-i mihr-bān üzre

Fā^cilatün Fā^cilatün Fā^cilatün Fā^cilün

- 1 Cām-veş şafvet-i ḳalb ile girin meydāna
Hoş-güvār eyler o ḥūn-ı dilini yārāna
- 2 Sırr-ı devrānı bilmez menzil alur yoḥsa ḳalur
Girmese seng-i felāhın meşelā devrāna

142 M1:s.62, S1:32a, M2:31a

143 M1:s.62, S1:32a, M2:31a

2a bilmez: bilen, S1

- 3 Mü-şikāf olmaz idi böyle ḥaṭā-verlikle
Erre-i cevr ü cefā görmese elden şāne
- 4 Dil o ne-şüküfte gül-bāğ-ı ḥaḳīkatdür kim
Çarḥ bir sebze seher jāledür ol bustāna
- 5 Penç beyt ile Müsellem yine bu nev-ǵazeli
Yazdı bir ḥamse gibi fezleke-i ǵirfāna

144

Fā̄cīlātūn Fā̄cīlātūn Fā̄cīlātūn Fā̄cīlūn

- 1 Şem̄a yanup yakılıp bir şeb bezm-i ǵam-ḥānede
Mirvaha gördüm kef-i germiyyet-i pervānede
- 2 Mehbīt-i nūr-ı ḥaḳīkatdür bekem ḫalb-i fakīr
Rāygāndur āftābuň pertevi vīrānede
- 3 Neş̄e-dār olmaz yed-i üstādla yoğrulmayan
Nā-sirişte ḥāk ṭurmaz ḫalib-i peymānede
- 4 Tīr-i tān-ı nāsa erbāb-ı fenādur pūte kim
Baḥyeden şad-mīḥ vardur delk-i dervīşānede
- 5 Ey Müsellem ṭarḥ-ı fānīde bekā erbābına
Şūret-i ḥamyāze-vār ṭāk-ı der-i kāşānede

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

- 1 Vechi üzre nazar it kākül-i cādū esere
Şemsüñ üstünde bak ol sāye-i şun^c-ı ķadere
- 2 Ğayret-i çeşmүñ ile nergise h̄ab oldı h̄arām
Mübtelā oldı o nāķış başarı āhir sehäre
- 3 Dil-güdāz oldı görüp ṭal^catuñı reşkinden
Geldi ăşār-ı mehiķ vech-i münir-i ķamere³⁰⁷
- 4 Nazm-ı dendānuñ ile nice sefīne pür olup
Bir ǵubār itdi taṭarruk dil-i pāk-i gūhere
- 5 Ḥab^c-ı ķannād-ı Müsellem yine bu nev-ǵazelüñ
Noķtasın misk-i dehān eyledi kām-ı hūnere

Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün

- 1 ᠀ubār-ı dergehüñ kuħl-i başardur yā Resūlallāh
Zerūr-ı dīde-i ehli nażardur yā Resūlallāh

145 M1:s.63, S1:32b, M2:31b

3b mehiķ: be-ħaġġ, S1

5b eyledi: M2'de yok.

146 M1:s.63, S1:32b, M2:31b

- 2 Kiyām-ı h̄idmetüñle çarha girmiş şevk̄le eflāk
Ser-ā-pā cismi anuñcün kemerdür yā Resūlallāh
- 3 Ḥarīmūñ neyr idüp iki kevkeb kim mülāzimduñ
Halīfe şemsdür cevzā °Ömerdür yā Resūlallāh
- 4 Saña pey-rev olan sāye-şifat rūyun sef̄id eyler
Bunu fark̄ itmeyen nākış-ı başardur yā Resūlallāh
- 5 Senüñle çār-yārūñ vaşfinā hāziz olan °āciz
Müsellem aḥkar-ı nev̄-i beşerdür ya Resūlallāh

147

- Fā°ilatün Fā°ilatün Fā°ilatün Fā°ilün
- 1 Sa°yla mālik olur sālik dil-i bī-kīneye
Hiç °azīmetsüz zafer mümkün midür gencīneye
- 2 Şafveti ḡālib keşafet sıklın atmış ardına
Ger derūn ehli ararsañ kıl nażar āyīneye
- 3 Dīde müjgāndan giyer bir tāze Keşmīrice şāl
Merdüm-i şāhib-nażar kāni° gerek peşmīneye
- 4 Vir riyāżetle naḥāfet cisme kim erbāb-ı dil
Perr-i Ḳufl-ı rāz dirler üstüḥvān-ı sīneye

2a h̄idmetüñle: h̄izmetüñle, S1

147 M1:s.63, S1:32b, M2:31b

2a şafveti: şafvet, M2

5 Pîr-i °aşķuñ biz Müsellem ayağın öpsek n̄ola
Bâde-nūşān hürmet eylerler hüm-i dîrineye

148

Mefâ°ilün Mefâ°ilün Mefâ°ilün Mefâ°ilün

- 1 Olup şem^c ile gice leb-be-leb pervâne meclisde
°Aceb şevkⁱ ile şohbet itdi yana yana meclisde
- 2 Sıkılmış duhter-i rez kim °arak-rîz oldu endâmi
Çıkarıldı reng idüp sâkî anı yârâne meclisde
- 3 Olup dirhem ney ü mey perde-i nâmûsı çâk itdi
Girîbân bûseler °arż eyledi dâmâne meclisde
- 4 Hümârin def^cine and icme sâkî i°timâdum yok
Inanmaz görmeyince içерüm peymâne meclisde
- 5 Müsellem ma°nâ-yı rengîn degil sahbâ-yı bî-gışdur
Ki hâmeñ neşœ-bahş oldu sühân-gûyâne meclisde

149

Fâ°ilâtün Fâ°ilâtün Fâ°ilâtün Fâ°ilün

- 1 Tefrika virmiş şabâ gîsû-yı müşk-efşânuña
Bir hâtađdur dil-şikenlik şanma ķalur yanuňa

148 M1:s.64, S1:33a, M2:32a

4a icme: içme, S1

149 M1:s.64, S1:33a, M2:32a

2 Çehre-sāy oldum yoluñda cismüm itdüm ḥāk-i pāy
Ey büt-i ser-keş ne var sürsem yüzüm dāmānuña

3 Görmədüm billāh sebātuñ sākiyā peymānede
And içerseñ de inanmaz içərüm peymānuña

4 Halkla dest ü girībānsun müdām ey duht-i rez
Kanını iç kim girerse bir dahī meydānuña

5 Sebk-i nażma dilde ḥūn ister Müsellem ba^cd-ezān
Ma^cni-i renginden vaşşale kıl dīvānuña

150

Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün

1 Ruḥuñ şevkiyle sūzān-ı şem^c-i bezm-ārā derūnumda
Lebüñ zevkiyle gerdān-ı sāğar-ı şahbā derūnumda

2 Göñül akmış o serv-i ḥüsni bālā-deste el irmez
Velīkin cū gibi var meyl-i būs-ı pā derūnumda

3 Olup ser-der girībān-ı bahṛ-i hadisānda şedef-āsā
Muḥaṣṣal buldum aḥer bir dürr-i yekṭā derūnumda

4 Gören mey gibi pür-cūş olduğum bir lahzadan şoňra
Bulur derd-i keder elbette nev^c-i mā derūnumda

- 5 Baķup mirāt-i efvāha şakindum ħalkuñ āhinden
Şafādan ġayri šuret bulmadum aşlā derūnumda
- 6 Virüp şafvet-misāl cām-i Cem āyīne-i kalbe
Be-cā-yı hūn-ı dil gördüm mey-i hamrā derūnumda
- 7 Sevād-i nażma meyl itse Müsellem dil Süreyyā-veş
Hemān cem̄iyyet-i hātir olur peydā derūnumda

151

Fā°ilatün Fā°ilatün Fā°ilatün Fā°ilün

- 1 Mürġ-i dest-āmūzdur ḡonçe ḥarīm-i hārda
Gāh dest-i şāħda gāħi olur destārda
- 2 Buldi cānından cüdālik keşret-i aqyāride
Kaldi āh u nāle cism-i  āşik  am-hārda
- 3 Sebzeler berg-i  azāndan oldilar cevşen be-dūş
Leşker-i deyden rehā-yāb olmaġa gül-zārda
- 4 Hırka-i şad-pāre giydi cū-yı şahen-i bādīye
Bulmayup bū-yı vefā pīrāye-i ezhārda
- 5 Yād-i la°l ile Müsellem geşt idüp vādīleri
Tūtiyān-ı kand mümsik gösterür minkārda

151 M1:s.65, S1:33b, M2:32b

2a aqyāride: aqyārda, S1

Mef^cülü Fā^cilātū Mefā^cilü Fā^cilün

- 1 OI şāh-i hüsni eyledi tā kim penāh āh
Yağmaya virdi mülk-i derūnı sipāh āh
- 2 İtdüm sırışk-i dīdemı bārīde ol ķadar
Rūyīde oldı sāḥa-i dilde giyāh āh
- 3 Ey vaşl-gāha cāzim olan reft-gān-ı cāşķ
Ser-menzīl-i murāda çıkış şāh-rāh āh
- 4 Oldı nefīr-i nāleleri tablī sīneler
Burc-ı sipihre dikdi cālem pād-şāh āh
- 5 Sünbül-sitān-ı bāğ-ı cinān olsa istemem
Kıldum şikāf turrelerüñ cilve-gāh āh
- 6 Zülfüñ midür yüzüñe çeken cānberīn niğāb
Ey māh yoħsa perde-i dūd-ı siyāh āh
- 7 İsbāt-ı müdde^cāya ne hācet Müsellemā
Rūz-ı haşrda cāşıka besdür güvāh āh

Fā°ilātūn Fā°ilātūn Fā°ilātūn Fā°ilün

- 1 Cānumı °arż eyledüm meyl ile cānān almada
Derd-mend-i °aşkı gör kim cān virüp cān almada
- 2 Nabż-gīr olmuş nigāhuň ḥasta-i °aşkuň bilüp
Nişter-i ser-tīz-i ġamzeňle gözüň ḫan almada
- 3 OI kemān-ebrū nigāh-ı şاشına virmiş güşād
Menzilin şahrä-yı dilde tīr-i müjgān almada
- 4 Gördi ḥūn-pāş sırişk-i dīdeyi meyl itdi yār
Hāce-i ḥüsne ü bahādur dürr ü mercān almada
- 5 Sāha-gāh-ı nażm içinde itdi irħā-yi °inān
Düldül-i ṭab°-ı Müsellem şimdi meydān almada

Fā°ilātūn Fā°ilātūn Fā°ilātūn Fā°ilün

- 1 Nakd-i eşkümlə ḥarīdārum o nūr-i dīdeye
Eyledüm çeşmüm terāzū bir dürr-i sencīdeye
- 2 Şu°le-tāb-ı °arızı yakdı ser-ā-pā dilleri
Şığmadı cān-sūz-ı şem°-i ḥüsni bir pūşīdeye

153 M1:s.66, S1:34a, M2:33a

1a eyledüm meyl ile: eyledüm ben meyl, M2/ ile: itdi, S1

154 M1:s.66, S1:34a, M2:33a

3 Göklere irdi kemend-i nālem ammā şad dirīğ
Dest-i āhum irmedi ol serv-i dāmen-çīdeye

4 Hāl-i mūyin şanma zīr-i turresinde ol şehüñ
Hindu der-kef-i nīze itmiş ejder-i piçīdeye

5 Cüst-cū eyler Müsellem sevk-i hicrānı bugün
Naķd-i şabruñ çaldırup bir nazre-i düzdīdeye

Harfü'l-Ye*

155

Mef̄ulü Mefāc̄ılı Mefāc̄ılı Fēulün

1 Tab̄um ki ide hāmeye taq̄lim-i sevādī
Żamg-ı şecer Tār ider eczā-yı midādī

2 Matem-gede kalmada kefen pāreyi devrān
Eyler birine perde-i mağz-ı ser-şādī

3 Çok cīn-i cebīn seyrin ider dīde-i gerdūn
Devriyle ider rīşe-i bīh-eften dādī

4 Ol mürd-i siyeh-rū-yı günāhum ki men itdüm
Pīrāye-i pişānī-i aqmāl-i iqbādī

3b çīdeye: cīneye, M2

* Bu başlım M2'de yok.

155 M1:s.66, S1:34a, M2:33a

5 Çok gevher-i ma^cnāyı çeker nażma Müsellem
Tār-ı zer-i eyyām olursa mütemādī

156

Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilün

- 1 Her ki ḥuşki ider perverde bir şāḥ-ı güli
Huşk-i dīvār itseler gül-şende ḥāk-i bülbülü
- 2 Böyle vādīlerde dūd-i dil imiş ser-māye kim
Bir ser-i Mecnūn dirler her piyāz-ı sünbüli
- 3 Eyleyen hüsni bülendüñ cilvesin vāle-nişin
Başlar pīrāyesi itmiş hevā-yı kākülü
- 4 Çehre-sā-yı ḥākdān-ı maḥşerüm ol demde kim
Tāk-ı cisr-i hūn iderler pūşt-i çeşm-i düldüli
- 5 Ber-ṭarīk itmiş Müsellem vāridāt-ı ṭab^cına
Her şikāf-ı üstüḥān şeh-per-i ḋakl-ı güli

157

Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilün

- 1 Kec-nihādān çıkışup eṭrāfdan a^cşāb gibi
Aldılar hükmi ele levh-i suṭurlāb gibi

156 M1:s.67, S1:34b, M2:33b

1b ḥuşk: ḥuşt, S1

2b piyāz: sāz, S1

157 M1:s.67, S1:34b, M2:33b

- 2 Kible-i ehl-i recā^cad olan erbāb-ı reḥā
Dāmenin çekdi girībānına mihrāb gibi
- 3 Muttaşıl meşrebi şafī gorinen ehl-i şafā
Halkla dest-i girībānda mey-i nāb gibi
- 4 Bi-ķarār olma sefīr ol saña pey-rev olana
Dāme-i māhiyi koyup geçme şakın āb gibi
- 5 Ser-be-ceyb oldu bu eyyāmda bi-şübhe vü reyb
Hep derūn-perver olan ḥalķa-i girdāb gibi
- 6 Mü-şikāfān tükedüp sīnede kīl ü kālin
Pes pes itmege sefer tīfl-i resen-tāb gibi
- 7 Genc-i ɔrfāna Müsellem yine kilk-i dü-zebān
Buldu himmetle zafer nīše-i niğāb gibi

158

Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün

- 1 Nedür dirseñ hüner-bāzān-ı ɔşkuñ kūy u çevgānı
Hayāl it bir murākib şūfi-i serdür girībānı

2a kible: kabl, S1
 5b ḥalķa: ḥalķa, S1
 6a tükedüp: dükedüp, S1/ Bu beyit S1'de ilk beyittir.
 6b itmege: itmekte, S1
 7b nīše: tīše, S1,M2
158 M1:s.68, S1:35a, M2:34a

- 2 Gerekdür ādeme her bābda müstağfir olmak kim
Kilīd-i cennete dendānedür şeyn-i peşīmānı
- 3 Nem-i eşk eyler elbet dürr-i maķṣūdī tebessüm-řiz
Hevānuñ giryesi ḥandān ider berg-i gül-istānı
- 4 Mišāl-i kehkeşān rāh-ı dilin pāk eyleyen sālik
İder evvel ķademde zīr-i pā bu çarh-ı gerdānı
- 5 Nazar kıl bir ḥabābe gerdiş-i girdābda şoñra
Ḩayāl eyle külāh-i Mevlevīyi sırr-ı devrānı
- 6 Derūn erbābına pā-māl olan çekmez ḡam-ı ḡaşrı
Bu devrānda ayağ öpmekle sākī aldı meydānı
- 7 Müsellem yok beķā naħl-i vücūda bāğ-ı ḡālemde
Sifāl içre olur pāyende hiç gördüğün mi reyhānı

159

Mefūlü Mefācīl Mefācīlü Feçūlün

- 1 Cem itdi güzer cām-ı meserret saña ķaldi
Sākī yine meydān-ı muhabbet saña ķaldi
- 2 Terk itdi ser-i Ķaysı belā lāne-i mürgi
Ey dil şeref-i tāc-ı sağādet saña ķaldi

3a dürr-i: dürr ü, S1
159 M1:s.68, S1:35a, M2:34a

3 Peymānemizüñ neş^oe-nümün itmege farķuñ

Ey reng-i seher-gāh nedāmet saña қaldı

4 Tīr-i emeli eylemege zīb-i nişāne

Ey bāzū-yı devrān metānet saña қaldı

5 Meşşāta-i dehr olmağa āşār-ı Müsellem

Ey ṭab^c-ı girān-māye-i rağbet saña қaldı

160

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

1 “ Künti kenz”üñ sırrına şayān idüp Sübħān seni

Eyledi nāsūt içinde ey göñül vīrān seni

2 Kuvvet-i esmā-i hüsna żahr-i қalbüne

Ḥāmil-i bār-ı emānet itdi Ḥaḳ zīshān seni

3 Enfüs ü ăfāka senden bahş olur nūr-ı şafā

Kıldı vech-i muṭlaqa āyīne-i cīrfān seni

4 Ādem-i ma^cnayı bul kim merci^c-i eşyādur ol

Kurtarup “ belhüm aḍal ”dan eylesün insān seni

5 Gel Müselleminden Sezāyī cāmını nūş eyle kim

Eyleye keyfiyyet-i esmā ile sekrān seni

5b ṭab^c: şāh, M2, S1'de yok.

160 M1:s.68, S1:35a, M2:34a

2b ḥāmil: hamel, S1

Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün

- 1 Bahār-i hüsni geçmiş ben şitābān olduğum қaldı
Benüm bender-geh-i ebrūda mihmān olduğum қaldı
- 2 Benānuň şāne-kār itmiş °adū gīsū-yı cānāne
Benüm hep çāk çāk dest-i hicrān olduğum қaldı
- 3 Rahīl-i bah̄t-ı hūfte merhale-der-merhale hicrān
Ceres-āsā benüm leb-rīz-i efğān olduğum қaldı
- 4 Meşāmum olmadı bu düzd-i zülf-i yārdan ancak
Hemān bu rüzgār içre perişān olduğum қaldı
- 5 Müsellem genc-i lebden almadık esrār-ı laçlinden
Gubār-ı sebze-i hatt ile hayrān olduğum қaldı

Fācīlatün Fācīlatün Fācīlatün Fācīlün

- 1 Kaysuň irdikçe fezādan °alem-i şekvāsı
Başınıuň yazusıdır dirmiş aña Leylāsı
- 2 Oldı dil fikr-i ser-i zülfle etfāl-i şamuň
Şahfa-i meşķ şiken-ber-şiken heycāsı

161 M1:s.69, S1:35b, M2:34b

162 M1:s.69, S1:35b, M2:34b

3 Gerden-i կոմրի-i maṭlabda merāmuñ baḳsañ
Görinür şüret-i ḥālḥāl-i kef ü hem-pāsı

4 Bir ḥatt-i sebzeyi tasv̄ire yine virmiṣ per
Mürğ-i zār-i emelüñ ṭūṭī-i sükker-ḥāsı

5 Bir siyeh-cerdeye dil vir ki Müsellem ḡaşkuñ
Puḥte-i kündem imiṣ Kaysa olan iṭāsı

163

Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün Mefācīlün

1 Ḥatt-i laq̄-i lebüñ kim müşraᶜ-i ḡālem-bahā çıktı
O müşraᶜdan iki maᶜnāyi şāmil bir edā çıktı

2 O rūyı kendümin üzre görünce zülf-i pür-çīnün
Perīşān eyledüm kendüm dehānumdan ḥaṭā çıktı

3 Ḡubār-i ḥāk-i pāyüñ tiber-i terkīb-i emel dirken
Meḥekk merdüm-i şāhib-i başarda tūtiyā çıktı

4 Hayāl-i zülfle oldu muṣaṭṭar vādi-i ḥāṭır
Miyān-i sünbul-istāndan nesim-i dil-güşā çıktı

5 Birer āhla döndük hep Müsellem sevk-i dil-berden
Bugün ehl-i dilüñ yevmiyyesi bād u hevā çıktı

5a cerdeye: cerdeye, S1,M2

163 M1:s.70, S1:36a, M2:35a

5a āhla: āh ile, S1,M2

Fā°ilātün Fā°ilātün Fā°ilātün Fā°ilün

- 1 Olmasa kākül-i dilüñ cā-yı karārı kāşki
Ol hevāyı bilmeseydi ķayd-dārı kaşki
- 2 Ben virürdüm şimdilik tıflı dili irşāda līk
Tekye-i °aşķuñ olaydı iħtiyārı kāşki
- 3 Pek ḥatā itdüm hevā-yı čin-i zülfüñ yazmadum
Dil bileydi ķıl ü ķal-i rūzgārı kāşki
- 4 Çeşm-i şayyādı şikeste-bāl ider mürğ-i dili
Bilse şeh-bāzum vebāl-i inkisārı kāşki
- 5 Sīnedür ser-tā-ķadem nūk-ı ġama meydān-ı dil
Bir geçenden gelse bāri ber-güzārı kāşki
- 6 Berg ü bārum tarz u eṭvārum gördüm muttaşıl
Nergis-āsā olsa çeşmüm serde bāri kāşki

Mef°ulü Mefā°ilü Mefā°ilü Fe°ulün

- 1 Ter-dāmen olan dehare bī-rağbet olur mı
Gevherdeki āb olmaya żi-kıymet olur mı

164 M1:s.70, S1:36a, M2:35a

165 M1:s.71, S1:36b, M2:35b

- 2 La^č-i leb-i mey-gūnla gelür dillere neş^oe
 Görseň ^čacabā meyde bu keyfiyyet olur mı
- 3 Bi^č-ası̄l olan hem-ser-i ^čāli-neseb olmaz
 Ḥubā ķadd-i dil-dārla hem-ķāmet olur mı
- 4 Bak āyīnenüñ keşf-i žamīrinde hirās it
 Hiç sāde-dérün kimse ile ülfet olur mı
- 5 Kalmadı şafā dilde ḥayāl ideli çeşmүñ
 Bir ḥānede kim ḥasta ola rāḥat olur mı
- 6 Bir ġurrede ebrūlar olup iki hilālüñ
 Hüsn içre bunuñ fevkine māhiyet olur mı
- 7 Ruh-sūde Müsellem dürr-i taḥkīkeirişdüñ
 Bir kān-ı keremden bize de himmet olur mı

166

Fā^čilātūn Fā^čilātūn Fā^čilātūn Fā^čilün

- 1 Rūz-i miḥnetde ḥurūş eyleme zencir gibi
 Rāḥat-endāz-ı dil ol zülf-i girih-gīr gibi
- 2 Yek-süvār olsa ayağdan dağı düşse faražā
 Yine ṭoğrı yürüyen menzil alur ṭīr gibi

2a mey: gül, M2/ leb-i mey-gūnla: temkīnűnle, S1

166 M1:s.71, S1:36b, M2:35b

1b ol: S1'se yok.

- 3 Cevheri olsa da zatında nihādı kec olan
Kayıd u bend içre ƙalur ṭa^cnla şemşir gibi
- 4 Olmağa makdem-i yār ile şeref-yāb ey dil
Sīne-i pür-şerha gerek nüşha-i teshīr gibi
- 5 Zen-i dünyāya Müsellem nice rağbet itsün
Üstuhān-ı tenini ḫiše iden şīr gibi

167

Fā^cilātūn Fālātūn Fālātūn Fālūn

- 1 Sayd ider Rüstemleri tār-ı kemend-i ṭurresi
Dil mi var cālemde olmaz kayd-bend-i ṭurresi
- 2 Şübhesiz mülk-i ḥatāyi ser-be-ser teshīr ider
Baş çıkışsa ḫarf-ı ḫinden ser-bülend-i ṭurresi
- 3 ṭurresin seyr eyledüm olmuş yine mesned-i cemāl
Ben de oldum cān ü dilden müste-mend-i ṭurresi
- 4 cĀşık-ı ser-bāzına her mūyı bir şemşir olur
Çıksa ger meydān-ı hüsne şeh-levend-i ṭurresi
- 5 ṭurresidür cukde-i derd-i ser-i erbāb-ı cāşk
Ehl-i derd oldı ser-ā-pā derd-mend-i ṭurresi

- 6 Fitneler īcād ider aşūb-geh-i ruhsārīde
Sihre āgāz eylese ger fitne-bend-i ṭurresi
- 7 Hāvfum oldur bu revişle giderek ol kāfirüñ
Gerden-i İslām olur zünnār-bend-i ṭurresi
- 8 Esb-i ṭabcuñ berk-i rū olmuş Müsellem şīcrde
Līk olmaz neyleyem hem-pā semend-i ṭurresi

168

Fācilātün Fācilātün Fācilātün Fācilün

- 1 Hicr-i āgūş-i miyān-i yār nāl eyler beni
Mū-şikāfān-i dehrden kim ḥayāl eyler beni
- 2 Kākül-i mesned-i cemāl aşüfte-hāl eyler beni
Bu ḥaṭālar bādī-i şad kīl ü kāl eyler beni
- 3 Nokṭa-i mevhūmemi itsem dehānından sucāl
Baḥs-i macdūm-i vücūd içün misāl eyler beni
- 4 Rīziş-i seyl-āb-i eşkümden budur ümmīd kim
Pāyine bir serv-i nāzik rū-yı māl eyler beni
- 5 Pür-citāb-i nāz görsem rū-yı āteş-nākini
Mācil-i ḥīn-i cebīn verd-i āl eyler beni

6a ruhsārīde: ruhsārda, S1

168 M1:s.72, S1:37a, M2:36a

- 6 Aftābum ḥaṭṭına taᶜīlik idelden vaşını
Mübtelā-yı secde-i vakt-i zevāl eyler beni
- 7 Bir gül-i bī-hāra gerçi jāle-veş üftādeyüm
Pençe-i pür-zūr-ı mihrūn bī-mecāl eyler beni
- 8 Cezr ü medd-i cūşış-i bahṛ-i telāṭum-ḥūrdenün
Dem-be-dem müstevcib-i naşş u kemāl eyler beni
- 9 Bū-yı zūlf ü ḥaṭṭ-i müşgīn naḥvetüň sevdāları
Kāse-i deryūze-i nāf-ı ḡazāl eyler beni
- 10 Ḥasret-i kām-ı leb-i mey-gūnī-i nāzik-teri
Cām-sā ḥamyāze-kār-ı infīcāl eyler beni
- 11 Ṣafvet-i mirāt-ı ṭab̄umdur Müsellem ḥaṣre dek
Vaḳf-ı ḥayret-dāde-i hüsün ü cemāl eyler beni

169

Fāᶜilatün Fāᶜilatün Fāᶜilatün Fāᶜilün

- 1 Vir müseddes-ḥāne-i kevne nevā-yı zārumı
Nağme-i zīr ile ɪlāhī perde-i şeş-tārumı
- 2 Virme tār-ı fikretüm ṭūl-i emel nessācına
Penbe-zār-ı ḡaflet itme gūşuma destārumı

9a zūlf ü ḥaṭṭ: zūlf, S1
169 M1:s.73, S1:37b, M2:36b

- 3 Vir revāc-i feyż-i sermed çārsū-yı ṭabcuma
 Eyleme pür-çin-i ġam pişānī-i dīnārumı
- 4 Musat̄tar nazmum sinān it düşmene ehl-i dile
 ^cAṭse-i kām-i ḥayāt it sekte-i güftārumı
- 5 Eyle her bir noktasın gülmīḥ-i ebvāb-i fütūḥ
 Saḳf-i ma^cnāya sūtūn it musat̄tar eşcārumı
- 6 İtme bī-eşk-i nedāmet bāmdād-i ḡafletüm
 Koyma şeb-nemsüz Ḥudāyā ḡonce-i gül-zārumı
- 7 Devlet-i faḳr u fenā ile Müsellem kıl beni
 Eyle müjgān-i hümā ḥār-i ser-i dīvārumı

MURABBA^c *

1

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

|

- 1 Ger şorarsaň intisāb-i zāt u nām u şānimuz
 2 Bülbül-i şurīdeyüz biz Gülşenī ^cuşşākiyuz
 3 Rūz-i şeb zikr-i Ḥudādur nāle vü efğānimuz
 4 Bülbül-i şurīdeyüz biz Gülşenī ^cuşşākiyuz

* Bu murabba^c gazeller arasında yer almaktadır. M1:s.36, S1:19a, M2: 18a

II

- 1 Biz hevā-yı ḋaşkla düştük fežā-yı ḡurbete
- 2 Bir gül-i bī-ḥār içün ķonduķ bu bāğ-ı keşrete
- 3 Қasdımız uçmaķdur āhîr āşıyān-ı vaħdete
- 4 Bülbül-i şūrīdeyüz biz Gūlşenī ḋuşşakıyuz

III

- 1 Cāmımız gül bezmimüz gül-şen-i nem-dīde şarāb
- 2 Na᷇re-i mestānemüz yā hū Müsellem dil kebāb
- 3 Biz ezel mey-ḥānesinde böyle olduķ neşo-e-yāb
- 4 Bülbül-i şūrīdeyüz biz Gūlşenī ḋuşşakıyuz

RUBĀcīLER *

1

Mefcūlü Mefācīlü Mefācīlü Feçūlün

- 1 Bī-hūde degil şāh-ı gül-istānı ħazānuň
Hep nīze çeker Rüstem-i destānı ħazānuň
- 2 Gūl-şende ider dūħte ħayyāt-ı nesāyim
Her bir varakı ṭavķ-ı girībānı ħazānuň

2

Mefcūlü Mefācīlü Mefācīlü Feçūlün

- 1 Ey bācīs-i iclāl ki muhteşem-i ħalķ
Vey nūr-ı čerāg-ı encümen bīş ü kem-i ħalķ
- 2 Sāyeñ eger üftāde-i ħāk-i memerr olsa
Kālurdi güzer-gāh-ı ḋademde ķadem-i ħalķ

* Yazmalarda “rubācīyyāt” “füyużāt” adı altında yer almaktadır.

1 M1: s.75, S1: 38b, M2: 37b

2 M1: s.76, S1: 39a, M2: 38a

Mef̄c̄ulü Mef̄āc̄ılıü Mef̄āc̄ılıü Fēc̄ulün

- 1 Ey menšē-i kudret-gede-i māni vü şüret
Vey mebdē-i revnak-dīh-i ḥalvet-geh-i hažret
- 2 Germ olsa n̄ola ḥ̄āb-gāhuñ vaqt-i şūud
Tēşir-i hevā ḥālī iken bulmadı ruḥsat

Mef̄c̄ulü Mef̄āc̄ılıü Mef̄āc̄ılıü Fēc̄ulün

- 1 Ey şadr-ı şerī̄at iki şāhid gibi geldi
Īcāz-ı bülendüne dü-nīm olduğu āyuñ
- 2 Ol mertebedür rif̄at-i mesned-geh-i ķadrūñ
Destarı düşer pāyuña her nāşıye-i sāyuñ

MAZMLAR*

Mef̄āc̄ılıün Mef̄āc̄ılıün Mef̄āc̄ılıün Mef̄āc̄ılıün

- 1 Delīl-i māni-i taḥkīk elfāz-ı tekellümdür
Velī nefsi ḥaḳīkat židd-i tālīm ü tēallümdür
- 2 Ḥaḳīkat kevn-i ḥarfūñ māverāsıdır Müsellem çün
Lisān ü sem̄le icrā vü aşgā hep tevehhümdür

3 M1: s.76, S1: 39a, M2: 38a

2a ḥ̄āb-gāhuñ:ḥābuña, S1/ şūud: şūuduñ, S1

4 M1: s.76, S1: 39a, M2: 38a

* Bu başlık yazmalarda yok. Yazmalarda rubāc̄ılerin içerisindeidir.

1 M1: s.73, S1: 37b, M2: 36b

2

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 Ey olan cümle mevālīde medār-ı īcād
Saña nuṭk eyledi aḥcār u şecer cins-i cemād
- 2 Na᷇tuñ itmekle Müsellem aña kā‘ildür kim
İdesin müşl-i ḥacer nev̄-i şecerden ta᷇dād

3

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 İbn-i ṢÖmer anı kelāmiyla Ḥaḳ itdi mümtāz
Līk arż üzre nehāren idi bu nāz u niyāz
- 2 Şeb-i isrāda Ḥabībin dileyüp remz itdi
Mahremiyle gice der-kā‘ide-i şohbet-i rāz

4

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 Sā‘atüñ mu᷇cize-i Hażret-i Yūsuf idigin
Żamm-i āḥādla devrinden işit leył ü nehār
- 2 İsm-i Yūsuf şad u pencāh u şeş oldukça şūmār
Sā‘ate baƙ nice geçmez o ḥesāb üzre çalar

2 M1: s.73, S1: 37b,M2: 36b
3 M1: s.74, S1: 38a,M2: 37a
4 M1: s.74, S1: 38a,M2: 37a

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 Ey kitāb-ı midhatüñden dehre ķalmış yād-gār
İki reng-āmīz ü zībende varak leył ü nehār
- 2 Kilk-i ķudret yazdı çün zāt-ı şerīfūñ müşhafın
Oldı ol mühr-i nübūvvet aña āyet ber-kenār

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 Cilve-i mi‘rācı rūhānī diyen ehl-i zelel
Gūş idüp "esrā bi‘abdih" naşşın itmez mi ‘amel
- 2 ‘Abd lafżı şahş içün mevzūcdur tenzīlde
Şahş ise rūh u cesedden mu‘teberdür yok cedel

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 Āb ü gülden ħalķ olunmuşdur vücūd-ı enbiyā
Cān ü dilden mu‘teberdür cism-i pāk-i Muṣṭafā
- 2 ‘Unşurı olsayı ol rūh-ı revānuñ muttaşıl
Sāye olmazdı vücūd-ı nāzenininden cüdā

5 M1: s.74, S1: 38a,M2: 37a

6 M1: s.74, S1: 38a,M2: 37a

7 M1: s.74, S1: 38a,M2: 37a

Fā^cilatün Fā^cilatün Fā^cilatün Fā^cilün

- 1 Pīş-i sultānda Müsellem kā'im olsaň dā'imā
Hür iken sen eylemez teklīf-i cāvātuña
- 2 Bir efendiye ķul ol kim iki rek^cat naflede
Abdine tekřim idüp bir ķa^cde emr eyler saña

Fā^cilatün Fā^cilatün Fā^cilatün Fā^cilün

- 1 Nev^c-i eşyāya ta^callük itse bir şāhib-nażar
Kalbinüñ zahrindadur cevfende yokdur ol eſer
- 2 Baķ merāyānuñ ķafasında keşafet olmasa
Levh-i şāfi-i dilinde cilve-ger olmaz şuver

Fā^cilatün Fā^cilatün Fā^cilatün Fā^cilün

- 1 Olma ey dil-bestə-i gīsū-yı saṭr-ı ķal u ķıl
Ķıl cerāğ-ı intibāha penbe-i gūşuñ fitıl
- 2 Ma^cnevī ehl-i ṭarıküñ bu tecerrüd ȝevkī var
Sīne-riş-i dāne kendüm aña besdür delīl

8 M1: s.75, S1: 38b, M2: 37b

9 M1: s.75, S1: 38b, M2: 37b

10 M1: s.75, S1: 38b, M2: 37b

1b cerāğ: çerāğ, S1

2b bu: bir, S1, M2

Mefā^cīlün Mefā^cīlün Mefā^cīlün Mefā^cīlün

- 1 Feżā-yı sīne pür-emvāc-ı ġamdur iżtirābumdan
Bün-i her mūlarum bir kāse semmdür iżtirābumdır
- 2 Gül-i gül-zār-ı efsūsum velīkin jāle-i terden
Serümde efserüm bilmem ki nemdür iżtirābumdan
- 3 Tef ü tāb-ı mezelletle hūşūl-i āb-ı rū-yı dil
Baña sīm-āb-ı vādī-i elemdür iżtirābumdan

Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilün

- 1 Bi-tekellüf olsa hūsn-i şūret-i °ālem-firīb
Āşinā-yı rāz-ı gūyān düşmen-i ṭab^c-ı şekīb
- 2 Āftābuñ kīsmeti çıķdı dehān-ı ḡonceden
Rızķ-ı her rūzī ne mümkindür ola ġayra naşīb
- 3 İcibār-ı vāhidiyyetle ta^cayyün gösterüp
Güllere bi-gānedür şūretde şekl-i °andelīb

11 M1: s.76, S1: 39a, M2: 38a

12 M1: s.76, S1: 39a, M2: 38a

2b mümkindür: mümkindür ki, S1

KITÇALAR*

1

Mefâçilün Feçilâtün Feçülün

- 1 Bu dâr-ı rîhlete üç gün Müsellem
Könüp niçmetiyüp içdüñ şerâbı
- 2 Göçünce öyle meomûl eylerüz kim
Kerîm almaz müsâfirden hesâbı

2

Mefâçilün Mefâçilün Feçülün

- 1 Kemâl ehli diyüp hem-şehrîmüzdür
Hilâl-âsâ lisânunuñ itme teşdîd
- 2 Degil şehrîlerüñ mâhiyyet ancak
Kenâruñ zâdesidür mâh-ı hûrşîd

3

Mefçülü Fâçilâtü Mefâçili Fâçilün

- 1 Bulmaz rehâ şerâre-i hîrmân nâleden
Gûş girân gafletini penbe-zâr iden
- 2 Mânend-i zülf vaâf-ı perişân ider dilin
Vâ-bestesi müsâçade-i rûzgâr iden

* Bu başlık yazmalarda yok. Yazmalarda rubâçilerin içerisinde yer almaktadır.

1 M1: s.74, S1: 38a, M2: 37a

2 M1: s.75, S1: 38b, M2: 37b

3 M1: s.75, S1: 38b, M2: 37b

TĀRĪHLER *

1

Tārīh-i Tertib-ı Dīvān-ı Hażret-i Kuṭbǖz-Zamān

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 Bağ şu dīvān-ı ledün-ünvān-ı metn-i rāza kim
Her edā-yı bikridür ümmǖl-kitāb içün ḥarem
- 2 Öyle dīvāndur ki itmiş sālikine yād-gār
Hazret-i Şeyh Sezāyī mürşid-i vālā-himem
- 3 Kāmet-i her mīṣrāc olmuş benān-ı zīnhār
Ehl-i ḥāle menc-leb tenbihüñ eyler lā-cerem
- 4 Saṭrunuñ mā-beyni şubh-ı şādik taḥkīkīdür
Mīstarıdur şemc-a-i kāfūr-ı ser-bezm-i ḳadem
- 5 Bir riyāž-ı pür-hiyāž feyżdür şāh-ı suṭūr
Bülbül-i ḳudsi ider ol şāhlar üzre nağam
- 6 Noktası ḥāl-i cīzār-ı şāhid-i ilhāmdur
Mīṣrācidur mīṣrāc-bāb-ı ḥabāyā-yı cādem
- 7 Çārsū-yı mīṣr-ı cīrfāndur ki beycā kālesin
Mühre-i dāğ-ı dil-i cūşşākdur anda derem

* Tārīh manzumeleri sadece M1'de yer almaktadır.

1 M1: s.79

- 8 Rişte-i şirāze-i mesnū^casından okunur
Bend-i gīsū-yı nigār ma^cnā-yı nūn ve^gl-ķalem
- 9 Bend-i gīsū-yı nigār-istān degildür muttasıl
Sālike ḥabl-i metīn-i i^ctikād olsa ne ġam
- 10 Çünkü tekmīl oldu yümn ile bu zībende eśer
Oldu cūşış-yāb-ı feyz ol demdeki mānend-i yem
- 11 Gevher-i kem-yāb-ı tārīhi Müsellem ba^cd-ezīn
Eyledi endişe zīb-i sāhīl-i bahṛ-i raķam
- 12 Vāşıl-ı kān-ı hüner bu resme tāriħüñ didi
Geçdi ḥayt-ı müşṭara lü^glü-yı zībā-yı hikem (Sene 1150)

2

Tārīh-i berā-yı ḥanķāh ḫutb-ı dārūn-naşr nādirü^gl-^caşr
cenāb-ı Gūlşenī Veli Dede Efendi

Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilün

- 1 Bir gice elli ṭoķuz sāli içinde bu maķām
Yandı çün şem^c-i hidāyet ^cāleme virdi žiyā
- 2 Bāb u miḥrābı ḫalup ḥamyāze nāk ü sīne çāk
Her kemer-i tecdīdin eylerdi rükū^c üzre recā

- 3 Âhir istimdâd idüp Hâkdan hâkîr-i bî-murâd
Câ-nışın-i Gülşenî Ahmed Müsellem büþl-Vefâ
- 4 Refte refte âb u gülden eyledi perdaþte
Lâne-i bülbül gibi bu menzili şubh u mesâ
- 5 Lâne yâhûd zer-ger-i taþkîk elinde pûtedür
Sâliküñ mess-i vûcûdun zer ider ya kimyâ
- 6 Her sütûnî ref-i engûst-i şehâdet eyleyüp
Beyt-i tevhîd olduğun ïmâ iderdi gûiyâ
- 7 Erre-i zikr-i kiyâmi itmeñe pûr-hitâm
Kufl idüp yazdı Müsellem iki nev-târiþ aña
- 8 Dil-gûşâ pâk ü muşaffâ Ahmed-âbâd reşâd (1159)
Devle hûld-i cenâna döndi bu vâlâ binâ (1161)

3

Sultân Mahmûd Hân-ı evvel ahdinde başdefterdarlık mesnedinde bulunan
merhûm Behcet Begefendiniñ defterdarlıkdan ba^cde^c-azl-i kaþâ-yı nefy ve tarde ibtilâ
ile evâhîr-i ramaþânda Edirneye duþullerinde ïd-i şerîf gicesi Gülşenî Şeyhi Ahmed
Müsellel küddisesirruhuþl-mufahham haþretleriniñ tezkire-i lâtife ile meşâr-ı ileyh
Behcet Begefendiye irsâl buyurdukları manzûme-i dil-gûşâdır:

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 Dāverā dād-gerā ni‘met-i ķadr ü şerefüñ
Şehre bir mā‘ide-i Hāk diyü te‘yīd itdük
- 2 Şāhid ü beyrine ister ise hem-şehrīler
Hücceti işte bu mažmūnda tesvīd itdük
- 3 Şehri ķoz kabına ķoymışdı hilāl-i ramażān
Seni görmekle bir ayda biz cīd itdük
- 4 Dil ki sultānimuñ almış idi yā Mevlāsın
Şimdi da‘vā-yı İlāhī diyü temcīd itdük
- 5 Kadre irdük seni gördük saña yüzler sürdük
cīd idüp şebə-i sürürü daħħi tecdīd itdük

4

Bu daħħi cāzīz meşār-ı ileyh hażretleriniñ mūm-ı ileyh Muhammed Behcet Efendiye tebrik-i cāħ-i tārīħidir.

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 Zümre-i ehl-i ħulūsuñ yine ed‘iyyesini
Luťfuna ķıldi muķārin hele Rabbü'l-cizzet

- 2 Muttaşıl dāire-i devlet-i Oşmānīde
Defteri oldu sa‘adetle Muhammed Behcet
- 3 Żımnına olmışdı o tāyyib-sıfatı ehl-i kulūb
Müşg idi nāfede yāhūd gül-i terde nükhet
- 4 Ḥarfde ma‘nā-yı ṭannāze ya rūh-ı ma‘nā
İsm idi ketm-i mu‘ammāda o nīgūn-ḥaşlet
- 5 Çok zamān nūr-ı başarı gibi olup perde-nişin
Şaklamışdı anı çün şems-i kemāl-i ṭal‘at
- 6 Soñra māhiyyet-i meh gibi olunca meşhūr
Pertev-i zātı gibi kevkebi buldu şöhret
- 7 Muttaşıl dāhil olan ķalbine ehl-i zikrūn
İki ‘ālemde keder çekmezirişmez zaħmet
- 8 Bir mahāl kim ola ḥallāk-ı cihāna manzar
Hiç sükkānına muhlūkdan irmez kürbet
- 9 Zākirūn ķalbi imiş çünki künām-ı žirğam
Dayfına itmez ešer nāhun ehl-i vaħset
- 10 İki ‘ālemde mülāzimdür ānuñ devletine
Cünd-i tevfīk-i Hudā feyz-i bekā-yı ni‘met
- 11 Bu bir üstüde siyer zāt-ı kerem-verdür kim
Bu imāret aña olmuşdur esās-ı ḥilqat

- 12 sipihr-i keremüñ ṭārem-i vālāda peren
Şahhına h̄idmet-i ṭakl̄id ile buldı rif̄at
- 13 İki dendānı kalınca kalem eylerdi üm̄id
Mā-cerā-yı dilini itmege ḡarż-ı hażret
- 14 Defterüñ çāk idi dāmānı kalem parmağına
Kāğıduñ mihr idi ʐahrindaki dāğ-ı hasret
- 15 ḡayra açıldığını kāğıduñ itme ib̄ād
Tİynetinde var iken penbe-i gūş-ı ḡaflet
- 16 Yine baksaň dili mücellā-yı safā-yı cāndur
Ki süveydāsının ider dūde-i kilk-i dāvet
- 17 Böyle eyyām-ı şerīf içre hilāl-i cūdı
Bezm-i ḡālemde olup girde-i hān-ı nīmet
- 18 Kef-i lutfunda anuñ važ̄-ı enāmil dā'im
Ola h̄urmā-yı fütür-leb-i ehl-i hācet
- 19 ḡÖmri bahtı gibi cāvīd ola bā-cāh-ı refāh
Ola dil-h̄āhına perveste celāl ü ḡaşmet
- 20 İntikād üzre iki naķd-i mubāhātını dil
Çıkarup şayrefi-i dānişe himmet-i zimmet
- 21 Hele maħbūb dinüp cümlesi īrād oldı
Buldı tārīhi dahī h̄ilye-i vech-i şihħat

22 Ya^cni küllâb-ı mükerrer gibi iki misrâ^c

Oldı bûyâ-yı ruh-ı gayret hîdn ü hullet

23 Şakk-ı evvel olup ol matlâ^c-ı vech-i cizzet (1159)

Buldı Behcet çemen-i cûd-ı kıyâm-ı devlet (1159)

5

Târîh-i berâ-yı Hażret-i Mevlevî Enîs Dede Efendi Kuddisesirruh

Fâcilâtün Fâcilâtün Fâcilâtün Fâcilün

1 Nâgehân oldı gârîk-ı lûcce-i ma^cnâ dirîğ

Aşinâ-yı yemm-i sırr-ı meşnevî ya^cni Enîs

2 Yazdı târîhin dem-i fevtin Müsellem gûş idüp

Kûrsî-i cennetde Mevlânâ Enîs ola celîs (1145)

6

Hayraboluda medfûn Şeyh Maḥvî Efendiye söyledi⁵ği târîh

Mefûlü Fâilâtü Mefâcilü Feçûlün

1 Hem-nâm-ı fâhîr-i câlem mâned-i ibn-i Meryem

Gitdi çû adne itdi terk-i libâs-ı kesret

2 Zâhirde tab^cı naâkîd bâtında şâhib-i işâd

Bir pîr-i Gûlşenîden almışdı ol icâzet

5 M1: s.83

6 M1: s.84

3 Hiç addedüp cihānı tārīḥ oğur Müsellem
Maḥvī Efendi oldu rehīn-i dār-ı vaḥdet

7

Ḥāfiẓ Efendiniň tekyesiniň tārīḥidir

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

الحمد لله رب العالمين
و بتو فیق کلشنى عشق شد احبا
حجره هشت بدرش غبظه فرمود جنارا

بلبلانش مسلم صوت بخشد بشنها
يعنى تاريخش يخواننداز كرو الله قياما

8

Velehū Kuddisesirruh

Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilatün Fā‘ilün

- 1 Buğra-i dehr olduğından müşil-i şahı̄n-ı bekā
Dāḥile her dem gerek tevcīh-i maḥrec-i sāniḥa
- 2 Kādiyü'l-hacat idüp aña yirinde ītibār
Cānına gül-zār-ı rahīmetden gelen heb rāyiḥa
- 3 Emr-i Haḳ ḥayd-i ḥayātın itdi ilgā ākibet
Ey Müsellem iki tārīḥ oldu ṭab'a lāyiḥa

7 M1: s.84

8 M1: s.84

4 Gitdi Lütfî-zâde gibi bir müderris vâh vâh (1158)

Gel okı Ahmed Efendi rûhına yek fâtihâ (1158)

MÜFREDLER*

1

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Devr olsa la'l-i mey-gûnuñdan ol nahevet gerek
Sâgaruñ naşş-ı gülûsı ھalqa-i zencîr olur

2

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Ni'am-bâhsâ-yı hân-sâlâr-ı câlem rûz-ı kîsmetde
Dehânuñ hân-ı hüsnüñde komuşdur hisse-i gâ'ib

3

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Senüñ evşâf-ı hüsnüñ nûşhasın gül-şende şubh-ı dem
Hezarân gözleri kanı ile gül-gûn iderler meşk

* Bu başlık yazmalarda yok. Yazmalarda “metâliç envâr-ı sâti” içerisindeindir.

1 M1: s.77, S1: 39b, M2: 38b

b ھalqa: ھalqa, S1

2 M1: s.77, S1: 39b, M2: 38b

a hân: hân, S1

b hisse: hisse, S1

3 M1: s.77, S1: 39b, M2: 38b

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

Safha-i ālem misāl-i kāğıd-i neşşāfdur

Zīrine neşf eyler elbet rūyına meştūr olan

Mefūlü Mefā^cilü Mefā^cilü Fe^cülün

Şol rütbede teng-havşaladur duhter-i rez kim

Her gördigi ādemle olur dest-i girībān

MATLA^cLAR *

Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün

Şikenc-i ḫurre-i sevdā-yı nā-rehāsına tevbe

Bu ḫıl ü ḫal-i perişān rük-i ḥatāsına tevbe

Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilātūn Fā^cilün

İd-gehde gören ol şūḥı şalıncağı ile

Der ki şeh-bāzuñ uçurmuş birisi bāǵı ile

4 M1: s.77, S1: 39b, M2: 38b

5 M1: s.78, S1: 40a, M2: 39a

a rütbede: rütbe, S1

* Yazmalarda “metālīc envār-ı sātri^c” şeklindedir.

1 M1: s.77, S1: 39b, M2: 38b

2 M1: s.77, S1: 39b, M2: 38b

b bāzuñ: bāzın, S1

3

Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün

Hilāle döndi ža^cf-ı şavm-ı hicr-i ebruvānuňla

Bir ayda yirine ancak gelür māh-ı felek-peymā

4

Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün Mefā^cilün

Hüküm-ı nāvek-i dil-dūzı çeşm-i yārdan tut hep

Şikest-i şīşe-i keyfiyyeti һumārdan tut hep

5

Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilün

O meh ^cişve bulup ma^creke-i rüst-ā-ḥīz

Mağrib-i būse ile maşriķ-ı gerden leb-rīz

6

Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilātün Fā^cilün

Ser-keşān-ser bir hatt-ı fermānuň oldu çün kemān

Tīr-veş ṭavķ-ı ^cubūdiyyetdedür gerden-keşān

3 M1: s.77, S1: 39b, M2: 38b

4 M1: s.77, S1: 39b, M2: 38b

5 M1: s.78, S1: 40a, M2: 39a

6 M1: s.78, S1: 40a, M2: 39a

Fā°ilatün Fā°ilatün Fā°ilatün Fā°ilün

Bī-karār ile refīk olma şakın eyle hazer

Ābı gör kim māhīyi dām içre terk eyler geçer

Fā°ilatün Fā°ilatün Fā°ilatün Fā°ilün

Mevlevīler ney-be-dest oldukça haşyetle o dem

Keşf olur ehl-i semā°a ma°nā-yı nūn ve°l-ķalem

Fā°ilatün Fā°ilatün Fā°ilatün Fā°ilün

Bir ḥādeng-i āhla çokdan iderdüm ser-nigūn

Üstümüzde hakkıñ olmasa eger ey çarh-ı dūn

7 M1: s.78, S1: 40a, M2: 39a

8 M1: s.78, S1: 40a, M2: 39a

a haşyetle: haşyetiyle, S1

9 M1: s.78, S1: 40a, M2: 39a

SONUÇ

“Ahmet Müsellem Efendi ve Dīvān’ının Tenkitli Metni” konulu yüksek lisans çalışmamızda elde ettiğimiz sonuçları şöyle özetleyebiliriz:

1. Ahmet Müsellem, tasavvuf geleneği içerisinde yetişmiş 18. yüzyıl Dīvān şairinin bir temsilcisidir.
2. Müsellem Efendi, küçük yaşlarda Edirne’ye gelmiş, Gülşenîye tarikatı şeyhi Hasan Sezāyī’ye talebe ve damat olmuş, bilahere de hocasının makamına geçmiştir. Aslen Belgratlı olmasına rağmen Edirne’ye māl olmuş bir şairdir.
3. Müsellem Efendi, Edirne’deki Gülşenî Veli Dede Dergāhı’nda Şeyh Sezāyī’nin vefatından (h.1151) sonra 15 sene daha irşad vazifesinde bulunmuş, hicrī 1166’da (m.1753) yine edirne’de vefat etmiştir. Kabri bu dergāhin bahçesindedir.
4. Müsellem, şairliğinin yanında ilim erbabı bir kişidir. Şeyh Sezāyī’nin “Şumūc-ı Lāmi” adıyla bilinen kasidesine ilmī ve edebī bir uslupla uzun bir şerh yazmıştır. Bu şerhte nefsin yedi mertelesi ile ilgili açıklamalarda bulunmuştur. Bu eseri incelendiğinde bile onun ilmen yüksek bir mertebede olduğu anlaşılır.
5. Müsellem, Arapça olarak kaleme aldığı “Risāle-i Fulūsiyye” adlı risalede ise nakit paranın tedavülden kaldırılması, ayarının düşürülmesi veya yükseltilmesi gibi bugün bile ilgi çekici olan konularla ilgili açıklamalar yapmıştır. Bu açıklamaları yaparken Hanefî fikhinin temel kitaplarını kaynak almıştır.
6. Tasavvuf geleneği içerisinde yetişen şairler genellikle şiri dinin ve tasavvufun öğretilmesi için bir araç olarak görürler ve bu şairler şirlerinin uslup ve ifadelerine pek dikkat etmezler. Müsellem de mutasavvif bir şairdir ancak şirleri uslup ve ifade bakımından başarılıdır. Şiirlerinde din ve tasavvuf konularının dışında konulara da yer vermiştir. Şiirleri incelendiğinde arzu, sanatları, mazmunları genellikle başarıyla kullandığı görülür. Onun için Dīvān şairinin kurallarını ve inceliklerini bilen bir şairdir demek mümkündür.

7. Mutasavvif şairler fikirlerini öğretmek adına şiirlerini genellikle sade dille yazarlar. Müsellem için aynı şeyi söylemek doğru olmaz. Onun şiir dili için zaman zaman ağırlaşan orta bir dildir, denilebilir. O, kuru ve yalın bir söyleyiş yerine sanatların ve mazmunların kullanıldığı bir söyleyişi tercih etmiştir.
 8. Müsellem Dīvāni'nın Türkiye'deki yazma eser kütüphanelerinin taranması sonucu üç nüshası (S1, M1, M2) tespit edilmiş ve tenkitli metnin hazırlanmasında üç nüsha da kullanılmıştır.
17. yüzyıl Dīvān edebiyatının bir temsilcisi olan Ahmet Müsellem'i ve Dīvān'ını tanıtmaya çalıştık. Bu çalışmamız, zengin Dīvān edebiyatına bir nebze de olsa katkı sağlarsa kendimizi amacımıza ulaşmış sayacağız.

KAYNAKÇA

Ahmet Müsellem, *Dīvān-i Müsellem*, Millî Kütüphane, A001894, 85 s.

Ahmet Müsellem, *Dīvān-i Müsellem*, Millî Kütüphane, A001916, 39 vr.

Ahmet Müsellem, *Dīvān-i Müsellem*, Süleymaniye Kütüphanesi, Hafid Efendi, 000361, 41 vr.

Ahmet Müsellem, *Dīvān-i Müsellem*, Haciselimağa Kütüphanesi, Hüdai Efendi, 1400, Hikmet Matbaası, 64 s., İstanbul.

Ahmet Müsellem, *Şerh-i Şumūc-i Lāmīc fi-Beyān-i Eṭvār-i Sābić*, Süleymaniye Kütüphanesi, İzmirli Hakkı, 1233, 83 s.

Ahmet Müsellem, *Risāletü'l-Fulūsiyye*, Süleymaniye Kütüphanesi, Esad Efendi, 3331, 104-110 vr.

Ahmet Bādī Efendi (2000), *Riyāz-i Belde-i Edirne*, Çev., Ratip Kazancıgil, Cilt 1, Edirne Valiliği Yayınları, s.349, İstanbul.

Bursalı Mehmet Tahir (1333), *Oṣmanlı Müellifleri*, Cilt 1, Matbaa-i Amire, s.166, İstanbul.

CANIM, Rıdvan (1995), *Başlangıçtan Günümüze Edirne Şairleri*, Akçağ Yayınları, s.383, Ankara.

DEVELLİOĞLU, Ferit (1993), *Oṣmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat*, "mazmun", Aydın Kitabevi Yayınları, s.590, Ankara.

Hüseyin Vassaf (2006), *Sefīne-i Evliya*, Haz., Mehmet Akkuş, Ali Yılmaz, Cilt 3, Kitabevi Yayınları, s.222-250, İstanbul.

Hüseyin Vassaf (h.1325), *Müraselat*, Süleymaniye Kütüphanesi, Yazma Başışlar, 1310, 160 vr.

İslam Ansiklopedisi (1967), "Sezā'ī", Cilt 10, Millî Eğitim Basımevi, s.547-548, Ankara.

ÖZUYGUN, Ali Rıza (2005), *Hasan Sezayī Divanı*, Buhara Yayınları, s.24-37, İstanbul.

PALA, İskender (1995), *Ansiklopedik Divan Şiiri Sözlüğü*, "ferd, mahlas, mazmun, tarih", Akçağ Yayınları, s.184,354,359,520, Ankara.

PEREMECİ, Osman Nuri (1939), *Edirne Tarihi*, Resimli Ay Matbaası, s.271, İstanbul.

Türk Ansiklopedisi (1980), “Sezā’ī”, Cilt 29, Millî Eğitim Basımevi, s.491, Ankara.

USTAOĞLU, Seyyid Osman (2002), *Geçmişten Günümüze Tarikatlar ve Silsileleri*,

Cilt 3, Ustaoğlu Kitabevi, s.136, Ankara.

ÖZGEÇMİŞ

1974 yılında Osmaniye/Kadirli’de doğdu. İlk ve orta öğrenimini aynı ilçede tamamladı. 1996 yılında Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği bölümünden mezun oldu. 1996 yılında edebiyat öğretmeni olarak başladığı meslek hayatında çeşitli okullarda öğretmenlik yaptı. Halen İstanbul’da bir özel okulda öğretmenlik yapmaktadır, evli ve iki çocuk babasıdır.